



Vlaams
Parlement

vergadering **19**
zittingsjaar 2013-2014

Handelingen

Plenaire Vergadering

van 8 januari 2014

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	5
VERONTSCHULDIGINGEN	5
POLITIEKE FRACTIES	
Wijziging in de samenstelling	5
INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN	5
VOORSTEL VAN DECREET van de heren Marius Meremans, Jan Verfaillie, Kurt De Loor, Bart Caron en Willy Segers en de dames Karin Brouwers en Els Robeyns houdende wijziging van het decreet van 15 juli 2011 houdende vaststelling van de algemene regels waaronder in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest periodieke plan- en rapporteringsverplichtingen aan lokale besturen kunnen worden opgelegd – 2341 (2013-2014) – Nr. 1 Voorstel tot spoedbehandeling	5
ACTUELE VRAAG van de heer Ward Kennes tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de gevolgen voor de gemeentebesturen en OCMW's van de verwachte instroom van Roemeense en Bulgaarse arbeidsmigranten	
ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de gevolgen van de verwachte instroom van Roemenen en Bulgaren na het aflopen van de Europese overgangsmaatregelen	6
ACTUELE VRAAG van de heer Marnic De Meulemeester tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de kritiek van de Vlaamse topambtenaren op het regeringsbeleid	10
ACTUELE VRAAG van de heer Steve D'Hulster tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de resultaten van de Verkeersonveiligheidsenquête van het Belgisch Instituut voor Verkeersveiligheid (BIVV)	13
ACTUELE VRAAG van de heer Lode Ceyskens tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de verruiming van het arrest van het Grondwettelijk Hof met betrekking tot het Grond- en Pandendecreet en de gevolgen hiervan voor de lokale besturen	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Mercedes Van Volcem tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de verruiming van het arrest van het Grondwettelijk Hof met betrekking tot het Grond- en Pandendecreet en de gevolgen hiervan voor de lokale besturen	17
ACTUELE VRAAG van de heer Hermes Sanctorum tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de aankoop van emissierechten	
ACTUELE VRAAG van de heer Bart Martens tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de aankoop van schone lucht in het buitenland door de Vlaamse Regering	22

ACTUELE VRAAG van mevrouw Kathleen Helsen tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het initiatief ‘Starterspact’ van het onderwijstijdschrift Klasse	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Marleen Vanderpoorten tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het grote aantal jonge leerkrachten dat het lerarenberoep verlaat tijdens de eerste jaren van hun loopbaan	
ACTUELE VRAAG van de heer Kris Van Dijck tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over maatregelen om het beroep van leerkracht te herwaarderen en aantrekkelijker te maken	27
ACTUELE VRAAG van de heer Wim Wienen tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de splitsing van de Vlaamse en Waalse schoolvakantie	
ACTUELE VRAAG van de heer Boudewijn Bouckaert tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de motieven voor de afwijzing van een gespreide vakantieregeling voor de verschillende gemeenschappen	33
ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de discussie betreffende de verdeling van het aantal naar de gemeenschappen en gewesten te 'transfereren' federale ambtenaren	38
ACTUELE VRAAG van de heer Johan Sauwens tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de mediaberichtgeving met betrekking tot gevallen van suïcide	41
ACTUELE VRAAG van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de verankering van de Vlaamse audiovisuele creatieve sector, naar aanleiding van de mogelijke overname van het productiehuis Eyeworks	45
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	49
ONTWERP VAN DECREET tot opheffing van artikel 158 van de Nieuwe Gemeentewet	
– 2205 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	50
Artikelsgewijze bespreking	51
ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van het KLIP-decreet van 14 maart 2008, wat betreft de wijze van het afhandelen van een planaanvraag	
– 2286 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	51
Artikelsgewijze bespreking	52
ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie	
– 2293 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	52
Artikelsgewijze bespreking	52

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, houdende invoering van een stimuleringsregeling voor de audiovisuele sector – 2294 (2013-2014) – Nrs. 1 tot en met 4	
Algemene bespreking	53
Artikelsgewijze bespreking	68
VOORSTEL VAN DECREET van de heren Marius Meremans, Jan Verfaillie, Kurt De Loor, Bart Caron en Willy Segers en de dames Karin Brouwers en Els Robeyns houdende wijziging van het decreet van 15 juli 2011 houdende vaststelling van de algemene regels waaronder in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest periodieke plan- en rapporteringsverplichtingen aan lokale besturen kunnen worden opgelegd – 2341 (2013-2014) – Nr. 1	
Voorstel tot spoedbehandeling	68
Algemene bespreking	69
Artikelsgewijze bespreking	72
ONTWERP VAN DECREET tot opheffing van artikel 158 van de Nieuwe Gemeentewet – 2205 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	72
ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van het KLIP-decreet van 14 maart 2008, wat betreft de wijze van het afhandelen van een planaanvraag – 2286 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	73
ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie – 2293 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	73
ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, houdende invoering van een stimuleringsregeling voor de audiovisuele sector – 2294 (2013-2014) – Nrs. 1 tot en met 4	
Hoofdelijke stemming	73
VOORSTEL VAN DECREET van de heren Marius Meremans, Jan Verfaillie, Kurt De Loor, Bart Caron en Willy Segers en de dames Karin Brouwers en Els Robeyns houdende wijziging van het decreet van 15 juli 2011 houdende vaststelling van de algemene regels waaronder in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest periodieke plan- en rapporteringsverplichtingen aan lokale besturen kunnen worden opgelegd – 2341 (2013-2014) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	74
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	74
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	78
Individuele stemmen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	78

■

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 14.03 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

■

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldiging zijn ingekomen van de volgende leden:

Veerle Heeren, Johan Verstreken: ambtsverplichtingen;

Ann Brusseel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Mia De Vits, Linda Vissers: gezondheidsredenen.

■

POLITIEKE FRACTIES

Wijziging in de samenstelling

De voorzitter: Dames en heren, bij brief van 6 januari 2014 deelt mevrouw Linda Vissers mee dat zij vanaf die dag geen deel meer wenst uit te maken van de VB-fractie.

■

INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen documenten en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl.St.* VI.Parl. 2013-14, nr. 60/13)

■

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Marius Meremans, Jan Verfaillie, Kurt De Loor, Bart Caron en Willy Segers en de dames Karin Brouwers en Els Robeyns houdende wijziging van het decreet van 15 juli 2011 houdende vaststelling van de algemene regels waaronder in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest periodieke plan- en rapporteringsverplichtingen aan lokale besturen kunnen worden opgelegd

– 2341 (2013-2014) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 50 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Matthias Diependaele bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Ik wil de spoedbehandeling vragen van het voorstel van decreet houdende wijziging van het decreet van 15 juli 2011 houdende vaststelling van de algemene regels waaronder in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest periodieke plan- en rapporteringsverplichtingen aan lokale besturen kunnen worden opgelegd.

De voorzitter: Deze tekst wordt nu rondgedeeld. Ik stel voor dat we ons straks over dit voorstel tot spoedbehandeling uitspreken.

Het incident is gesloten

■

ACTUELE VRAAG van de heer Ward Kennes tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de gevolgen voor de gemeentebesturen en OCMW's van de verwachte instroom van Roemeense en Bulgaarse arbeidsmigranten

ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de gevolgen van de verwachte instroom van Roemenen en Bulgaren na het aflopen van de Europese overgangsmaatregelen

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister Bourgeois.

De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes: Voorzitter, minister, collega's, sinds 1 januari moeten Roemenen en Bulgaren geen arbeidskaart meer hebben om in ons land te werken. Er zijn mensen die waarschuwen voor een grote toevloed. Anderen zeggen dat zij die wilden vertrekken, al hier zijn, en dat veel mensen die in het informele circuit zitten, nu aan de oppervlakte zullen komen.

Belangrijke lokale beleidsverantwoordelijken, de burgemeester van Gent en de OCMW-voorzitter van Antwerpen, hebben in de loop van de maand december hun ongerustheid geuit over de situatie. Ook in een aantal buurlanden is daarover een debat op gang gekomen. Een van de elementen is dat het leefloon voor EU-burgers in mindere mate wordt terugbetaald dan voor niet-EU-burgers. Er is dus een mogelijke financiële impact voor de lokale besturen, maar er zijn ook aspecten zoals de correcte huisvesting, de arbeidsomstandigheden enzovoort. Daarover bestaan heel wat vragen bij de lokale besturen.

Sinds 2012 heeft Vlaanderen een actieplan-MOE, (migratie uit Midden- en Oost-Europese landen). Hoe is de voorbereiding van die nieuwe situatie gebeurd? Welke stappen hebben de aanspreekpunten gezet om de lokale besturen die nu met vragen en ongerustheid worden geconfronteerd, zo goed mogelijk op te vangen en de juiste informatie te geven, zodat een deel van de punten kan worden beantwoord, hetzij via informatie, hetzij via een aantal overlegde acties?

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Minister, iedereen is wakker geworden. Op 1 januari 2014 is iedereen plots tot het besef gekomen dat de toevloed van Bulgaarse en Roemeense vreemdelingen een probleem zou kunnen vormen voor ons land.

Wij waarschuwen al sinds 2006, maar toen wilde niemand luisteren. Alle partijen die vandaag luid staan te roepen op de voorpagina's van de kranten, waren heel enthousiast, ook u, minister. U was minister van Buitenlandse Zaken van de Vlaamse Regering toen dit parlement stemde voor een decreet dat dit allemaal mogelijk zou moeten maken. Uw partij was enthousiast in het Europees Parlement in 2011 toen Frieda Brepoels, Europees parlements lid van de N-VA, zelfs pleitte voor een onmiddellijke afschaffing van de overgangsmaatregelen om te komen tot een vrij verkeer van goederen en mensen, ook van Roemenen en Bulgaren.

Enkele dagen geleden vertelde diezelfde partij op de voorpagina van De Standaard net het omgekeerde verhaal. Steden en gemeenten zullen het slachtoffer worden van de toetreding van Bulgarije en Roemenië tot de EU en het vrijmaken van de grenzen ter zake.

Vandaag staan we hier, en wellicht zult u opnieuw de spierballen laten rollen en stoere verklaringen afleggen zoals uw OCMW-voorzitter dat in Antwerpen doet en zoals de socialistische burgemeester van Gent dat doet. Maar helaas zijn dat vijgen na Pasen, want u

hebt dat allemaal goedgekeurd, hier, met een toetredingsdecreet in het federaal parlement, in het Europees Parlement enzovoort.

Ik wil wel eens graag van u horen wat u nu gaat doen. Want zelfs de arbeidsvergunningen, 20.000 in 2012 en ook in 2013 via u toegekend aan Bulgaren en Roemenen, vallen weg! Ze kunnen nu hier komen werken en daarna ook profiteren van een werkloosheidsvergoeding en van een OCMW-vergoeding.

Minister, welke maatregelen gaat u nemen om alsnog paal en perk te stellen aan het feit dat Roemenen en Bulgaren hier zullen komen profiteren van onze sociale zekerheid? (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Voorzitter, dames en heren, laat me beginnen met te zeggen dat het vandaag onduidelijk is wat de gevolgen zijn van de afschaffing van de beperkingen. De meningen daarover zijn verdeeld. Sommigen zeggen dat er een grote instroom komt, anderen zoals UNIZO en Voka en Jan Denys, de arbeidsmarktspecialist van Randstad, verwachten de grote instroom helemaal niet. (*Opmerkingen van mevrouw Marijke Dillen*)

Mag ik misschien verder gaan, mevrouw Dillen? Het zou me in het bijzonder plezieren indien ik mijn antwoord mag geven. Mag dat van u? (*Opmerkingen van mevrouw Marijke Dillen*)

Schitterend. Bedankt voor uw grote tolerantie. Dit is een schitterende start van het jaar. Dank u.

De meningen zijn dus verdeeld. Ik verwijs naar Jan Denys van Randstad, naar UNIZO en naar Voka. Niemand kan het op dit ogenblik zeggen. Ik heb vandaag, omdat ik deze vragen kreeg, contact laten nemen met onze onthaalbureaus in Gent en Antwerpen. Daar zegt men dat ze vandaag geen opmerkelijk verschil kunnen vaststellen.

Mijnheer Kennes, u vraagt concreet wat het centraal aanspreekpunt doet. U weet dat ik het heb opgericht in 2010 naar aanleiding van de eerste gesprekken en discussies die we gevoerd hebben over de MOE-migratie (migratie uit de Midden- en Oost-Europese landen). Dat aanspreekpunt doet zijn werk en is ook voorbereid op een eventuele instroom. Het doet wat het moet doen. Het verricht studiewerk, het biedt ondersteuning waar nodig, het ondersteunt de stewards, het beantwoordt alle vragen die worden gesteld, dat zijn er enkele honderden per jaar, het verspreidt ook nieuwsbrieven en het ondersteunt het lokale beleid.

De onthaalbureaus doen in Antwerpen en Gent met betrekking tot de rechthebbenden – want het zijn rechthebbenden – hun werk. Vandaag heb ik cijfers gevraagd en gekregen. In Antwerpen slaagt men erin om 30 procent van de Bulgaren nu al toe te leiden naar een inburgeringscursus en 27 procent van de Roemenen. In Gent ligt het cijfer lager. Daar gaat het om 18 procent voor beide groepen, zowel voor Roemenië als voor Bulgarije. We zijn dus beleidsmatig voorbereid.

Mijnheer Dewinter, ik kom tot uw vragen. Het is een beetje spijtig dat u er gisteren niet bij was in de commissie, want ik heb daar het antwoord gegeven op uw vragen over wat we allemaal doen in Benelux-verband. Ik heb gisteren uitleg gegeven over de stand van zaken met betrekking tot het memorandum of understanding (MOU), over de acties die we ondernemen in de richting van de federale overheid en van de Europese Unie. Ik zal dat niet allemaal herhalen, voorzitter, het is gisteren uitvoeriger aan bod gekomen.

U weet dat ik al diverse acties heb ondernomen. Een ervan was het destijds aanspreken van minister De Block om erop te wijzen dat wij een van de weinige landen zijn waar men een permanente verblijfsvergunning kreeg na drie jaar in plaats van na vijf jaar, zoals de EU-regels toelaten. U weet dat dit ondertussen is aangepast en dat ook in België in de regelgeving de norm wordt toegepast: vijf jaar.

Daarnaast is er het punt van de sociale zekerheid, van de fraude, van de filières, van het omzeilen van het zelfstandigenstatuut en dergelijke meer. Dat is natuurlijk een federale

bevoegdheid, en die wordt aangekaart op Europees vlak. In december heeft de Europese Commissie de puntjes op de i gezet. Ze heeft gezegd dat het vrij verkeer geen vrijgeleide is om zich te gaan inschrijven in de sociale zekerheid, in het sociaal steunstelsel van een andere lidstaat. U kent de regels ter zake. Men kan drie maanden in een ander land verblijven als toerist, daarna moet men zelf in zijn onderhoud voorzien, maar heeft men geen recht op leefloon. De EU heeft nog eens beklemtoond in december dat sociale fraude en misbruik van de wetgeving inzake openbare orde ertoe kan leiden – en dit wordt ook toegepast – dat mensen niet de toegang krijgen tot een van de lidstaten van de EU.

De heer Ward Kennes: Minister, ik dank u voor het antwoord. Ik zal zeker blijven inzetten op het toeleiden van de rechthebbenden naar de inburgeringscursussen. U zegt dat ze in de ene stad al wat meer succes hebben dan in de andere, en wellicht kan worden geleerd uit succesvolle voorbeelden.

Ik zou u ook, in aansluiting op het debat dat we gisteren in de commissie hadden, willen vragen om ook met uw buitenlandse partners, Nederland, Luxemburg en andere, te blijven inzetten op de aspecten Europese Unie, verplichte inburgering en het memorandum of understanding dat binnen de Benelux tot stand werd gebracht.

De heer Filip Dewinter: Minister, hoe kan een partij zo uitdrukkelijk uit twee monden blijven spreken? Op de voorpagina van De Standaard staat mevrouw Homans, de nummer twee van uw partij. Ze is nu trouwens niet aanwezig. U wilt dat ik in commissie aanwezig ben. Maar misschien zou mevrouw Homans hier vandaag aanwezig moeten zijn. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

In plaats van in de kranten goedkoop succes te boeken met de mededeling ‘Antwerpen vreest golf van Roemenen’, met haar sympathieke foto op de voorpagina had ze u vandaag de vraag moeten stellen wat u, als verantwoordelijke minister, zult doen opdat de OCMW’s in Gent, Antwerpen en andere steden niet zouden worden overspoeld door Roemenen en Bulgaren. Zij blijft echter tactisch afwezig. De media zijn binnen. Voor het overige is daarmee uiteindelijk de boodschap afgerond voor de N-VA.

Maar u bent de verantwoordelijke minister. U bent degene die uiteindelijk beslist over dit soort van aangelegenheden. Misschien moet de Vlaamse Regering er maar voor pleiten om die arbeidsvergunningregeling te kunnen behouden. Ook in Nederland is er binnen het kabinet sprake van het behouden van de arbeidsvergunningregeling zodat men toch een minimum aan controle heeft over de toestroom van zulke personen naar onze landen. Maar zelfs dat overweegt u niet. U beperkt zich tot de MOE-regeling, die uiteindelijk alleen maar een pleister op een houten been is. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Mevrouw Pehlivan en ikzelf hebben op 12 december minister Muyters ook al ondervraagd over deze thematiek. Hij heeft toen ook een aantal initiatieven aangekondigd.

Minister, wat u zegt, klopt uiteraard. Er moeten op verschillende niveaus initiatieven worden genomen. De Federale Regering en de Vlaamse Regering doen dat beide. Dat is ook goed. Ik ben wat bang dat het allemaal geïsoleerde maatregelen zullen worden: op federaal niveau, op Vlaams niveau en op Vlaams niveau door minister Muyters, door u en door minister Van den Bossche.

Ik zou van mijn minuut die ik hier krijg, gebruik willen maken om ervoor te pleiten dat er een geïntegreerde actie komt ten aanzien van die mogelijke toestroom – ik ben voorzichtig in mijn terminologie – van Roemenen en Bulgaren. Ik vraag naar samenwerking tussen de verschillende niveaus en de verschillende ministers.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Kennes, ik ben het met u eens. Onze meningen sluiten daar nagenoeg aan. Dat is ook de uitdaging, niet alleen ten aanzien van deze migratie binnen

de Europese Unie, maar ten aanzien van alle rechthebbenden. Op dit ogenblik is de migratie-instroom 65 procent uit de EU-landen. We hebben dat al een aantal keren besproken. Dat betekent dat we een ombuiging moeten maken in het beleid. Het moet niet meer in hoofdzaak verplicht zijn. We moeten proberen dat groter aandeel van rechthebbenden te bereiken. We doen daar inspanningen voor. Het zal een van de hoofdopdrachten zijn van het extern verzelfstandigd agentschap (EVA). Ik zie op het terrein dat men daarmee begint. We gebruiken de ervaring, de kennis en de expertise die opgedaan is in Brussel, waar men per definitie – tot nu toe althans – werkt op rechthebbenden.

In het kader van de Benelux leveren we die inspanningen. U weet dat. Mijnheer Roegiers, we werken daar niet geïsoleerd. We hebben samen met minister Van den Bossche het MOU gesloten. Ik heb met de Nederlandse minister Asscher een intentieverklaring gesloten voor samenwerking op vier terreinen. Ik heb dat gisteren omstandig toegelicht in de commissie. We hebben die verklaring getekend op 9 december. We leveren alle mogelijke inspanningen op dat vlak.

Mijnheer Dewinter, we kennen u. U zegt dat ik de verantwoordelijke minister ben. U hebt het over arbeidsmarktbeleid. Daar kunt u misschien beter minister Muylers over aanspreken, die daar, als ik het goed begrijp, zeer recentelijk over ondervraagd is.

Ik doe wat ik moet doen op het vlak van inburgering. Ik neem initiatieven richting het federale niveau. Dat heb ik gisteren ook toegelicht. Ik dring heel sterk aan op een interfederale interkabinettenwerkgroep om de Benelux-werking weer op gang te krijgen. Die werking is al een tijdje geblokkeerd. Hopelijk berust dat op misverstanden en kunnen we daar ten gronde wel door geraken. Ik heb initiatieven genomen om daarover samen te werken met Nederland. Ik heb de Europese Commissie daarover aangesproken.

Ik vind dat de Europese Commissie sneller moet optreden tegen discriminaties in het thuisland. Dat bleek uit de studie van het Onderzoeksinstituut voor Arbeid en Samenleving (HIVA) over de push- en pullfactoren die ik besteld heb. U herinnert zich die studie waaruit discriminatie blijkt. Ik vind dat de EU de sociale fondsen moet inzetten hier en in het thuisland, op beide terreinen tegelijk. Dat wordt tot nu toe geweigerd.

De arbeidskaarten vallen weg. De specialisten zijn daarover verdeeld van mening. Zweden heeft die beperkingen nooit ingevoerd en daar is de instroom heel klein. Bij ons zijn er op het lokale vlak fouten gebeurd door vanaf dag één, dag twee leefloon toe te kennen. Dat stemt helemaal niet overeen met het vrij verkeer van personen. Gent heeft dat nu teruggeschroefd en dat heeft effect.

De heer Ward Kennes: Minister, u hebt gelijk, er zijn voor- en tegenstanders van de nieuwe regeling. Er zijn mensen die zich ongerust maken, er zijn er die dat een goede zaak vinden. We hebben nog niet direct zicht op de effecten in ons land. Minister, ik vraag u om dat vanuit uw positie goed mee in het oog te houden en als er vragen zijn vanuit de lokale besturen, om daar telkens weer op in te spelen.

De heer Filip Dewinter: Minister, de helft van de arbeidskaarten die in 2012 en 2013 werden uitgereikt door minister Muylers ging naar Roemenen en Bulgaren. De Vlaamse Regering reikte 40.000 arbeidskaarten uit, 20.000 daarvan gingen naar Roemenen en Bulgaren. Vandaag komt u vertellen dat de instroom wel zal meevallen, dat in Zweden zus en in Noorwegen zo. Dat interesseert ons niet. De helft van alle arbeidsvergunningen ging in de voorbije twee jaar naar Roemenen en Bulgaren.

Nu er zelfs geen arbeidsvergunning mee nodig is, moeten we er toch geen tekening bij maken zeker? We weten dat de instroom nog veel groter wordt! U doet opnieuw alsof uw neus bloedt, terwijl men op het terrein een heel ander verhaal vertelt. Dat choqueert mij. Minister, heb de moed van uw overtuiging. Doe wat uw lokale mandatarissen wel doen. Zorg ervoor dat het niet bij woorden blijft. Zorg dat er daden worden toegevoegd aan die woorden van de N-VA. Zorg dat er een beperking komt van de instroom, zeker wat arbeidsvergunningen betreft, van Roemenen en Bulgaren naar Vlaanderen. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Marnic De Meulemeester tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de kritiek van de Vlaamse topambtenaren op het regeringsbeleid

De voorzitter: De heer De Meulemeester heeft het woord.

De heer Marnic De Meulemeester: Voorzitter, minister, dames en heren, eind vorig jaar, in december, mochten een aantal topambtenaren van de Vlaamse administratie hun mening geven en hun ervaringen delen over de relatie met de regering in het voorbije jaar. Enkele ambtenaren uitten forse kritiek. Ze spraken van politisering in de administratie en een gebrek aan transparantie. Bij de afschaffing enerzijds en de fusie anderzijds van een aantal entiteiten kregen sommige (top)ambtenaren dit nieuws te horen via de media.

Ze hadden nog veel andere kritieken, onder meer op de besparingen. U weet dat u in Open Vld een medestander vindt voor besparingen en tegen verkokering bij de Vlaamse overheid, maar de kritiek ging over de manier van handelen met de Vlaamse administratie. Een van de grootste kritieken was dat sommige regeringsleden weinig respect tonen voor de administratie en de topambtenaren.

Ik weet niet of dat te maken heeft met de benoemingen van eind vorig jaar. Eén topambtenaar spreekt van een stijgende politisering. Er zijn een achttal topambtenaren benoemd eind vorig jaar. Minister, wat is uw mening over deze ongehoord forse kritiek van deze topambtenaren van uw eigen administratie? Ze spreken van politisering, onvoldoende transparantie en onbehoorlijk bestuur binnen de Vlaamse administratie.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Collega De Meulemeester, ik heb ook 13 gelezen. Er zijn welgeteld drie topambtenaren die de eindejaarsvraagjes beantwoorden. Bij twee ambtenaren gaat het inderdaad over het afschaffen van een tiental entiteiten. Ik ben blij dat u de stelling onderschrijft dat wij naar meer efficiëntie moeten gaan. De Vlaamse overheid heeft te veel entiteiten. We hebben 88 entiteiten, collega's, voor een personeelsbestand van om en bij de 44.000. Ik zeg al lang dat we te veel kleine entiteiten hebben, te veel overhead, te veel verkokering, te veel artificiële scheiding tussen beleid en uitvoering. Dit is een eerste stap in die richting, nadat we aanvankelijk volledig ingezet hebben op cultuuromslag, HR en dergelijke meer. Bedankt dat u dat onderschrijft.

Ik lees dat twee ambtenaren zich daarover uitlaten. Eén ambtenaar is tevreden en zegt dat hij op de hoogte is gebracht door de minister, een andere zegt dat bepaalde collega's niet op de hoogte zijn gebracht. Ik kan niet spreken voor mijn collega-ministers. Ik weet dat wat mijn twee betrokken entiteiten betreft, ik de mensen vooraf aangesproken en ingelicht heb. We hebben dat gedaan op het moment dat de beslissing genomen is en vooraleer daar media-aandacht voor was. Wij hebben de beslissing op 20 september genomen en het is pas op 23 september in de media gekomen.

Ik zie dat de minister-president dat ook gedaan heeft voor wat betreft het agentschap Internationale Samenwerking. De waarnemend administrateur-generaal zegt dat hij op de hoogte is gebracht. Het is aan elke minister om te zien hoe hij of zij daarmee omgaat.

Dan kom ik tot de andere zaken die u aanhaalt: de beweerde politisering, transparantie en de woorden die u zelf in de mond neemt, zoals onbehoorlijk bestuur. Ik zie geen enkele ambtenaar de term 'onbehoorlijk bestuur' in de mond nemen. Ik moet u toch vragen wat u daarmee bedoelt, want ik kan moeilijk antwoorden op een kreet, een slogan, een vage beschuldiging, als u niet concreet maakt wat u bedoelt.

De heer Marnic De Meulemeester: Minister, het gaat over zeer belangrijke topambtenaren van uw eigen administratie, waar u geregeld contact mee hebt. Ik wil u twee citaten meegeven. De eerste ambtenaar zegt: “De politisering en het gebrek aan transparantie zijn groter dan ik had gedacht.” Dat is niet min. De tweede heeft het over “de manier waarop de regering (niet) heeft gecommuniceerd met de administratie over het afschaffen van een aantal entiteiten.” Dat geeft toch aan dat er gebreken geweest zijn met betrekking tot de transparantie, anders zouden die topambtenaren toch niet in het personeelsblad van de Vlaamse administratie open en bloot dergelijke verklaringen doen?

We zijn het erover eens dat er bespaard moet worden, maar dit gaat over de manier waarop. Onze topambtenaren en alle ambtenaren van de Vlaamse overheid moeten, in niet zo gemakkelijke tijden, gemotiveerd blijven om hun werkzaamheden uit te oefenen. Uiteindelijk wordt de burger daar beter van. Als er bespaard moet worden, moet dat in volle transparantie gebeuren.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Mijnheer De Meulemeester, ik heb het artikel hier voor mij liggen. U zult het met mij eens zijn dat er ook zeer veel positieve zaken in staan. Er zijn zeer veel opmerkingen over zowel kleine als grotere zaken, die als heel positief worden ervaren door die topambtenaren.

Ten tweede onderschrijf ik het antwoord van de minister volledig. De kwaliteit van onze overheid moet een permanente zorg zijn. Wij moeten daar voortdurend op letten. De minister heeft ook aangegeven dat er zeker nog verbetermogelijkheden zijn. Dat zal voor deze en de volgende legislatuur, maar ook voor alles wat daarna komt, een permanente zorg moeten zijn.

Het is ook goed dat we op die manier die kritiek krijgen. U spreekt over transparantie. Wel, ik denk dat het juist een heel positief signaal is dat die topambtenaren die kritiek ook kunnen geven. Het is opbouwende kritiek, die wij kunnen meenemen om zaken te verbeteren. Laat het een teken van transparantie zijn dat zij de mogelijkheid krijgen om die kritiek effectief te geven.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Minister, u verwijst door naar uw collega-ministers, maar de regering is natuurlijk één en ondeelbaar. Ik neem aan dat er enig overleg is met uw collega's over de manier waarop u over die rationalisering communiceert.

Het is een goede zaak dat u rationaliseert en een en ander afschaft, maar tegelijk heeft deze Vlaamse Regering ook weer heel wat entiteiten bij gecreëerd. Denk maar aan de sector O&O (onderzoek en ontwikkeling), en het meest prominente voorbeeld is natuurlijk het Vlaams Energiebedrijf. Compleet overbodig, en wat meer is, compleet gepolitiseerd wat de samenstelling van de raad van bestuur betreft. Ik denk dus dat u ernstig rekening moet houden met deze kritieken die vanuit de administratie komen.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, minister, gelukkig hebben we moedige en mondige topambtenaren in Vlaanderen. Dat moeten we stimuleren. Het is duidelijk dat het gebrek aan betrokkenheid van die topambtenaren bij de hervorming die de Vlaamse Regering in haar eigen administratie doorvoert, stuitend is. Die kritiek is er niet zomaar en is niet nieuw. Bij de hervorming van de strategische adviesraden vielen een aantal entiteiten ook uit de lucht.

Minister, beter bestuurlijk beleid heeft een grote opkuisbeurt. Er moeten niet alleen minder entiteiten zijn, maar ze moeten transparanter zijn. Ik kan het ook niet meer uitleggen.

Ten slotte, mijnheer De Meulemeester, u weet het ook wel: politieke benoemingen op het N-niveau, weliswaar van kandidaten die met voldoening voor een proef zijn geslaagd, zijn toch de regel. Dat weet u toch?

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes: Voorzitter, ik heb mij de voorbije jaren in de commissie vaak kritisch uitgelaten over de veelheid aan entiteiten in ons bestuurlijk Vlaams landschap en ik ben blij dat er moedige keuzes worden gemaakt. Ik vind het ook positief dat in een blad dat ruim wordt verspreid, ambtenaren de kans krijgen om zonder druk hun positieve en negatieve ervaringen van vorig jaar en hun verwachtingen voor volgend jaar vrij te geven. Ik vind het niet speciaal moedig. Ik vind het goed dat het kan en dat iedereen daarvoor de ruimte krijgt. Dat neemt niet weg dat overleg erg belangrijk is, onder meer om de rationalisatie van de managementondersteunende diensten tot een goed einde te brengen en succes te boeken. Het komt inderdaad aan alle ministers toe om via hun beleidsraad en bilateraal in hun beleidsdomein goed te communiceren. Ik zou dus vragen dat alle ministers dat goed en tijdig zouden doen zodat de leidende ambtenaren verder kunnen communiceren binnen hun eigen entiteiten.

De voorzitter: De heer De Loor heeft het woord.

De heer Kurt De Loor: Collega's, ik kan me niet van de indruk ontdoen dat de vraag van de heer De Meulemeester een storm in een glas water is. Ook ik ben een trouwe lezer van het ambtenarenblad 13 en ik vind het belangrijk dat de ambtenaren aan het woord komen en er vrijuit hun mening kunnen geven en vrijuit kunnen spreken. Ik denk dat niemand er voorstander van is dat we evolueren naar een blad dat gecensureerd wordt of naar informatie die gecensureerd wordt. Dat kan absoluut niet de bedoeling zijn. Daarom lijkt het me ook niet echt logisch dat de heer De Meulemeester van Open Vld zou pleiten voor het aan banden leggen van de vrije meningsuiting. (*Opmerkingen*)

Wat mij betreft, vind ik het heel positief en geeft dit artikel blijk van bekommerde en geëngageerde ambtenaren en die hebben we echt wel nodig. (*Applaus bij sp.a*)

Minister Geert Bourgeois: Voorzitter, ik heb vastgesteld dat de heer De Meulemeester in zijn repliek niets heeft toegevoegd. Mijnheer De Meulemeester, u hebt gewoon herhaald wat u gezegd had, zonder onderbouwing. Als u het hebt over een gebrek aan transparantie, als u het hebt over politisering, maak het dan hard zodat ik concreet kan antwoorden.

Ik zeg alleen dat deze operatie met het afschaffen van tien entiteiten, leidt tot meer transparantie, meer duidelijkheid. Als u het mij vraagt, collega's, moet de volgende regering nog stappen in die richting zetten. We hebben in de eerste periode van deze legislatuur ingezet op andere prioriteiten, maar ik denk dat de Vlaamse overheid nog te veel entiteiten heeft en dat je nog kunt rationaliseren en dus nog tot meer transparantie kunt komen.

Het is een goede zaak dat Klasse en 13 onafhankelijke bladen zijn met een onafhankelijke redactie, dat iedereen daarin zijn mening kan uiten, dat onze ambtenaren spreekrecht hebben, dat er geen greep van de politiek op is. Ik hoop en ik denk ook dat we het parlamentsbreed zo kunnen houden.

Wat de communicatie betreft, heeft de heer Kennes het juist verwoord. Mijnheer Vereeck, ik moet de collega's toch niet bij de hand nemen. Er zijn beleidsraden, er zijn contacten tussen elke minister en zijn ambtenaren. Ik herhaal – en ik spreek alleen voor mezelf, want ik heb niet de behoefte om elk van mijn collega's daar op aan te spreken en te ondervragen – dat ik het logisch vind dat je bij zulke operaties je mensen op de hoogte brengt. Ik heb het met mijn twee entiteiten vooraf gedaan en gezegd dat dit eraan kwam. Ik heb het gedaan na de beslissing vooraleer er gecommuniceerd is.

Uit wat ik in 13 lees, blijkt dat de minister-president exact hetzelfde heeft gedaan, want de administrateur-generaal zegt dat hij op de hoogte is gebracht. Dat is een goede zaak. Ik vind dit een zaak voor elke collega. Daarover hoeft niet eens te worden overlegd: elke verantwoordelijke moet dat doen.

Men had het over raden van bestuur waarbij de aandeelhouder zijn bestuurders benoemt. Dat is de evidentie zelve. Ik heb het decreet betreffende deugdelijk bestuur ingevoerd. In alle

raden van bestuur moeten er nu ook onafhankelijke bestuurders zijn. Dat zijn we nu volop aan het uitvoeren.

Mijnheer Caron, er is nog niets beslist over de strategische adviesraden. U hebt daar een paar keer vragen over gesteld. We hebben daarover nu het advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) binnengekregen. Dat is een zeer algemeen advies. De regering zal nu dus beslissingen moeten nemen ter zake. Ik heb u gezegd dat er nog helemaal niets is beslist ter zake. Dit is ook van een andere orde, net zoals dat van de managementondersteunende diensten van een andere orde is. We doen dat in volledig overleg met het College van Ambtenaren-Generaal (CAG). Op basis van de studie van Ernst & Young willen we nog maximaal 10 managementondersteunende diensten hebben in plaats van 34, en ze moeten allemaal minimaal 2000 personeelsleden bedienen. Het CAG heeft daar voorstellen over gedaan. De regering zal daar binnenkort ook een beslissing over nemen. Hier gaat het natuurlijk over een regeringsbeslissing: het is de regering die de verantwoordelijkheid draagt voor de organisatie, voor de vraag over welke entiteiten en hoeveel entiteiten het gaat. Wel, u kunt daar de minister en de regering op aanspreken. We hebben een beslissing genomen waarvan ik vind dat ze in de goede richting gaat, maar dit mag voor mij in de komende periode nog verder gaan.

Mijnheer De Meulemeester, nogmaals, u herhaalt wat u hebt gezegd als u het hebt over politisering en een gebrek aan transparantie. U neemt die kritiek over. Zeg dan over welke aangelegenheden het gaat. Ik kan alleen maar zeggen dat alle wervingen via een verzelfstandigd agentschap gebeuren, namelijk Jobpunt Vlaanderen. Ik heb dat niet ingevoerd: dat dateert al van voor ik er was. Externe selectiebureaus, die na een Europese aanbesteding worden aangeduid, doen die assessments en stellen finaal twee, drie, vier, soms eens vijf kandidaten voor aan de regering. Soms zijn er ook geen kandidaten, als men vindt dat niemand is geslaagd. Dat is onlangs gebeurd. Dan is er de finale beoordeling door de regering. Wat mij betreft, worden die kandidaten, als ze naar de regering komen, ernstig ondervraagd, wordt daar ernstig op ingegaan. Dan nemen we een beslissing, waarbij we inderdaad vaak te maken hebben met topkandidaten die elkaar waard zijn. Dan moeten we finaal een afgewogen keuze maken. Dat is in de privésector ook zo. Dat is ook zo bij een gemeentebestuur. Die keuze moet worden gemotiveerd. De keuze kan altijd worden aangevochten als men vindt dat die niet correct is.

De heer Marnic De Meulemeester: Minister, ik begrijp de zenuwachtigheid eigenlijk niet zo goed. Er is sprake van belangrijke kritiek van topambtenaren in het personeelsblad van de Vlaamse overheid. Het lijkt me de taak van parlementsleden om, wanneer we dat lezen, duidelijkheid te vragen aan u, als minister. Daar lijkt me niets verkeerd mee. Het zou maar jammer zijn als ook die topambtenaren hun mening niet zouden kunnen uiten. We zullen in elk geval nauwlettend in het oog houden hoe het zit met die politisering. Minister, ik heb dit niet gezegd. Dit zijn uitlatingen van hoge ambtenaren van de Vlaamse administratie. Het is onze plicht om dat hier naar voren te brengen en duidelijkheid te vragen van u.

Mijnheer De Loor, ik kan u geruststellen: ik behoor nog altijd tot de partij van de vrijheid. Ik voel me zeer op mijn gemak. Ik vind het vreemd dat u hier plots naar voren komt als de grote verdediger van de vrije meningsuiting. Ik meen dat Open Vld op dat vlak van niemand lessen te krijgen heeft. (*Applaus bij Open Vld en het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Steve D'Hulster tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de resultaten van de Verkeersonveiligheidsenquête van het Belgisch Instituut voor Verkeersveiligheid (BIVV)

De voorzitter: De heer D'Hulster heeft het woord.

De heer Steve D'Hulster: Voorzitter, geachte leden, minister, om te beginnen de beste wensen voor het nieuwe jaar. Ik wens u veel geluk, een goede gezondheid en veel stemmen, maar misschien eentje minder dan John Crombez. *(Gelach. Opmerkingen)*

Minister, het is nog veel belangrijker om onszelf en ons verkeer nog wat minder slachtoffers toe te wensen. Dat blijkt ook uit de verkeersenquête van het Belgisch Instituut voor de Verkeersveiligheid (BIVV). Bij 2700 respondenten werd gepeild naar hun mening en gevoel bij het verkeer.

Dat is heel interessant. Enerzijds merken we dat de sensibilisering van de afgelopen jaren en decennia begint te werken. De mensen worden voorstander van strengere regels, van meer controle. Ze ergeren zich aan en ze veroordelen het gedrag van anderen. Anderzijds stel je toch ook vast dat de wetenschap van wat we moeten doen om tot een veiliger verkeer te komen zich niet vertaalt naar het eigen gedrag. De respondenten die aangeven dat ze zich storen aan het gedrag van anderen, geven toe dat ze nog altijd bellen en sms'en achter het stuur, of dat ze eens met een glaasje te veel de auto instappen, of dat ze geregeld te snel rijden.

Minister, wat zijn uw conclusies op basis van dat onderzoek? Denkt u dat het nodig is om beleidsmatig bij te sturen met het oog op de sensibilisering?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Mijnheer D'Hulster, ik weet niet of u het beseft, maar u hebt wel nieuws gemaakt met uw eerste zin. We zijn in West-Vlaanderen al een hele tijd aan het uitkijken wie de lijsttrekker wordt bij sp.a voor het Vlaams Parlement. We weten nu dat het John Crombez wordt. *(Gelach. Opmerkingen)*

Maar laat mij antwoorden op uw vraag, want dat is toch wat u graag zou hebben.

Ik heb uiteraard de resultaten van de verkeersveiligheids- of verkeersonveiligheidsenquête van het BIVV gelezen. Die sluiten zeer nauw aan bij de discussie die we hadden in de commissie vlak voor het kerstreces. We stelden toen dat er een ontwerp van mobiliteitsplan is, dat er een verkeersveiligheidsplan is en dat er een nieuw plan moet komen. Naast het zeer goed blijven inzetten op infrastructuurinvesteringen en het verscherpen van de handhaving, zoals de mensen op een aantal punten vragen, worden in de toekomst educatie en sensibilisering cruciaal. Wat betreft educatie moeten we in het traject naar het rijbewijs veel meer aandacht hebben voor preventie. U weet dat Vlaanderen daarvoor vanaf halfweg 2015 bevoegd wordt en daar een eigen accent kan leggen en een eigen traject opmaken. Dat is prioritair. De preventie moet daarin veel meer aan bod komen. Wat de sensibilisering betreft, moeten we focussen op doelgroepen. De enquête toont aan dat zeker fietsers en motorfietsers zich het kwetsbaarst voelen. In het voorjaar zullen we daar zeer fel campagne op voeren.

Een nieuwe trend in de enquête is het elektrisch fietsen. Wij zullen volgende maand voor het eerst 150 lesgevers elektrisch fietsen opgeleid hebben. Die zullen goede introducties kunnen geven. De sensibilisering moet dus niet algemeen zijn, maar zeer doelgroepgericht. Dat alles wordt verwerkt in het actieverkeersveiligheidsplan, dat ook in de loop van dit jaar klaar moet zijn.

De heer Steve D'Hulster: Minister, dank u voor uw antwoord. Wat mij in het bijzonder was opgevallen, was dat er bij de Vlaming een draagvlak bestaat voor het verstrengen van de snelheidsregels en ook van de alcohollimiet. Ongeveer 70 procent van de respondenten gaf aan een verlaging van de alcohollimiet te wensen. Is er op Vlaams niveau via het steunpunt of een andere entiteit nog onderzoek gepland hiernaar? Zullen we in het kader van het Mobiliteitsplan Vlaanderen, waarin we nu in de draagvlakprocedure zitten, de maatschappelijke discussie daarover voeren?

De voorzitter: De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen: Minister, collega's, aansluitend bij de studie van het BIVV was er recent ook de studie van Touring. Zij maakten ook een aantal heel interessante vaststellingen.

Zij legden het verband tussen verkeersinfrastructuur en verkeersagressie. Dat laatste is natuurlijk nooit te billijken. Er werd een hele waslijst opgesomd van dingen die aanleiding geven tot agressie, wat nooit te pruimen is. Er werden dingen vermeld die de mensen als onlogisch en frustrerend ervaren: verkeerslichten op 100 meter van elkaar die niet op elkaar zijn afgesteld en die daardoor de verkeerscirculatie stremmen, of het schrappen van parkeerplaatsen waardoor men verplicht wordt rondjes te rijden.

Minister, ik had graag uw reactie hierop gehoord. Dit is eigenlijk allemaal onderling verbonden. Hoewel de studie van het BIVV een stuk verder gaat, vind ik de studie van Touring ook interessant. Met die studie bevinden we ons helemaal op uw terrein. Het gaat om de link tussen verkeersagressie, wat nooit te pruimen is, en de wijze waarop onze verkeersinfrastructuur is opgebouwd en ingericht. Wat denkt u hiervan?

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Lies Jans: Voorzitter, het is opmerkelijk dat uit die studie weer eens blijkt dat iedereen vindt dat we niet mogen drinken en rijden, niet te snel mogen rijden en niet mogen bellen achter het stuur. Uit de bevraging blijkt echter dat de mensen dat nog steeds doen. We moeten nog meer op sensibilisering inzetten. In de volgende legislatuur zal die mogelijkheid er zeker zijn.

Wat is ook opmerkelijk vind, zijn de cijfers met betrekking tot de tweewielers. Het gaat dan niet enkel om fietsen, bromfietsen en motoren. Ook de elektrische fietsen worden aangehaald. We hebben het hier al eerder over gehad. We beschikken niet over cijfers over de veiligheid van elektrische fietsen.

Minister, u hebt dat punt destijds zelf aangehaald. Het is de bedoeling bij de registratie van verkeersongevallen met fietsen het onderscheid tussen gewone fietsen en elektrische fietsen te maken. Dat zou worden onderzocht. Mijn concrete vraag is hoe het hiermee zit. Is hier al verder werk van gemaakt?

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Voorzitter, ik was aanwezig op de voorstelling van de verkeers-onveiligheidsenquête van het BIVV. Ik vond het spijtig dat ik daar de enige Vlaamse volksvertegenwoordiger was. Er was zelfs niemand van de Vlaamse Regering aanwezig.

Het betreft hier een heel belangrijk instituut dat adviezen verstrekt. Ik vind dat we als Vlaams Parlement en zeker als Vlaamse Regering de moeite moeten doen aanwezig te zijn. Heel wat criticasters verwijzen soms naar aanwezigheden in de commissie. Ik vind dat de leden van de commissie Mobiliteit daar ook aanwezig hadden moeten zijn. (*Rumoer*)

Mijnheer Keulen, ik stel dit louter vast.

Ik hoop dat de zesde staatshervorming de bevoegdheid tot bij ons zal brengen en dat de controles meer door plaats, tijd en omstandigheden zullen worden bepaald. Dit is de enige remedie om ervoor te zorgen dat controles algemeen worden aanvaard. Momenteel leeft bij de mensen nog steeds het gevoel dat er meer controles moeten komen, maar niet voor henzelf.

Open Vld had daarnet veel commentaar op mijn standpunt. Ik vind het dan ook spijtig dat net nu de burgemeester van Ninove van Open Vld het standpunt inneemt dat mensen mogen drinken. Ik vind dat van een beleidsverantwoordelijke totaal ongepast. Dit doorkruist elk initiatief om tot meer verkeersveiligheid te komen. (*Rumoer*)

De voorzitter: Mijnheer Reekmans, u hebt het grootste gedeelte van uw spreektijd aan iets anders besteed. Pas dan bent u tot uw punt gekomen. De minister vraagt zich af wat uw vraag in feite was. (*Opmerkingen van de heer Peter Reekmans*)

Er is in feite dus geen vraag gesteld.

De heer Rzoska heeft het woord.

De heer Björn Rzoska: Voorzitter, ik zal het omgekeerd aanpakken. Ik zal een zeer korte vraag stellen en de rest van de tierlantijntjes achterwege laten.

Minister, ik wil u gewoon om een reactie vragen. Uit de enquête blijkt, zoals mevrouw Jans al heeft aangehaald, dat van tweewielers weer een bepaald beeld naar voren komt. In de enquête staat terecht dat fietsers een verhoogde kans op ongevallen lopen. Dit heeft vaak met de infrastructuur te maken. Bent u van plan gedurende die laatste maanden op dat vlak nog een tandje bij te steken? Zult u nog fundamentele stappen vooruit kunnen zetten? Dit blijkt immers nog maar eens een knelpunt te zijn.

De voorzitter: Mevrouw Smaers heeft het woord.

Mevrouw Griet Smaers: Voorzitter, ik wil even op de woorden van de heer Reekmans reageren. In december 2013 heeft ook een Vlaamse conferentie over verkeersveiligheid plaatsgevonden. Er zijn toen heel wat Vlaamse voorstellen inzake de verkeersveiligheid besproken. Hij had daar ook aanwezig kunnen zijn. (*Opmerkingen*)

Minister, ik dank u voor uw antwoord. Het is al sinds december 2013 duidelijk dat aan een nieuw Vlaams verkeersveiligheidsplan zal worden gewerkt. Deze enquête heeft het belang hiervan nogmaals benadrukt.

We hebben uit deze enquête nog een aantal zaken geleerd. Het eigen gedrag en de sensibilisering zijn van groot belang voor het verkeersveiligheidsbeleid en in het verkeer. Door middel van rijopleidingen en sensibiliseringscampagnes kunnen we dit nog meer uitwerken. Dankzij de zesde staatshervorming zal de Vlaamse overheid de rijopleiding effectief kunnen hervormen en hier nog meer op kunnen inzetten.

Mijn aanvullende vraag is: zal de Vlaamse Stichting Verkeerskunde, naast het werk aan dat nieuwe Vlaamse verkeersveiligheidsplan, in 2014 ook nog inzetten op een aantal nieuwe sensibiliseringscampagnes?

Minister Hilde Crevits: Collega's, ik heb op heel wat vragen al geantwoord. Mijnheer Reekmans, ik heb begrepen dat mevrouw Genoe een dorpsgenote van u is. U was natuurlijk bevoorrecht. De Vlaamse Stichting Verkeerskunde was op de persconferentie aanwezig en heeft ook met ons teruggekoppeld. We waren ook op voorhand op de hoogte gebracht van de resultaten. Die samenwerking verloopt vlekkeloos.

Mevrouw Smaers heeft een belangrijk punt als ze zegt dat het heel interessant is om aanwezig te zijn op conferenties die we zelf organiseren rond regionalisering van de verkeersveiligheid. De commissie heeft er trouwens net voor het kerstreces over gedebatteerd.

Wat de vragen van onder anderen mevrouw Jans en de heer Rzoska over verschillende weggebruikers betreft: ik heb de fietsers daarnet zelf aangehaald. Een van de opmerkelijke resultaten is dat mensen meer te voet gaan, wat positief is, en dat fietsers zich nog steeds onveilig voelen. Dat is in lijn met de andere resultaten. Dat is ook een beetje logisch, want in de auto ben je langs alle kanten beschermd, en op de fiets niet. Het is inderdaad een absolute stimulans om de investeringen in fietspaden, zowel lokaal als bovenlokaal, zeer intens voort te zetten en om te zorgen dat de fietsveiligheid verbetert. De resultaten liggen trouwens ook in lijn met de enquête over verplaatsingsgedrag die we zelf houden bij de mensen. Wat dat betreft is het zeker een stimulans om in infrastructuur te investeren.

Daarbij aansluitend was er de vraag van de heer Keulen die het had over Touring. Mijnheer Keulen, u hebt twee voorbeelden gegeven die, wat mij betreft, wat tegenstrijdig zijn. De resultaten zijn zeer interessant. Touring pleit al heel lang voor verkeersinfrastructuur zonder hindernissen, niet vanuit het oogpunt van de verkeersagressie maar vanuit het oogpunt veiligheid. Een aantal zaken die mogelijkwijze agressie kunnen wegwerken, zijn zaken die we via het beleid willen realiseren. U hebt het over parkeerplaatsen. Als we een trend zien waarbij mensen voor afstanden van een halve kilometer of een kilometer de auto nemen, dan is het goed dat steden een ontmoedigend beleid voeren, maar dat moet wel passen in een globaal plan natuurlijk, en mag niet

willekeurig uit de lucht vallen. Als je bezig bent met verkeerscirculatie, is het goed dat je een afgestemd parkeerbeleid voert, waarmee je ook beleidsdoelstellingen wilt halen.

Anders is het natuurlijk als het gaat over inrichting...

Er is heel veel rumoer, het is een beetje moeilijk om me te concentreren, collega's.

De voorzitter: Mijnheer Reekmans, u komt hier vragen stellen, en als de minister antwoordt, interesseert u het antwoord niet meer.

Mijnheer Verfaillie, u komt hier binnen en meteen trekt u de aandacht naar u toe door iedereen te gaan lastigvallen. Dat getuigt van weinig respect voor de minister. (*Opmerkingen van de heer Peter Reekmans*)

Als hier een antwoord wordt gegeven, luister daar dan naar, of ga anders in het Koffiehuis zitten.

Minister Hilde Crevits: Dank u voorzitter.

Mevrouw Jans, het is uiteraard de bedoeling als je aan ongevalanalyse doet, om ook een analyse te maken van de ongevallen die gebeuren met elektrische fietsen. Maar de trend is nog iets te weinig aanwezig. Ze worden nu gebruikt. Mensen krijgen ook kansen om daar goed mee te leren fietsen. Het is zeker de bedoeling om dat op termijn te doen. We moeten natuurlijk zorgen dat je de link kunt maken. In Nederland doet men het al iets langer. Ook daar zie je dat de eerste onderzoeken uitwijzen dat het erop lijkt dat er iets meer ongevallen zijn, maar het is nog niet voldoende om echt harde conclusies te trekken. Wij volgen dat op. Uiteraard is het de bedoeling om dat op termijn te doen.

Mevrouw Smaers, het is evident dat uit al deze resultaten blijkt dat het heel belangrijk is om sensibiliseringscampagnes te voeren. In het voorjaar gaat er opnieuw een van start ten aanzien van motorrijders en elektrische fietsen. We zetten wat dat betreft door op de ingeslagen weg: geen algemene campagnes, maar zeer fijnmazig naar doelgroepen toe.

De heer Steve D'Hulster: Minister, collega's, bedankt voor het antwoord en voor de uiteenzettingen. Het onderzoek maakt in elk geval duidelijk dat het draagvlak steeds meer groeit om dingen te mogen doen. Mensen willen meer controles en strengere regels. Ik denk dat de zesde staatshervorming een grote opportuniteit is om onze sensibilisatie op dat vlak wat bij te sturen zodat we van overtuigde mensen gaan naar mensen die zich ook op die manier gedragen.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Lode Ceyskens tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de verruiming van het arrest van het Grondwettelijk Hof met betrekking tot het Grond- en Pandendecreet en de gevolgen hiervan voor de lokale besturen

ACTUELE VRAAG van mevrouw Mercedes Van Volcem tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de verruiming van het arrest van het Grondwettelijk Hof met betrekking tot het Grond- en Pandendecreet en de gevolgen hiervan voor de lokale besturen

De voorzitter: De heer Ceyskens heeft het woord.

De heer Lode Ceyskens: Voorzitter, de Limburgse vlaai in de koffiekamer herinnert me eraan dat ik u nog een gelukkige verjaardag moet wensen.

Minister, vorig jaar ondervroeg ik u in de commissie Wonen nog vrij uitvoerig over de gevolgen van de gedeeltelijke vernietiging van het Grond- en Pandendecreet. U hebt toen geantwoord dat u niet kon antwoorden omdat het Grondwettelijk Hof inderdaad nog een verbeterarrest had aangekondigd, waarvoor begrip. Er was toen inderdaad een onduidelijke

situatie door de gedeeltelijke vernietiging, waarbij de compensatiemaatregelen waren vernietigd maar de percentages in bijvoorbeeld artikel 4.1.8 staande bleven.

Minder dan zes dagen later kwam dat verbeterarrest. Nu kunnen we zeggen dat we uit de grijze zone weg zijn. Niet alleen de steunmaatregelen zijn vernietigd, ook artikel 4.1.8 is vernietigd, waarin wordt gezegd dat er 20 tot 40 procent sociale last moet worden gerealiseerd bij publieke gronden en 10 tot 20 procent bij private gronden. Dat is mee vernietigd. Zelfs de passage in de Codex Ruimtelijke Ordening die refereert aan het Grond- en Pandendecreet is vernietigd.

Ik heb daarover een heleboel vragen die ik in een vraag om uitleg heb gegoten voor volgende week. Vandaag mag ik maar één vraag stellen. Minister, nu u het verbeterarrest kent, wat zijn de gevolgen voor onze 308 Vlaamse besturen?

De voorzitter: Mevrouw Van Volcem heeft het woord.

Mevrouw Mercedes Van Volcem: Collega's, minister, ik kan enkel bevestigen wat ik hoor uit de praktijk, namelijk dat er enorm veel rechtsonzekerheid is. Bij een bouwvergunning moeten we de sociale last niet meer toepassen, weten de mensen, maar wat met een bouwvergunning waarop een last ligt? Sommige mensen moeten per woning 63.000 euro betalen en plaatsen dat op een rekening. Dat is voor hen veel geld, zeker als het over meerdere woningen gaat. Ze vragen zich af of ze dat geld moeten storten, want het is in feite onwettig. We hebben heel wat sociale reglementen en RUP's in die 308 gemeenten. Wat zijn de gevolgen daarvan?

Minister, ik wil u vragen dat u deze keer heel duidelijk zou zijn. De vorige keer hebben we hierover een debat gevoerd en had u er een mening over, maar had uw coalitiepartner een totaal andere mening. Naar aanleiding van dat debat heeft het Grondwettelijk Hof op eigen initiatief – toch heel belangrijk – een verbeterarrest gemaakt, om duidelijk te maken dat uw interpretatie niet juist was, minister Van den Bossche, want het gaat niet alleen om lasten maar ook om normen.

Ik vraag u dat met aandrang, minister, omdat er nu een verlamming dreigt van de bouwsector. Dat moeten we vermijden. In de barometer van de Bouwunie ziet men 2014 somber in. Ze zeggen te worden ontmoedigd. Ik vraag u dus om positieve signalen, zodat de bouwsector zich kan herpakken. Minister, kunt u een omzichtig en duidelijk antwoord formuleren?

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: Op 18 december 2013 kwam het fameuze verbeterarrest van het Grondwettelijk Hof. Er is meteen contact geweest tussen de administratie Wonen en de administratie Ruimtelijke Ordening. Op een aantal dagen tijd heeft men voldoende kunnen communiceren en op 24 december al is er een communicatie vertrokken naar de gemeenten, via de website van zowel Wonen-Vlaanderen als Ruimtelijke Ordening. Dat ging over de implicaties voor de vergunningverlening, voor de RUP's en voor de uitvoering van de sociale last, telkens zowel voor de bestaande als voor de nieuwe. Die communicatie naar de gemeenten is er dus op heel korte termijn gekomen.

We hebben over nog een tweetal aspecten juridisch bijkomend advies gevraagd aan onze advocaten, over de interpretatie van een en ander, maar wat de grote lijnen betreft, lijkt het wel duidelijk te zijn. Wat zijn de gevolgen? Het betekent niet, laat daar geen verwarring over bestaan, dat het bindend sociaal objectief voor de gemeenten wegvalt. Dat is er nog altijd, alleen heel concreet zullen die woningen nu moeten worden gebouwd – op basis van deze toestand, tenzij er decretaal wordt ingegrepen – door de huisvestingsmaatschappijen en niet langer door de private bouwfirma's.

Ik herinner eraan dat wat niet is vernietigd, de kapstok is in de Codex Ruimtelijke Ordening, waar gemeenten recent nog mee werkten om afspraken te maken met private bouwfirma's en de sociale woningsector, maar dan wel in onderling overleg.

U kent het systeem, en het blijft bestaan. Het werkingsinstrument is er dus, maar ik steek niet onder stoelen of banken dat het een zeer grote verandering is dat de sociale last als instrument is vernietigd.

Wat zijn de concrete implicaties voor de vergunningsverlening? Aan de vergunning zelf moet in de toekomst niet langer een last of voorwaarde worden verbonden. Dat geldt voor de hangende én de nieuwe dossiers. Er zijn ook vergunningen afgeleverd. Het arrest heeft niet tot gevolg dat de bestaande vergunningen of de sociale lasten uit het rechtsverkeer verdwijnen. Dat gebeurt niet vanzelf. Men kan wel in beroep gaan of een nieuwe vergunning aanvragen.

Wat de implicaties voor de RUP's betreft, verwijs ik voor de details naar mijn collega bevoegd voor de ruimtelijke ordening. Voor de volledigheid toch dit: als uit de toelichting van een RUP uitdrukkelijk blijkt dat die sociale last is opgelegd enkel en alleen omwille van de decretale voorschriften, dan is dat RUP onwettig. In een RUP kunnen evenwel voorschriften zijn opgenomen die een andere wettelijke basis hebben, en dan is er geen sprake van onwettigheid. De voorschriften worden niet automatisch vernietigd: gemeenten zetten ter zake het best zelf stappen. Men zou bijvoorbeeld een RUP kunnen aanpassen en daarvoor een andere rechtsgrond uit de codex aanwenden. Dat is een mogelijkheid.

Wat de impact op de nieuwe RUP's betreft, is het nog steeds mogelijk om via de codex een percentage van sociaal woonaanbod vast te stellen, maar niet meer op de wijze die we tot nu hebben gekend.

Wat zijn de implicaties voor de uitvoering van de sociale last? De al afgesloten overeenkomsten – zowel de overeenkomsten afgesloten met de sociale woonorganisaties als die afgesloten met de sociale kopers – blijven gelden. Op dat vlak stellen er zich geen problemen. Via een dading kunnen de lasten nog worden uitgevoerd. Dat kan, maar moet niet. Nogal wat bouwfirmas uit de privé hebben laten weten dat zij erg tevreden zijn dat zij in economisch moeilijke tijden sociale woningen mogen bouwen. Via een dading kan dit dus nog altijd.

Hetzelfde geldt ook voor de verkoop van gronden aan sociale woonorganisaties: als de koop al is afgesloten, blijft die geldig; als de last nog moet worden uitgevoerd, dan kan men nog altijd op vrijwillige basis een verkoopovereenkomst afsluiten. Voor de verhuur van woningen door sociale verhuurkantoren geldt hetzelfde: als het is gebeurd, dan blijft de overeenkomst geldig; wat de toekomst betreft, kan het, maar moet het niet meer.

Wat de storting van de sociale bijdragen aan de gemeenten betreft, is het zo dat de bijdragen bij het Vlaamse Gewest kunnen worden teruggevorderd. Vanzelfsprekend kunnen in de toekomst de gemeenten daarop geen aanspraak meer maken. In elk geval moet u zich dus niet verwachten aan een koude douche: men zal die bijdragen niet aan de gemeenten terugvragen.

De gemeentelijke reglementen over sociaal wonen moeten zo snel mogelijk worden ingetrokken. Zij zijn immers niet wettig meer, maar zij zijn evenmin automatisch vernietigd. Over het verlaagde btw-tarief wordt volgende week overlegd met de federale administratie. Er zijn immers nog andere mogelijkheden, zowel in het KB als in het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten, om het verlaagde btw-tarief te blijven toestaan. Men zal overleggen om na te gaan of daarover eenzelfde visie kan worden gehandhaafd.

Beleidsinitiatieven om een en ander te repareren, hebben betrekking op het besluit en op het decreet. Het besluit zal uiterlijk volgende week naar de Inspectie van Financiën gaan. Dat is erg snel. Een eventuele decretale aanpassing kan wanneer de meerderheid daartoe bereid is. Volgende week zal ik daarover overleggen met volksvertegenwoordigers van de meerderheid. Zowel de administratie als ikzelf staan klaar om in dat geval mee te werken. Dat lijkt me een zinvolle aanpak. Het Vlaams Parlement heeft in een motie duidelijk gemaakt dat er in dat verband moet worden overlegd met de privéactoren, en dat zal ook gebeuren.

De voorzitter: De heer Ceysens heeft het woord.

De heer Lode Ceysens: Minister, wij hebben inderdaad vastgesteld dat er op de website een eerste aanzet is gedaan tot informatie aan de gemeentebesturen. Ik stel tot mijn tevredenheid vast dat er een initiatief wordt genomen in de richting van de federale overheidsdienst. Ik had daar in december al op aangedrongen. We mogen niet vergeten dat gemeentebesturen niet allen een regierol spelen maar dat zij ook vaak informatiedrager zijn voor het Vlaamse Gewest. Ik pleit er dan ook voor om bijkomende informatie zo snel mogelijk te laten doorstromen naar de gemeenten zodat zij op dat vlak up-to-date blijven.

Er is destijds al een sociale last opgelegd. Men wil die sociale last realiseren. Het gaat immers om een win-winsituatie: de bouwsector kan bouwen en er komen bijkomende sociale woningen. Alleen is er vandaag geen overnamegarantie. Hoe kan daar op korte termijn enig perspectief of enige zekerheid worden geboden?

De voorzitter: Mevrouw Van Volcem heeft het woord.

Mevrouw Mercedes Van Volcem: Minister, ik dank u voor het antwoord. Voor ik mijn vraag heb gesteld, had ik de uitleg die op de website is verschenen uitgeprint, en dat is toch wel kafkaïens. Men moet dat eens proberen uit te leggen aan de mensen. In die uitleg staat dat de beslissing onwettig is maar dat de ambtenaar in stad en gemeente die toch moeten toepassen. Wie dus wordt geconfronteerd met een onwettige beslissing, moet naar de rechtbank gaan om die aan te vechten. Deze manier van werken past niet in deze moderne tijd. Wij verwachten toch iets meer van de Vlaamse Regering. Minister, ik wil u dan ook vragen om samen te zitten met uw collega die bevoegd is voor de ruimtelijke ordening, minister Muylers, om een inventaris te maken waarbij men kan zien welke beslissingen zijn gestoeld op die onwettigheden uit het Grond- en Pandendecreet. U kunt dan onmiddellijk de onwettige beslissingen intrekken zodat er duidelijkheid is voor de lokale besturen en voor de aanvragers. Als we zien hoe moeilijk het al is om binnen de Vlaamse Regering een reparatiedecreet goed te keuren omdat dit een heel gevoelig thema is, dan kunt u zich voorstellen wat dat is voor de gemeenten waar er geen absolute meerderheid is maar die vaak uit socialisten en anderen zijn samengesteld. Het is voor gemeenten moeilijk om de sociale reglementen in te trekken die zij zelf hebben goedgekeurd. Eigenlijk zegt u nu tegen de gemeenten dat zij hun reglement moeten intrekken. Maar wat als een van de partners uit de coalitie dat niet wil? En wie is daar de dupe van? Dat zijn het individu en de verkavelaar die willen bouwen. U bent ook bevoegd voor het wonen. Welnu, al dat getalm leidt er enkel toe dat de kostprijs van de woningen straks zal stijgen.

De voorzitter: De heer Hendrickx heeft het woord.

De heer Marc Hendrickx: Minister, er rijzen inderdaad tal van vragen. We hebben dat in de commissie ook al uitvoerig besproken. U oppert om snel tot een reparatiewetgeving over te gaan. Dat lijkt ons niet onmiddellijk een goede zaak. Ik heb al in de commissie en ook tijdens de plenaire vergadering gezegd dat wij aansturen op een overleg met de sector en met alle andere relevante actoren om zo te zien hoe we de oorspronkelijke doelstellingen op een duurzame manier kunnen verankeren in nieuwe wetgeving. U geeft aan – maar ik heb u misschien verkeerd verstaan en vandaar de bijkomende vraag – dat u slechts in afgeleide orde tot zo'n overleg wilt overgaan. Is dat zo? Of gaat het om een overleg in eerste instantie met de bouwsector en alle andere relevante actoren?

De voorzitter: Mevrouw De Waele heeft het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: Minister, LDD is al langer dan vandaag een koele minnaar van het Grond- en Pandendecreet, niet het minst omdat het een flagrante aantasting is van het eigendomsrecht en volledig indruist tegen de vrije keuze. Wij zijn eigenlijk ook wel blij met die partiële vernietiging van dat decreet via dat arrest. Minister, u hamert in uw antwoord nogal op de vrijwilligheid van de kant van de besturen en van de kant van de ontwikkelaars. Ik heb echter signalen gekregen, meer bepaald uit Gent, dat ontwikkelaars maar een vergunning zouden krijgen als zij zouden voldoen aan sociale lasten. Met andere woorden,

lokale besturen zullen op eigen houtje een soort van grond- en pandenbeleid voeren. En ze voeren een grond- en pandenbeleid dat haaks staat op het arrest.

Ik wil van u dus weten, minister, wat u denkt van dergelijke beslissingen van de lokale besturen, van dergelijke lokale maatregelen, want ik meen dat de ontwikkelaar toch wel van u wil weten waar hij aan toe is.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, minister, het was inderdaad een heel omstandig antwoord, dat ook wel aangeeft hoe slecht de regelgeving was. U weet wat het Grondwettelijk Hof zei over ‘Wonen in eigen streek’, dat gebeurde op last van Europa. Wij waren het onderdeel van het decreet Wonen in Eigen Streek nogal genegen, het andere deel veel minder.

Maar goed, het andere deel is door het Grondwettelijk Hof vernietigd, met alle gevolgen van dien, zeker wat de rechtszekerheid betreft. Het wordt een bijna onontwarbaar kluwen. Ik hoor u zeggen dat RUP's onwettig zijn wanneer daar de sociale last in zit die gebaseerd is op het Grond- en Pandendecreet, maar niet wanneer die gebaseerd is op de Codex Ruimtelijke Ordening en dergelijke meer. We kunnen zo nog een tijdje doorgaan, maar de rechtszekerheid, minister, die is compleet weg. En u hebt hier, wat dit betreft, geen duidelijkheid over gegeven.

Trouwens, ten aanzien van afgeleverde stedenbouwkundige vergunningen of verkavelingsvergunningen is het mogelijk dat de betrokkenen, ook privéverkavelaars, rechtsherstel aanvragen binnen de zes maanden na het verschijnen van het arrest. Ik neem aan dat dit, zoals u al suggereerde, ten aanzien van het Vlaamse Gewest is. Hebt u al enig zicht op wat de consequenties kunnen zijn voor uw budget van een regelgeving die niet alleen inhoudelijk compleet fout was, maar blijkbaar ook juridisch zeer zwak onderbouwd was?

Minister Freya Van den Bossche: Wat het laatste betreft, schadeclaims moeten inderdaad worden ingediend bij het Vlaamse Gewest en niet bij de gemeenten. Dat is duidelijk. Financieel valt het wat betreft de woningen die zijn overgenomen, ongetwijfeld mee omdat ze vrij correct werden vergoed. Vanzelfsprekend: als men een afkoopsom heeft betaald, dan kan men die som terugvorderen. Er werden eerder al wat berekeningen gemaakt op basis van het eerste arrest, en die heb ik een tijdje geleden meegedeeld in een antwoord op een vraag in de commissie. We staan er klaar voor, het is vanzelfsprekend een gevolg van de uitspraak van de rechter.

Voor wat de heer Ceyskens aanhaalt, vind ik het ook belangrijk om zo snel mogelijk iets te proberen te regelen, zelfs in afwachting van een eventuele nieuwe decretale regeling: als we in de private bouwfirmas een partner vinden om sociale woningen te bouwen, hoe zorgen we er dan voor dat ze zeker zijn dat de woningen zullen worden overgenomen? Daarvoor is een overleg gepland met de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen (VMSW) om te zien welke instrumenten er zijn, en welke marge het arrest ons laat om te zorgen voor een redelijke afspraak tussen de twee partners. Dat moet mogelijk zijn, lijkt me. We zoeken juridisch naar de meest adequate weg daarvoor.

Mevrouw Van Volcem, het is helaas niet zo dat het automatische gevolg van dit arrest is dat ook een aantal zaken worden vernietigd. De gemeenten moeten zelf een aantal zaken opheffen of wijzigen.

Ik werd opgeroepen om dit samen met minister Muylers aan te pakken. Vanzelfsprekend zal ik dat doen. Ik ben slechts bevoegd voor wonen. Al het vergunningverlenende en alles wat de RUP's betreft, zit bij mijn collega en zijn administratie. Vanzelfsprekend gebeurt dat in nauw overleg.

Mijnheer Hendrickx, u bent bang dat we snel-snel zouden gaan, maar we kunnen maar twee dingen doen. Ofwel proberen we – en met ‘we’ bedoel ik zeker ‘we’, want de kans is reëel dat dit via een voorstel zal moeten gebeuren wegens de timing – via een voorstel een aantal verbeteringen opnieuw aan te brengen, zowel voor ‘Wonen in eigen streek’ als voor wat het

objectief inzake de sociale last betreft. Ofwel wilt u dat niet. Het is natuurlijk handig om dit snel te weten, omdat we dan ook weten of het deze legislatuur nog kan. Het is in elk geval een vraag van mij om dat nog te doen.

Overleg heb ik aangekondigd, overleg met de sector. Er zijn nog andere actoren. De heer Ceyskens wijst op een mogelijke input van de gemeenten. De VVSG is misschien een goede partner. Er zullen nog meerdere partners zijn die interessant zijn om mee te overleggen. Alleen zou mijn voorstel zijn om zodra we op de laatste punten van twijfel een antwoord hebben van de advocaten – dat verwachten we vrijdag –, we zo snel mogelijk dat overleg plannen, en daarna een meerderheidsoverleg om te zien of de bereidheid aanwezig is bij u en uw collega's, om er nog iets mee te doen. Als dat niet zo is, weet ik ook niet hoelang dat overleg moet blijven duren, want als het niet is om iets te veranderen, gaan we niet blijven overleggen. Is het overleg in tweede orde? Ja, het overleg is slechts nodig als ik weet dat u bereid bent om iets te doen, want anders strekt overleg niet tot veel.

Ten slotte was er een vraag over de gemeentelijke overheden, die ongetwijfeld manieren zoeken om toch sociale woningen te realiseren op hun grondgebied, eventueel in samenwerking met die private bouwfirmas. Ik ben erg blij dat er gemeenten en steden zijn die manieren zoeken om dat te kunnen doen. Ik zou het het gezondst vinden als we vanuit het Vlaamse Gewest voor een kapstok zouden kunnen zorgen voor die gemeenten. Als dat niet lukt, zijn er ongetwijfeld al bestaande kapstokken en andere maatregelen die steden en gemeenten kunnen nemen om zelf een paar stappen te zetten. Voor alle duidelijkheid – en daarin volg ik u –: vanzelfsprekend moet alles wat zij doen in orde zijn en conform de wet, het decreet en uiteraard ook het arrest.

De heer Lode Ceyskens: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Los van wat de toekomst brengt, lijkt het mij vooral heel belangrijk dat er duidelijkheid komt over wat er allemaal is geweest. Daarom pleit ik er ook voor om onverkort verder te gaan met het informeren. Het lijkt mij heel belangrijk dat de gemeenten verder worden geïnformeerd na het juridisch advies dat vrijdag zal worden gegeven. Ten slotte ben ik zeker en vast vragende partij opdat er snel met VMSW wordt nagedacht over hoe we die overnamegarantie kunnen 'inbakken'. Anders heeft het geen enkele zin dat er pogingen worden genomen om de private sector mee aan boord te krijgen.

Mevrouw Mercedes Van Volcem: Minister, ik hoop van harte dat de Vlaamse Regering rechtszekerheid kan bieden vooraleer Batibouw van start gaat. Veel mensen staan te popelen om te investeren in de bouw. De bouw creëert ongelooflijk veel werkgelegenheid.

Ik weet echter wat het antwoord zal zijn. De socialisten zijn altijd koppig als het over wonen gaat. Dat heeft ertoe geleid dat de bouwsector vandaag stilvalt. Ik hoop dat u die koppigheid achterwege laat zodat we tot een nieuw woonbeleid kunnen komen. (*Applaus bij Open Vld en LDD*)

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Hermes Sanctorum tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de aankoop van emissierechten

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Martens tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de aankoop van schone lucht in het buitenland door de Vlaamse Regering

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord. Rustig en kalm.

De heer Hermes Sanctorum: Zoals altijd zal ik rustig en kalm zijn. Behalve als het nodig is dat ik kwaad word, want dat gebeurt ook weleens.

Minister, collega's, enkele weken geleden werd de minister-president ondervraagd over het feit dat een groot deel van onze Vlaamse klimaatinspanningen eigenlijk worden afgekocht in het buitenland. In plaats van een eigen klimaatbeleid te voeren en in te zetten op isolatie van woningen, op minder vervuiling door het verkeer enzovoort, wordt voor een groot stuk ingezet op de aankoop van schone lucht in het buitenland. Minister, dat ging eigenlijk over de voorbije jaren. Maar wat blijkt? De komende jaren, tot 2020, zullen we ook volop inzetten op de aankoop van die schone lucht in het buitenland. Minister, u zwaait altijd met uw fameus Klimaatbeleidsplan. U zegt altijd dat de aankoop van schone lucht eigenlijk maar een tweede optie is. Maar u doet het omgekeerde van wat u zegt. U zet in de eerste plaats in op de aankoop van die schone lucht.

Minister, mijn vraag is heel duidelijk: waarom verloochent u uw eigen klimaatprincipes?

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Voorzitter, minister, beste collega's, in november stonden we hier inderdaad ook al eens over hetzelfde onderwerp. Toen stelde de minister-president ons nog enigszins gerust, want kennelijk bevatte het rapport van 11.11.11. niet de juiste cijfers en bleek dat we 70 procent van de inspanningen toch in eigen regio realiseerden en slechts aanvullend effectief emissierechten in het buitenland kochten.

Misschien kunt u nu zeggen dat het voor het klimaat niet uitmaakt waar er een ton CO₂ wordt uitgespaard, maar voor onze samenleving maakt dat wel uit. Het verminderen van het verbranden van fossiele brandstoffen bij ons zorgt namelijk ook voor minder uitstoot van stikstofoxide, fijn stof en noem maar op. Ook die pollutanten zorgen ervoor dat we niet tegemoetkomen aan onze Europese verplichtingen en dat we de volksgezondheid niet kunnen vrijwaren. Ik denk dat we er alle belang bij hebben om in eerste instantie voor eigen deur te vegen en om alles uit de kast te halen wat mogelijk is om intern die uitstoot van broeikasgassen te verminderen. Dat hebben we ook samen afgesproken in het regeerakkoord, waar we zijn overeengekomen dat "voor de reductie van de broeikasgasuitstoot maximaal alle interne maatregelen worden getroffen die technisch en economisch uitvoerbaar zijn".

Minister, we weten dat er nog heel wat meer mogelijk is dan we tot nog toe hebben opgenomen in onze klimaatplannen. Dat blijkt ook uit de calls die minister Van den Bossche nu lanceert rond groene warmte. Er is een overweldigend aanbod vanuit de industrie en de samenleving om fossiele brandstoffen verder te vervangen door groene en restwarmte. Er is nog veel meer mogelijk, ook in onze eigen regio.

Als het klopt wat vandaag in de krant staat, dat we voor de toekomst 58 procent van onze inspanningen zouden oplossen door de aankoop van emissierechten in het buitenland, dan ligt dat niet in de lijn van het regeerakkoord.

Minister, bent u bereid om met de centen die straks gaan binnenkomen in ons Klimaatfonds via de opbrengst van het veilen van de Europese uitstootrechten, extra maatregelen te financieren die ons toelaten om minstens de helft van onze klimaatinspanningen in eigen regio te realiseren?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Collega's, ik kan u geruststellen: dit ligt perfect in de lijn van het door de Vlaamse Regering goedgekeurde Klimaatbeleidsplan. Het is absoluut niet de bedoeling om extra of meer emissierechten te gaan aankopen in het buitenland, integendeel.

We doen hier alle mogelijke inspanningen. We doen investeringen ten belope van 1,2 miljard euro, en met dertien concrete maatregelen. Enkele daarvan zijn al beslist. Ik verwijs naar de renovatie van sociale woningen en de extra premies voor spouwmuurisolatie en hoogrendementsglas voor 7,8 miljoen euro en voor 3,7 miljoen euro.

De maatregelen zijn mooi opgelijst in het Klimaatbeleidsplan, mijnheer Martens, op basis van de inbreng van de verschillende ministers, waaronder dus minister Van den Bossche waar u zelf naar verwijst.

De investeringen voor 1,2 miljard euro in Vlaanderen gebeuren in de periode 2013-2020. Ze zijn goed voor meer dan 70 procent van het plan. Het cijfer dat de minister-president in november heeft genoemd voor de Kyotoperiode, wordt absoluut doorgetrokken. Die 70 procent is een minimum, wellicht zitten we hoger. Deze prognoses zijn opgenomen in het Vlaams Klimaatbeleidsplan.

Het klopt dat er nu een tender loopt. Dat ligt in de lijn van de afspraken die gemaakt werden binnen het Klimaatbeleidsplan. We volgen daarmee het Vlaams regeerakkoord, waarin staat dat we dat op basis van de internationale standaarden inzake duurzaamheidscriteria doen. Ik heb het al in de commissie gezegd, mijnheer Sanctorum, we hebben daar zelf nog acht extra duurzaamheidscriteria aan toegevoegd. De rechten die we aankopen in het buitenland, leiden ook tot een daling van de uitstoot van CO₂ en broeikasgassen.

Meer dan 70 procent zijn interne maatregelen, goed voor 1,2 miljard euro. We zijn daarin consequent. De cijfers die vandaag te lezen zijn, zijn betwistbaar. Ze kloppen niet.

De heer Hermes Sanctorum: Minister, ik had wel verwacht dat u een mistgordijn zou creëren rond die cijfers. De cijfers die De Standaard vandaag publiceert, zijn gebaseerd op uw eigen Klimaatbeleidsplan. Ze worden ook gehanteerd door uw adviesraden. U gooit alles op een hoopje.

Voor de extra inspanningen die Vlaanderen moet leveren om de klimaatdoelstellingen te halen, kijkt Vlaanderen in de eerste plaats naar de aankoop van die schone lucht. Dat zegt u er niet bij! Dat is exact wat u doet. Dat kunt u niet ontkennen! U koopt emissierechten aan. U zegt zelf dat die een buffer vormen en nadien zult u wel verder zien wat u gaat doen met het klimaat. U koopt in de eerste plaats emissierechten aan in het buitenland.

Minister, het eerste probleem is dat u het klimaat benadert als een boekhouder. Die boekhouding zal over enkele jaren wel kloppen. *(Opmerkingen van minister-president Kris Peeters)*

Ik twijfel er niet aan dat u daar werk van zult maken! De boekhouding zal kloppen! Maar ik verwacht van u als minister meer dan van een boekhouder. U moet een klimaatbeleid voeren. Dat betekent, minister, dat u ervoor moet zorgen dat de hoeveelheid broeikasgassen in Vlaanderen naar beneden gaat. Dat is uw taak als minister.

De heer Bart Martens: De boekhouder, dat was Leterme, zeker? Ik dacht dat we die kwijt waren. *(Opmerkingen)*

Minister, als het waar is wat u zegt, dat we ook in de toekomst meer dan 70 procent in eigen regio kunnen realiseren, staan wij daar volop achter. Maar dan is het wel nodig om die cijfers uit te klaren, want het is de tweede keer op rij dat we geconfronteerd worden met krantenartikelen die kennelijk niet de juiste cijfers in zich dragen. De vorige keer zouden we meer dan de helft in het buitenland realiseren voor de voorbije verbintenisperiode. Het bleek dan meer dan 70 procent in eigen regio te zijn, en dus minder dan 30 procent in het buitenland. Ook nu zegt u dat u zich sterk maakt dat wij tegen 2020 opnieuw minstens 70 procent in eigen regio zullen realiseren. Dat moet u dan toch hard maken.

Als wij boven op onze Europese verplichtingen nog extra reducties realiseren in het buitenland, hebben wij daar, voor alle duidelijkheid, ook niets tegen. Als het gaat om aanvullende, duurzame projecten in het buitenland die we daarmee kunnen organiseren, hebben wij daar ook niets tegen. Maar we moeten uiteraard in de eerste plaats voor eigen deur vegen. Ik pleit ervoor om daar duidelijkheid in te scheppen, minister. Misschien moeten we in de commissie Leefmilieu, zoals collega De Vroe de vorige keer al voorstelde, eens een gedachtewisseling houden, zodat we voor iedereen duidelijk kunnen maken welk aandeel we nu in eigen regio realiseren.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Collega's, we zijn het er allemaal over eens dat maximaal moet worden ingezet op maatregelen die intern in Vlaanderen de CO₂-uitstoot verminderen. Wij denken dat dat vooral nog kan met energiebesparing, isolatie en dat soort dingen. Dat is zelfs kostenefficiënter dan hernieuwbare energie.

Zelfs met dat ambitieuze klimaatplan, dat inderdaad handenvol geld kost, minister, vrezen wij dat we met een kloof zitten en dat we voorlopig niet zonder aankoop kunnen. Dat is een vaststelling. Men kan dat betreuren, maar ik vrees dat dat de realiteit is.

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: Voorzitter, ik wil even mijn ergernis uiten over de groene volksverlakkerij die hier weer ten toon wordt gespreid door collega Sanctorum. Wij zijn de enige regio in dit land met een goedgekeurd Klimaatbeleidsplan, mijnheer Sanctorum: 33 extra maatregelen, heel concrete investeringen, fietspaden, tramlijnen, openbaar vervoer. Daar wordt heel veel geld geïnvesteerd. Nog nooit zijn zoveel middelen geïnvesteerd in energiebesparing in woningen, mede dankzij het klimaatbeleid dat minister Schauvliege voert in samenwerking met haar collega Van den Bossche.

Het is ook een heel ambitieus beleid als het over onze industrie gaat. Onze industrie is de meest energiezuinige van Europa, van de wereld, mede dankzij het beleid dat hier wordt gevoerd. Dat is iets waar we trots op kunnen zijn. De manier waarop u daarover communiceert, vind ik volksverlakkerij. Ik kan er geen ander woord voor bedenken.

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Collega's, tijdens een eerder debat over dit onderwerp kreeg ik de wat schertsende opmerking 'schone lucht eerst'. Ik blijf wel bij ons vorige standpunt, collega's, maar ik wil er u op wijzen dat het soms ook ligt aan de te ambitieuze doelstellingen die wij in Vlaanderen vooropstellen. Zo maken we de industrie in Vlaanderen kapot. Wij willen een schoner milieu en een schoner klimaat, maar we moeten er ook voor zorgen dat we onze eigen industrie in Vlaanderen behouden. En dat kunnen we enkel doen met haalbare doelstellingen, en niet met te ambitieuze doelstellingen.

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Minister, Open Vld wil dat Vlaanderen zelf investeert in propere lucht en de emissiehandel niet gebruikt om zijn verantwoordelijkheid af te kopen. Ik verwijs graag naar een beslissing die in het Europees Parlement is genomen, om via het LIFE+-subsidieprogramma in financiële tegemoetkomingen te voorzien voor milieu-investeringen. Die hulp kan Vlaanderen goed gebruiken, zeker nu uit de laatste cijfers van de Europese Commissie blijkt dat we amper 4 procent van onze energie uit hernieuwbare energie halen. De Vlaamse Regering moet die steun van de Europese Commissie inzetten om duurzame investeringen in groene energie op poten te zetten.

Minister, wat bent u van plan om met dat aanzienlijke bedrag dat Europa uittrekt, te doen? Hebt u al projecten klaar liggen om gebruik te maken van dat subsidiebedrag?

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Mevrouw Van den Eynde, ik deel uiteraard uw mening dat we de industrie, de motor van de welvaart, niet mogen verliezen, maar weet wel dat de grootste vervuiler niet meer de industrie is, maar het vervoer – waaronder het particulier vervoer – en de verwarming van de huizen.

Als we aan de minister zouden kunnen vragen om nog veel meer in een bepaalde richting te gaan, dan is het wel in de richting van het 'ontdieselen' van het wagenpark. We hebben het er al vaak over gehad. Er moeten veel meer inspanningen gedaan worden om op dat vlak beter

te scoren. Ik aanvaard het argument dat we tijdelijk moeten bijkopen, maar dat neemt niet weg dat de inspanningen die we leveren voor alternatieve energie, nog beter kunnen. Op dat vlak kunnen we nog veel vooruitgang boeken.

Minister Joke Schauvliege: Ik wil nog eens heel uitdrukkelijk herhalen dat we maximaal alle interne maatregelen nemen. 70 procent van wat we doen, zijn interne maatregelen. Ze zijn opgelijst in het Vlaams Klimaatbeleidsplan, dat goedgekeurd is door de Vlaamse Regering. Alle cijfers die ik aanhaal, staan ook in het plan. Ik begrijp niet waar uw verwarring vandaan komt. Ik raad u aan om het nog eens goed te lezen. Het plan is er gekomen op basis van de insteek van de verschillende ministers en goedgekeurd door de Vlaamse Regering. Het is goed voor 1,2 miljard euro aan interne investeringen in Vlaanderen die ook absoluut aanleiding geven tot een reductie van uitstoot van broeikasgassen.

De eerste maatregelen zijn al genomen. Ik herhaal ze nog eens: de renovatie van de sociale woningen voor 7,8 miljoen euro en de extra premie voor spouwmuurisolatie en hoogrendementsglas voor 3,7 miljoen euro. Er zijn dus interne maatregelen die we al nemen en nog een heleboel andere die zijn opgelijst in het plan voor een bedrag van 1,2 miljard euro. Beweren of zeggen dat we enkel emissierechten aankopen en ons zo ontdoen van onze verantwoordelijkheid, klopt absoluut niet. Het is trouwens een plan dat goed en evenwichtig is, op basis van realistische en onbetwistbare cijfers, waar weinig discussie over kan zijn.

Mevrouw De Vroe, u verwijst naar energie. Ik stel voor dat u die vraag ook stelt aan de bevoegde minister.

Mijnheer Sabbe, ik vond uw opmerking een beetje raar. U zou moeten weten dat dieselwagens niet goed zijn voor fijn stof omdat ze meer fijn stof uitstoten, maar dat dieselwagens minder CO₂ uitstoten dan benzinewagens. U pleit voor minder dieselveertuigen in Vlaanderen, maar dat komt net minder ten goede aan het klimaatbeleid. We moeten een genuanceerd beeld ophangen en ervoor zorgen dat de juiste toedracht wordt weergegeven zodat we met kennis van zaken de juiste beslissingen nemen opdat de luchtkwaliteit in Vlaanderen verbetert en opdat we zorg dragen voor het klimaat door minder uitstoot van CO₂ en broeikasgassen.

Dat is wat wij doen. Het is een goed uitgedokterd en realistisch beleid, gebaseerd op het regeerakkoord, waarin staat dat we alles maximaal intern zullen doen wat economisch haalbaar is. We doen dat dus voor een bedrag van 1,2 miljard euro. Uiteraard is er nog een kleine kloof die we moeten dichten, op basis waarvan we die tender hebben uitgeschreven. Die tender zal gaan naar rechten die ook in het buitenland aanleiding geven tot een reductie van uitstoot van CO₂ en dus het klimaat ten goede komen.

Nogmaals: het is maar een kleine en beperkte fractie. De meeste maatregelen nemen we intern, zodat we het klimaatbeleid ook op een goede en realistische manier in Vlaanderen uitvoeren.

De heer Hermes Sanctorum: Collega's, misschien moet ik de klucht rond het Klimaatbeleidsplan toch eens verduidelijken, zeker ten aanzien van collega Bothuyne. In dat Klimaatbeleidsplan, waar u zo trots op bent, wordt in de eerste plaats de vaststelling gedaan dat er minstens een te hoge uitstoot van 9 miljoen ton CO₂ zal zijn. 9 miljoen ton CO₂.

En wat doet deze minister? Zij koopt schone lucht aan om dat te compenseren. Dat is wat in Vlaanderen gebeurt. Minister-president, u noemt dat inderdaad 'verstandig groen'. Als ik dat eens goed analyseer, dan bedoelt u met 'verstandig groen' niets doen. (*Applaus bij Groen*)

De heer Bart Martens: Minister, uiteraard staan wij achter de 33 maatregelen uit het klimaatplan, maar ik denk dat we er ook in de periode tot 2020 nog een pak bij kunnen verzinnen. Tijdens de laatste vergadering van dit parlement voor het kerstreces hebben we nog een voorstel van resolutie met betrekking tot de warmtenetten goedgekeurd. Dat is echt een slapende reus, met een enorm potentieel. Dat merken we ook aan de hand van de

voorstellen die er nu vanuit de industrie komen over het uitkoppelen van restwarmte en van groene warmte. We hopen dus alleszins dat het klimaatplan nog verder kan aangroeien, zoals een aanwasbegroting, met bijkomende maatregelen om intern in Vlaanderen verder fossiele brandstoffen uit te sparen, hernieuwbare energie in te schakelen, gebruik te maken van restwarmte en de energievraag verder te reduceren. Dat is immers in het belang van ons allen, van de luchtkwaliteit, van de werkgelegenheid hier en van onze handelsbalans, want dan hoeven we minder fossiele brandstoffen te importeren. Dat zal ons daadwerkelijk in staat stellen om in de volgende verbintenisperiode minstens 70 procent van onze inspanningen in de eigen regio te realiseren.

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Kathleen Helsen tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het initiatief ‘Starterspact’ van het onderwijstijdschrift Klasse

ACTUELE VRAAG van mevrouw Marleen Vanderpoorten tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het grote aantal jonge leerkrachten dat het lerarenberoep verlaat tijdens de eerste jaren van hun loopbaan

ACTUELE VRAAG van de heer Kris Van Dijk tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over maatregelen om het beroep van leerkracht te herwaarderen en aantrekkelijker te maken

De voorzitter: Mevrouw Helsen heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Helsen: Voorzitter, minister, geachte leden, de problematiek van de uitstroom van jonge leerkrachten is niet nieuw. Het is ons al jaren bekend dat jonge leerkrachten na een aantal jaren het onderwijs verlaten. We weten allemaal dat dit een groot verlies is. Ze geven ook heel duidelijk aan dat ze dit doen omdat ze niet genoeg ondersteuning krijgen, omdat er een gebrek aan werkzekerheid is gedurende de eerste jaren, maar ook omdat de werkdruk te hoog ligt bij de eerste opdrachten die ze krijgen.

Nu heeft Klasse zopas een Starterspact in het leven geroepen, waarmee het de problematiek onder de aandacht brengt. Dat vind ik positief: het is immers inderdaad een problematiek die aandacht verdient. Ik vraag me wel af of dit initiatief van Klasse dit probleem zal oplossen. Minister, we hebben niet zozeer aan Klasse gevraagd om dit Starterspact te lanceren, maar op het einde van vorig jaar hebben we u heel duidelijk de vraag gesteld om, in de korte periode die nu nog rest, toch nog een initiatief te nemen om te bekijken hoe we deze problematiek kunnen oplossen. We vragen al jaren dat daar aandacht voor is. Nog niet zo lang geleden hebt u gezegd dat het loopbaanpact niet tijdens deze legislatuur kan worden afgerond, maar we hebben u toch gevraagd om specifiek aan deze problematiek aandacht te besteden en nog wel initiatieven te nemen. Wat hebt u ondertussen reeds gedaan, in die korte periode sinds we die vraag nogmaals duidelijk hebben gesteld? Wat zult u op zeer korte termijn sowieso ondernemen om de problematiek van die beginnende leerkrachten aan te pakken?

De voorzitter: Mevrouw Vanderpoorten heeft het woord.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten: Voorzitter, minister, geachte leden, mijn vraag is bijna helemaal dezelfde als die van mevrouw Helsen. Deze problematiek is hier inderdaad al vaak aan de orde geweest. Minister, u hebt tot nu toe altijd gezegd dat dit moest worden gekoppeld aan de discussie over het lerarenloopbaanpact. Dat lerarenloopbaanpact is voor deze legislatuur van tafel geveegd. Dan stelde u dat u nog iets zou kunnen doen in het kader van de schaalvergroting, maar ook die schaalvergroting, althans in de vorm van een decreetkfst, is van de regeringstafel verdwenen. Eigenlijk zijn er dan nog weinig mogelijkheden om binnen

een groter kader te komen tot het oplossen van het uitstappen van de jonge leerkrachten. Ook Klasse heeft daar nu heel veel aandacht aan geschonken. Dat heeft natuurlijk ook weer weerklank gekregen in een aantal andere media, in kranten, op televisie en ook op de radio.

Ook de u welbekende eminente onderwijsspecialist Dirk Van Damme heeft in het interview dat hij aan Klasse heeft toegestaan, een opmerking gemaakt over de uitstap van jonge leerkrachten. Hij zegt dat vooral daaraan heel snel iets moet worden gedaan. Minister, de tijd begint te korten. Ik zou dan ook graag van u vernemen wat u de komende weken plant om tot een parlementair initiatief te komen. Of vraagt u aan de collega's van de meerderheid en misschien ook wel van de oppositie om hier een initiatief te nemen?

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Minister, als derde vraagsteller heb ik het voordeel dat ik een vraag kan stellen die nog niet door de twee voorgaande vraagstellers is gesteld. Ik onderschrijf de vraagstelling. De problematiek is gekend. In het nieuws over de vroege uitstap viel mij vooral de opmerking van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) op, dat leerkracht meer en meer een knelpuntberoep begint te worden. Anderzijds stel ik vast dat de overheid meer dan met andere beroepen iets te maken heeft met het beroep van leerkracht. Wij subsidiëren, erkennen en financieren lerarenopleidingen. En vervolgens betalen wij de leraren gedurende hun hele loopbaan hun wedde. In weerwil van de vrijheid van onderwijs is het de Vlaamse overheid die betaalt. In die optiek kunnen we, wanneer blijkt dat een op vijf de eerste vijf jaar al stopt, ons de vraag stellen in hoeverre dit geen 'mis' is in de 'return on investment'.

Mijn vraag verwijst naar iets wat ook in het pakket voor de hervorming van het secundair onderwijs steekt, in verband met het aantrekkelijker maken van het beroep van leraar: de status van het beroep van leraar. Buitenlandse voorbeelden tonen dat aan. Daar staat de status van leraar op een ander niveau. Ik denk aan Finland en Engeland. Het gaat niet over de beloning maar over de status van dat beroep. Men werkt er vaak met intake: niet iedereen kan er zomaar leraar worden. Men kleeft als het ware op die mensen een etiket van degelijkheid en betrouwbaarheid: die man of die vrouw mag leraar worden. Minister, welke stappen zijn er al ondernomen met het oog op de zogenaamde intakeproef in functie van de lerarenopleiding, om daar te trachten de beste mensen voor onze lerarenopleiding te krijgen?

De voorzitter: Minister Van Dijck heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, laat mij eerst zeggen dat dit een taak is voor iedereen. Niet alleen voor de overheid en de minister. U hebt zelf naar de vrijheid van onderwijs verwezen. Het is een verantwoordelijkheid van iedereen. In eerste instantie van de schoolbesturen zelf, de directies, de leerkrachten maar ook de inrichtende machten. Het is ook een zaak van beeldvorming in het algemeen. Je moet eens vergelijken met andere beroepen. Over het beroep van leerkracht wordt vaak op een negatieve manier bericht. Je moet er dan ook niet versteld van staan dat er terughoudendheid is.

We moeten ook de globale cijfers durven te bekijken. Ik weet niet of u dat ondertussen hebt gedaan. Ik heb daar ook in de commissie naar verwezen. Ik heb eens bekeken hoe dat nu met andere beroepen zit. Bijna 87 procent van de mensen die op 23 jaar leraar wordt, is dat nog op 26 jaar. Bijna 85 procent van de mensen die op 23 jaar leraar wordt, is dat nog op 29 jaar. De retentiegraad in alle andere beroepen is lager. Van wie op 23 jaar begint in een beroep, zit op 26 jaar nog 75 procent in hetzelfde beroep. Dat betekent dat in andere beroepen 11 procent minder op dezelfde plek blijft. De retentie bij leerkrachten is maar liefst 10 procent hoger dan bij andere beroepen. Ik wil niet ontkennen dat er problemen zijn, dat er startende leerkrachten afhaken. We kennen de redenen en komen er zo dadelijk op terug. Maar als je vergelijkt met andere beroepen in andere sectoren, is het probleem in het onderwijs minder erg. Ik heb het over recente cijfers, want het gaat over de cohorte die geboren is in 1976. Dat even ter nuancering.

We weten ook wat de redenen zijn waarom men afhaakt. Het heeft te maken met de werkzekerheid, maar het heeft ook heel veel te maken met de ondersteuning voor beginnende leerkrachten in de scholen. Het heeft ook heel veel te maken met welke jobs ze als beginnende leerkracht in de scholen krijgen. Het heeft er misschien ook mee te maken dat mensen tot de conclusie komen dat leerkracht zijn uiteindelijk toch niets voor hen is. Dat zijn de vier redenen.

Kijk naar vier jaar geleden, toen ik als minister begon en daarover voor de eerste keer uitspraken deed, en naar waar we nu staan: u moet vaststellen dat het debat enorm geëvolueerd is. Nu wordt de noodzaak erkend dat het ieders verantwoordelijkheid is en dat er iets moet gebeuren. Dat doen we ook. De lerarenopleiding moet worden aangepakt. Dat wordt nu door iedereen, door elke stakeholder aanvaard. Dat was vier jaar geleden niet het geval.

Momenteel wordt dit aanvaard. De zes werkgroepen zijn naarstig aan de slag, onder meer om de intakeproef te veralgemenen. De intakeproef bestaat in veel hogescholen reeds. Daar worden al gesprekken gevoerd en soms ook testen afgenomen. Het is de bedoeling dat te veralgemenen en een duidelijk statuut te verlenen. Dat is een van de concrete voorstellen die momenteel worden besproken.

De werkgroepen moeten hun werkzaamheden in mei of juni 2014 afronden. Dat moet het mogelijk maken bij de vorming van de volgende Vlaamse Regering de beslissingen meteen in het regeerakkoord in te schrijven en tot de uitvoering over te gaan.

Veel ondersteuning moet door de pedagogische begeleidingsdiensten worden geleverd. Ook op dat vlak heeft een enorme evolutie plaatsgevonden. Ik zal op zeer korte termijn, binnen een paar weken, een rapport over de evaluatie aan het Vlaams Parlement overmaken. Dit rapport zal heel concrete aanbevelingen betreffende de ondersteuning van jonge leerkrachten bevatten. Ik denk daarbij aan de maatregelen die we met betrekking tot het kenniscentrum hebben genomen. De bestaande kennis zal meer ter beschikking worden gesteld. Ik heb nu te weinig tijd om daar dieper op in te gaan. Ik denk ook aan de opleidingen. We hebben van nascholing een prioriteit gemaakt. Verder denk ik tevens aan de schaalvergroting in het onderwijs. De afgelopen weken is daar op het terrein nog veel meer werk van gemaakt. De schaalvergroting wordt in 70 procent van onze scholen volop voorbereid. We hebben in de diepte gewerkt.

Ik wil het vandaag niet over het loopbaandebat hebben. Ik heb onlangs een belangrijk vakbondsleider ontmoet. Hij heeft erkend dat de informele wijze waarop we het loopbaandebat hebben gevoerd, ertoe heeft geleid dat de geesten de afgelopen jaren enorm zijn geëvolueerd. Dat belooft voor de toekomst.

Tot slot wil ik nog even ingaan op de concrete vragen over de werkzekerheid ingaan. Ik heb al eerder verklaard dat we een denkspoor volgen. Tijdens de bespreking van de beleidsbrief in de commissie heb ik al toegelicht dat ik niet op de resultaten wil vooruitlopen. Ik wil niets compromitteren. Eind deze week of begin volgende week zal ik meer zicht op de concrete uitwerking hebben. Dan zal ik weten wat allemaal nodig is. Die piste blijft zeer levendig. We zullen de komende weken verder met de actoren bespreken welke mogelijke oplossingen we eventueel kunnen bieden.

Mevrouw Vanderpoorten, u hebt het met de vervangingspool geprobeerd. Dat is helaas grandioos mislukt. (*Rumoer*)

Dat is een feit. Anderen, zoals de heer De Meyer, hebben ook voorstellen gedaan. Op basis hiervan zullen we de zaak bekijken. De uitwerking lijkt niet zo gemakkelijk te zijn. We hebben het daar eerder al over gehad. Het is gemakkelijker gezegd dan gedaan. Ik wil die piste in elk geval nog niet afschrijven. Hoewel het niet evident is, zullen we dit verder onderzoeken.

Ik wil nog niet concreet op het denkspoor betreffende de werkzekerheid ingaan. Dat moet nog verder met de actoren worden besproken. De komende weken zullen we daar wel degelijk een prioriteit van maken.

Mevrouw Kathleen Helsen: Minister, toen u begon te antwoorden, was ik eigenlijk verbaasd. Meestal gaat u in uw antwoord concreet in op de vraag die ik u stel. U zegt dan wat u zult doen. Nu bent u beginnen te vertellen over de verantwoordelijkheid, en dan vooral over de verantwoordelijkheid van anderen. De partners op het terrein moeten uiteraard een kader krijgen om bepaalde verantwoordelijkheden op te nemen. Volgens mij is dit kader momenteel onvoldoende aanwezig. De overheid, en dan vooral de minister van Onderwijs, moet de partners de verantwoordelijkheid geven.

U bent niet concreet ingegaan op de pistes die u momenteel onderzoekt. Mijn verwachtingen liggen zeer hoog. Ik heb in september 2013 op deze plaats nog verklaard dat CD&V van u verwacht dat u resultaten boekt. U moet echt iets aan de problematiek van de startende leerkrachten doen. Het gaat niet enkel om de werkzekerheid, maar ook om de gepaste begeleiding van mensen die zijn gestart.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten: Minister, ik vind uw antwoord ontstellend. U minimaliseert de problematiek compleet. Volgens u is er geen probleem, want voor andere jobs is het nog erger. Dat is geen vergelijking. Wie de media, die zich op ernstige bronnen baseren, hierover raadpleegt, krijgt een heel ander beeld.

U hebt verklaard een aantal maatregelen te zullen nemen. We hebben er het raden naar welke maatregelen dat zullen worden. Er is nog gedurende enkele weken parlementair werk mogelijk. Als Vlaamse volksvertegenwoordigers hebben we het recht te weten wat u van plan bent.

Ik sta hier samen met twee andere Vlaamse volksvertegenwoordigers. Beiden zijn zeer actief in de commissie Onderwijs. Zij behoren niet tot de oppositie, maar tot de meerderheid. Waarschijnlijk beschikken zij over meer informatie over de gang van zaken met betrekking tot dit dossier dan ik.

Ik herhaal dus mijn vraag: wat gaat u nu concreet doen? Stuur ons niet weg met te zeggen: we gaan nog kijken, we gaan nog wat onderhandelen en dan zullen we wel zien. Dan is het 31 januari en dan kan er geen initiatief meer worden genomen. Dan is het afgelopen. Dan bent u ervan af, want die indruk geeft u: dat u ervan af wilt zijn.

De heer Kris Van Dijck: Minister, ik denk dat u inderdaad wel een punt hebt wanneer u duidelijk stelt dat u het probleem wel onderkent. Ik ben het niet volledig eens met collega Vanderpoorten wat dat betreft. Ik wil wel waarschuwen – dat zat ook in mijn vraagstelling – dat de lerarenopleiding een zeer specifieke taakgerichte opleiding is, waarbij je om die job te kunnen uitoefenen, je dat diploma moet hebben. Ik zou wel oppassen met vergelijkingen te maken met andere beroepsdomeinen waar men op 23 jaar een taak uitoefent en zoveel jaren later niet meer. Dit is wel degelijk zeer specifiek. Ik zou daar enigszins voorzichtig mee zijn.

Ik denk dat er inderdaad heel wat problemen zijn bij startende leerkrachten. Het gaat om de omkadering. U hebt een belangrijk punt als u zegt dat dat in eerste instantie binnen de scholen moet worden opgelost. Je kunt niet vanuit Brussel taken aan leerkrachten geven en dergelijke. Het is ook zo dat vaak de werkzekerheid, die niet in mijn vraagstelling zat, een groot punt is. Men moet uren bij elkaar scharrelen, en elk jaar is het afwachten. Ik ben ervan overtuigd dat we dit deze legislatuur niet meer ten gronde kunnen aanpakken. Wanneer er een grote bereidheid is in politiek Vlaanderen om dat met bekwame spoed aan te pakken, moet er wel ruimte zijn om de basisvoorwaarden te creëren.

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Minister, ik vind het toch eigenaardig dat u die cijfers relativeert. U durft dat nogal eens te doen. Een op vier leerkrachten verlaat binnen de vijf jaar het onderwijs. De jobzekerheid en de moeilijkheden die die leerkrachten kennen, moeten we toch onderkennen. Dat is ook wat Klasse doet. Daarom die grote sensibiliseringscampagne, die volgens mij een zeer goed initiatief is. Ze sensibiliseren naar de scholen. Ze zeggen dat

men ervoor moet zorgen dat de scholen beginnende leerkrachten opdrachten moeten geven die voor hen haalbaar zijn.

Ik lees in een persbericht heel duidelijk dat er ook een sensibilisatie nodig is naar u toe. Ze zeggen letterlijk dat ze zuurstof willen geven aan het debat over het lerarenberoep en het loopbaanpact. Daarin lees ik toch een stukje kritiek op uw beleid. Ik hoor hen toch duidelijk zeggen dat het aan de overheid en de minister is om nog iets te doen. Ik denk niet dat Klasse dan bedoelt dat het rijpen van de geesten voldoende is. Ik denk wel dat men bedoelt dat er nog deze legislatuur concrete maatregelen moeten komen om de beginnende leerkrachten te versterken. Ik denk dat dat dringend is. Ik wil van u graag weten wat dat zal zijn.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Wim Van Dijck: Voorzitter, collega's, de problematiek over de uitstroom van jonge leerkrachten en de kwaliteit van de lerarenopleiding is inderdaad niet nieuw. Ze is gekend, we slepen ze al jaren mee. Ze is ook veel ouder dan deze legislatuur. Dan vind ik het eigenaardig en vrij gemakkelijk van leden van de meerderheid om hun eigen minister hier even te komen ondervragen naar aanleiding van het feit dat de problemen nog maar eens breed de media hebben gehaald. De vraag die moet worden gesteld, niet alleen aan de minister, maar aan heel de meerderheid, aan alle meerderheidspartijen, is: waar was u de voorbije vijf jaar? Wat hebt u de voorbije vijf jaar concreet gedaan om deze problematiek ten gronde aan te pakken en op te lossen? Dan vrees ik dat het antwoord moet luiden: bitter weinig tot helemaal niets. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Mevrouw Deckx heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Deckx: Minister, vanuit onze fractie zijn we zeer bekommerd om het onderwijzend personeel en het feit dat jongeren kiezen voor het lerarenberoep en het volhouden in de klas. Anderzijds vind ik wel dat u een punt hebt wanneer u zegt dat ook in andere beroepen het niet zo is dat men een keuze maakt en daar dan altijd aan blijft vasthouden.

Ik denk dat we de problematiek altijd ernstig hebben genomen, ook in de commissie. Ik begrijp ook dat u rekening moet houden met de koepels, met de inrichtende machten en met de vakbonden, en dat er overleg moet worden gepleegd.

Ik weet niet of het mogelijk is om deze legislatuur nog maatregelen voor te stellen. Ik zou, collega's, toch ook willen wijzen op het feit dat er ook na deze legislatuur nog leven zal zijn.

Minister, iemand hier heeft het lerarenberoep een knelpuntberoep genoemd, of toch bijna. Dat was de heer Van Dijck, denk ik. Wat is de stand van zaken van de maatregelen die zouden worden genomen voor de zij-instromers?

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Minister, dat u de cijfers geeft over de retentie en vergelijkt met andere beroepen, is relevant, maar het tovert het probleem niet weg. We zitten met een absoluut lerarentekort en dat gaat in de toekomst stijgen, dat lees ik overal. Als de retentie lager is dan in andere beroepen, is er te weinig instroom. Minister, het zou ook interessant zijn om te weten hoe die retentiecijfers evolueren. Verslechtert of verbetert dat door de jaren?

U haalt verschillende punten aan waarop moet worden gewerkt om het lerarenberoep aantrekkelijker te maken, maar u vermeldt niet het punt dat je toch dikwijls hoort in de lerarenkamer: het respect voor het lerarenberoep op de werkvloer dat wordt ondermijnd door het feit dat men geen rekening meer houdt met de cijfers die leraren geven, door het feit dat leraren worden overladen met planlast en ten slotte doordat men de leraar een zorgprofiel geeft in plaats van dat van een echte leraar die iets te vertellen heeft aan de jongeren.

Minister Pascal Smet: Mevrouw Meuleman, het is niet per toeval dat Klasse dat doet, het gebeurt wel op mijn vraag, hè. Het is de vraag van het beleid om de dingen duidelijk te stellen en het debat zuurstof te geven en te voeden. Er wordt hier af en toe gedaan alsof alles

zo duidelijk is en er een consensus over is, maar gelukkig behoort ik nog tot degenen die een geheugen hebben. Het is interessant om te kijken naar de evolutie in de afgelopen jaren en naar wat mensen zeggen en niet zeggen, doen en niet doen. De consistentie is soms ver te zoeken en gelukkig blijf ik tenminste nog consistent. We vinden het absoluut zeer belangrijk dus.

Het is niet omdat je nuanceert dat je minimaliseert, wat is dat nu weer voor iets! Ik kan enkel op basis van de cijfers vaststellen dat, in vergelijking met alle andere beroepen, de retentie bij leerkrachten hoger is. In statistiek is meer dan 10 procent wel heel significant veel hoger. Het klopt dat de lerarenopleiding rechtstreeks tot het lerarenberoep leidt, maar dat geldt ook voor boekhouders en voor veel andere beroepen. Er zijn ook andere beroepen waar dat minder het geval is, daar ben ik het wel mee eens. Toch blijkt dat leerkrachten in vergelijking met andere beroepen honkvast zijn of de job blijven uitvoeren. De cijfers zijn wat ze zijn.

Natuurlijk minimaliseer ik het niet. Ik ben zelf beginnen te praten over het probleem met beginnende leerkrachten. Ik heb het zelf op tafel gelegd. Het was in het begin niet evident om mensen ervan te overtuigen dat daar een probleem was. Ik ben heel blij dat we er nu al in geslaagd zijn om een consensus over het probleem te hebben.

Het is niet dat ik alleen naar anderen kijk, maar ik leef nog altijd in een rechtsstaat. Dit parlement heeft decreten goedgekeurd. Ik verwijs naar de autonomie voor deze zaken: personeelsbeleid, organisatie op de werkvloer, aanwerving, ondersteuning, aanvangsbegeleiding, respect voor de leerkracht en planlast. Dat is niet in eerste instantie de verantwoordelijkheid van een minister, een beleid of een regering die het kader maakt, dat gebeurt op grond van de vrijheid van onderwijs door de scholen zelf. Dat is geen kwestie van een paraplu opentrekken of verantwoordelijkheid doorschuiven, maar gewoon het kader vaststellen. In het Vlor-advies staat dat de minister er soms over gaat. Dat gebeurt om problemen op te lossen. Gelukkig merk ik dat er in het parlement een evolutie is, dat de rol van de overheid misschien moet worden versterkt.

We moeten het debat over de lerarenopleiding niet heropenen, maar die is nog niet zo heel lang geleden hervormd. Men ging het daarmee oplossen, het is niet gelukt. Daarom hebben we opnieuw een evaluatie gemaakt en hebben we nu werkgroepen aan de slag gezet om doeltreffende maatregelen uit te werken. Alle stakeholders hebben zich daartoe geëngageerd, wat ook al een unicum is. Ik hoop dat ze binnen een paar weken met een goed resultaat komen.

Ik stel wel een evolutie van de geesten vast. Het werk dat voor en achter de schermen is verricht, gaat zeker niet verloren. Het onderwerp van de zijinstroom wordt zeer binnenkort door de Vlaamse Regering besproken, mevrouw Deckx. Het ontwerp van besluit is naar de Inspectie van Financiën. We zullen het op korte termijn agenderen. Er is een besluit nodig, en geen decreet.

Het lerarentekort is relatief, want het effect van de maatregelen in verband met de terbeschikkingstelling is zeer reëel. U kunt de cijfers opvragen. Inzake de werkzekerheid ligt een concreet voorstel op tafel. Ik wil daarover het gesprek alle kansen geven en zien hoe ver we daarmee geraken. In de commissie hadden we het daarover al, en u begreep dat ik daarover geen details kan meedelen. De vervangingspool is een issue. Het is niet evident om dat te regelen, maar ik heb dat beloofd en zal dat ook proberen.

Ik vat samen. Er wordt niet geminimaliseerd. Ik heb wel genuanceerd. Men kan de zaken ook niet met een vingerknip regelen. Was het allemaal maar zo eenvoudig. Het gaat om een gedeelde verantwoordelijkheid. Als men miljoenen euro's op tafel legt, dan kan men snel heel veel doen. Zijn die miljoenen euro's er? Ik denk het niet.

Mevrouw Kathleen Helsen: Minister, u zegt dat u initiatieven zult nemen inzake de werkonzekerheid. Het is evenwel belangrijk om ook oog te hebben voor de twee andere elementen van het probleem: de werkdruk en de onvoldoende begeleiding. Als wij slechts één aspect aanpakken, dan vrees ik dat wij niet zullen uitkomen waar wij hopen te arriveren. Wij deden op dat vlak al voorstellen. Ook in het buitenland kan men zeer inspirerende voorbeelden vinden. Ik denk dan aan het programma 'Teach First', dat tien jaar geleden in

Londen is ingevoerd. Londen kampte met gelijkaardige problemen. Het programma is een zeer groot succes. Er zijn dus wel degelijk mogelijkheden om op korte termijn initiatieven te nemen.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten: Minister, ik betwist niet dat u met een aantal actoren over dit probleem praat. U hebt het al over veel zaken gehad. Ik denk dan aan het lerarenloopbaanpact, maar daarvan is niets in huis gekomen. Ik denk dan ook aan de schaalvergroting ... *(Opmerkingen van minister Pascal Smet)*

Dat zou consequenties hebben voor het personeel, maar ook daarvan is niets in huis gekomen. Eigenlijk is het enige wat u ter zake voor jonge leerkrachten hebt verricht, een negatief initiatief: de afschaffing van de mentoruren, bij het begin van de legislatuur. Ik kan dus enkel zeggen dat u het omgekeerde hebt gedaan van wat u had moeten doen om leerkrachten in het onderwijs te houden, en dat ontgoochelt mij zeer.

De heer Kris Van Dijck: Voorzitter, minister, collega's, wie hier kritiek heeft op het feit dat leden van de meerderheid over dit onderwerp een vraag stellen, wil ik toch zeggen dat dit een maatschappelijk probleem is. En dan is het parlement de uitgelezen plaats om de maatschappelijke belangen over dat soort van problemen te verwoorden. Ik verwijs dan ook naar wat de commissievoorzitter, de heer Bouckaert, zei over het respect voor het lerarenberoep. Ik denk dat dit het uitgelezen gremium is waar dit soort van problemen moeten worden besproken.

De meerderheid heeft de afgelopen vijf jaar kansen niet helemaal benut. Dat klopt. Er is evenwel ook veel werk verzet. Laten wij in elk geval de handschoenen opnemen om dit probleem met bekwame spoed en straks met een nieuwe bestuursploeg goed aan te pakken.

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Wim Wienen tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de splitsing van de Vlaamse en Waalse schoolvakantie

ACTUELE VRAAG van de heer Boudewijn Bouckaert tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de motieven voor de afwijzing van een gespreide vakantieregeling voor de verschillende gemeenschappen

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Minister, enkele dagen geleden lanceerde een reisorganisator het idee om over te gaan tot een verspreide vakantieperiode in Vlaanderen en Wallonië. Op die manier wil de reisorganisator ervoor zorgen dat reizen goedkoper worden. Het is ook voordelig voor de organisatie zelf omdat er dan minder lege vliegtuigen terugkeren enzovoort.

Dit is geen nieuw voorstel, want als ik me niet vergis, wordt er in al onze buurlanden op die manier gewerkt. De vakantieperiodes verschillen naargelang de regio in Frankrijk, Nederland en Duitsland. U antwoordde daarop dat u dat debat wel wilt aangaan en dat u een aantal zaken wilt laten onderzoeken – tot gisteren, toen u samen zat met uw collega-ministers van Onderwijs van de andere gemeenschappen in de residentie die ooit is gebouwd door onze goede koning Willem I. Deze koning heeft trouwens heel veel gedaan voor het Nederlandstalige onderwijs, wat allemaal teniet is gedaan door de andere bewoners van die residentie.

Plots verandert u dus van mening en beslist u om dat zeker tot 2020 niet te doen omdat dit toch geen enkel effect zou hebben. Ik vraag me dan af waar dat onderzoek is gebleven. Op welke objectieve parameters baseert u zich om te zeggen dat dit idee belachelijk is en niet werkt en dus niet zal leiden tot goedkopere reizen?

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Minister, ik zit nog een beetje in vakantiestemming maar zoals de heer Wienen zegt, heeft Thomas Cook – ‘de vakantie die u zoekt’ – het idee geopperd om aan vakantiespreiding te doen. *(Opmerkingen van de heer Johan Deckmyn en minister Pascal Smet)*

Mijn vraag is inderdaad gesponsord. Wanneer men aan vakantiespreiding doet in België, dan ligt het een beetje voor de hand dat men dat doet tussen de gemeenschappen. Men heeft puur economisch bekeken wel een punt. Wanneer men aan vakantiespreiding doet, dan zal de vraag zich niet concentreren in één week wanneer we het bijvoorbeeld over de krokusvakantie hebben, maar dan kan die vraag worden gespreid over twee of drie weken. Er zijn nog andere voordelen. Men kan de infrastructuur langer gebruiken, waardoor de prijzen voor de consumenten kunnen zakken. Verder is er ook minder crowding op de luchthavens, op de treinen en op de snelwegen. En door de dalende prijzen is er misschien ook minder luxeverzuij. Dat zijn toch wel interessante argumenten die het onderzoeken waard zijn.

Ik dacht dat u als sociaal bewogen minister oog zou hebben voor het feit dat een bredere groep van mensen op vakantie kan gaan dankzij die lagere prijzen. Maar neen, onder de auspiciën van de koning van België, Filip, hebt u dat idee plots afgeschoten in het bijzijn van uw collega's van de Franse en van de Duitstalige Gemeenschap. Minister, ik zeg niet dat die vakantiespreiding er moet komen maar ik vind wel dat er een onderzoek moet gebeuren. Waarom schiet u dat idee plots af en hebt u daar geen verder onderzoek aan willen wijden?

De voorzitter: Minister Smet heet het woord.

Minister Pascal Smet: Ik begin met de feiten. De schoolvakanties in Vlaanderen liggen vast tot en met het schooljaar 2021-2022. Het volstaat om naar de website van het ministerie van Onderwijs te gaan om vast te stellen dat op basis van een besluit van 1991 de principes zijn bepaald en dat meteen ook de schoolvakanties tot dan zijn vastgelegd. Ik stel vast dat men in de andere gemeenschappen van dit land min of meer dezelfde principes hanteert. Het is vandaag niet aan de orde om daaraan te morrelen.

Daarnaast stel ik vast dat bijna de hele onderwijswereld zegt dat het geen goed idee is om in België verschillende vakantieregelingen te organiseren per regio. Dat leidt tot problemen voor mensen die op de taalgrens wonen of in Brussel waar er heel wat gemengde gezinnen wonen.

Ten derde herinner ik me nog heel goed de rondetafel over het luxeverzuij. Toen heb ik nota bene zelf aan de vertegenwoordigers gevraagd wat ze ervan zouden vinden om de vakantie te spreiden, bijvoorbeeld binnen Vlaanderen of binnen België, of dat er meer afspraken zouden worden gemaakt. Ik meen me te herinneren dat er toen ook vanuit de reissector werd gezegd dat dat niet veel impact zou hebben. Bij één vakantie zou het zinvol zijn, namelijk de krokusvakantie. Maar er is een groot probleem voor de krokusvakantie – en het is spijtig dat de heer De Gucht hier niet is – want het carnaval in Aalst verhindert dat we eraan raken. *(Rumoer)*

Wegens het carnaval in Aalst, mogen we niet aan de krokusvakantie morrelen, dat werd heel duidelijk gezegd.

Tja, als we al deze elementen op een rijtje zetten, merken we dat er binnen de reissector eigenlijk maar één touroperator is, de anderen noemen het geen goed idee, ze pleiten er niet voor. Ze pleiten er wel voor om er op Europees niveau over te spreken.

En natuurlijk zijn er andere landen die dat wel doen, maar dan spreken we over Duitsland en dat is wel een beetje groter dan België. Nederland heeft het ook geprobeerd, maar daar is men niet zo gelukkig met het experiment. Dat blijkt uit de informatie die ik erover gekregen heb.

Trouwens, de impact hiervan is beperkt. Het is niet zo dat onze Belgische markt zo groot is om er nu plotseling een grote impact door te hebben.

Wil ik nu zeggen dat het debat hierover gesloten is wat mij betreft? Neen. Dit debat mag worden gevoerd. Alleen stel ik vast dat er vandaag geen consensus over bestaat, verre van, de

meesten uit de onderwijswereld en uit de reissector zijn eigenlijk tegen. Iedereen zegt: “ja, onderzoekt u het eens”, maar als ze dat zeggen, weten we ook al wel wat de onderliggende boodschap is. Anderen pleiten voor het inkorten van schoolvakanties. Dat is een ander debat. Laat ons maar een maatschappelijk debat voeren over de schoolvakantie, maar laten we dat niet holderdebolder doen. Dat is de boodschap die ik wil geven. Sowieso verandert er tot 2022 niets, want we hebben de vakanties al vastgelegd en we zullen die niet wijzigen.

De rol van de koning is in dezen onbestaande geweest. Het was een werkvergadering. We hebben dit besproken met de drie ministers voor we bij zijne majesteit zijn geweest. We zijn tot dezelfde conclusie gekomen: wat ons betreft mag dit verder worden onderzocht, maar het is vandaag niet aan de orde en de vakanties liggen vast, dus daaraan moet niet worden gemorrelt op dit moment.

De heer Wim Wienen: Ik ben alleszins tevreden dat de rol van ‘mijnheer van België’ eigenlijk nihil is in dit verhaal. We kunnen dus enkel maar hopen dat we met de gemeenschappen meer gebruik zullen maken van de residenties van die familie, want die zijn uiteraard ook publiek domein. Dit is alleszins al een positieve zaak.

Ik vind het toch eigenaardig van u als socialist, want u moet de arbeidersbeweging toch goed kennen. Als socialist moet u weten hoe men tot vakantiedagen is gekomen. De grote staking in 1936 leidde tot de tien eerste vakantiedagen. Sindsdien heeft de socialistische beweging er altijd voor geijverd dat de mensen op een betaalbare manier op reis zouden kunnen gaan. Maar vanaf het moment dat er één of meerdere reisorganisaties zijn die zeggen dat ze de mensen goedkoper op reis kunnen laten gaan, zegt u: “neen, ik kan dat niet”.

Minister, u kunt dat wel. U kunt de besluiten over de vakantieregeling wijzigen. En u kunt ze trouwens ook wijzigen zonder uw collega’s van de andere gemeenschappen.

De heer Boudewijn Bouckaert: Minister, uw argument dat alles tot 2022 vastligt – ‘Gesetz ist Gesetz’ –, is een onnozel gezagsargument. U kunt dat gemakkelijk aanpassen, als u daarover tenminste goed communiceert.

U geeft ook het argument dat Duitsland veel groter is. Duitsland heeft verschillende regelingen naargelang de ‘Länder’ en verschillende van die ‘Länder’ hebben een bevolkingsaantal dat lager ligt dan dat van Vlaanderen.

Kijken we ook eens naar Nederland. Nederland heeft zich ingedeeld in noord, midden en zuid. Ze hebben een verschillende vakantieregeling zowel voor de zomervakantie, de herfstvakantie als de meivakantie. Nederland heeft 16 miljoen euro inwoners. Als Nederland wordt opgedeeld, komen we ook uit op een regio met bevolkingsaantal dat ongeveer hetzelfde is als dat in Vlaanderen. Ik kan me inbeelden dat er in Nederland veel gezinnen zijn met kinderen in twee zones. Blijkbaar is dat Nederland geen groot probleem.

Minister, de argumenten die u opwerpt, houden dus geen steek. Cijfers geven aan dat er een prijsdaling van 35 procent zou kunnen worden geboekt. Ik vind het de moeite waard om dat eens te onderzoeken.

De voorzitter: De heer Van Der Taelen heeft het woord.

De heer Lukas Van Der Taelen: Voorzitter, mijn beste wensen.

In dit hele debat – en het is niet de eerste keer dat dit gebeurt in het parlement – lijkt men weer te vergeten dat de factor die alles – positief of negatief – compliceert in België Brussel is. Ik spreek hier uit eigen ervaring. Men is dat misschien vergeten, maar het systeem van die wisselende vakantieregelingen is al eens ingevoerd. Ik maak deel uit van een taalgemengd gezin, waarbij het ene kind naar het Nederlandstalige en het andere kind naar het Franstalige onderwijs ging. Ik kan u verzekeren dat ik niet de enige ben. Dat was absoluut onleefbaar, vandaar dat het ook is afgevoerd.

U schijnt die situatie niet te kennen. Maar als u toch zo wilt ijveren voor een splitsing van die vakanties, kunt u misschien overwegen om dat te doen volgens de gewesten. Dat is een heel andere regeling, die objectief kan worden onderzocht. Misschien kunnen we eens en voor altijd afspreken dat we het niet meer in ons hoofd halen om dat te doen volgens de gemeenschappen? Dat levert in Brussel namelijk alleen maar problemen op.

Voorzitter, ik rond af, zoals u mij dat met uw lichaamstaal vraagt. Het zou interessant zijn de Brusselfactor in dezen te laten meespelen. Ik dank u.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Voorzitter, minister, collega's, ik heb uiteraard veel sympathie voor de toeristische sector. Als het gaat over vakantie voor leerlingen, zou ik toch willen meegeven dat het belangrijkste criterium misschien toch wel is wat het beste voor de kinderen is, wat pedagogisch het belangrijkste is.

Als het debat ooit gevoerd wordt, zou het element van gelijke lesperiodes toch moeten worden meegenomen in het debat.

Kortom: de toeristische sector is zeker belangrijk, maar het meest essentiële is toch wel het pedagogische luik.

De voorzitter: De heer Vanden Bussche heeft het woord.

De heer Marc Vanden Bussche: Minister, de belangrijkste sector in de toerisme-industrie is toch wel de kust. U weet – want het is al meerdere malen aan bod gekomen – dat de kustburgemeesters in een vergadering hebben beslist en gevraagd om geen vakantiespreiding door te voeren. Ten eerste is volgens ons het vakantiegevoel veel groter wanneer de mensen gezamenlijk vakantie nemen. Ten tweede is het tijdens juli en augustus voor de gemeente mogelijk om jobstudenten in te zetten, bijvoorbeeld voor de reddingsposten. Buiten die periode is het onmogelijk om die reddingsposten volledig te bemannen. De kust is dus zeker vragende partij om de bestaande situatie te behouden.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Voorzitter, ik wil mij in grote mate aansluiten bij het betoog van de heer De Meyer. Vanuit onze verantwoordelijkheid moeten wij deze zaak in het bijzonder bekijken vanuit het pedagogische oogpunt. Anderzijds wil ik onderlijnen dat het al dan niet scheiden van die vakanties voor mij ook geen fetisj is. Laat ons in Vlaanderen keuzes maken. We zullen wel zien welke keuzes anderen maken. Bij ons heeft het ook vaak te maken met een aantal feestdagen die vastliggen. Minister, u hebt zelf het voorbeeld aangehaald van carnaval. Blijkbaar is dat in sommige regio's ook een feest. Het is heel moeilijk om dan verschuivingen te doen. Kerstmis valt nog steeds op 25 december. De kerstvakantie zal dus nog steeds in dezelfde periode moeten vallen.

Waar zou je mee kunnen schuiven? Bijvoorbeeld met de grote vakanties. Ik heb inderdaad ooit al een aantal partijen en fracties horen pleiten daar iets mee te doen.

Laat ons gewoon verder doen. Het element van de pedagogische waarde moet in dezen primeren op andere belangen.

Minister Pascal Smet: Uiteraard ben ik het eens met het argument van de pedagogische waarde. De kustburgemeesters hebben nog een bijkomend argument gegeven. Mijnheer Bouckaert, u maakt zich er nogal gemakkelijk van af door te zeggen dat mijn argumenten geen steek houden. De hele onderwijswereld, een heel groot deel van de reissector en ook de kustburgemeesters vinden het geen goed idee. Mijnheer Van Der Taelen, in mijn inleiding heb ik gewezen op de situatie in Brussel. Het is meer dan Brussel: heel wat families wonen aan de taalgrens. Ook daar zijn wel wat issues. Dat compliceert de zaken toch wel.

Uiteraard zijn we autonoom om dat te bepalen. We hebben gisteren ook heel duidelijk gemaakt dat we dat autonoom doen. Niets belet u om met uw collega's te overleggen. We leven nog altijd in een federaal land. Ik vind het dan ook logisch om te overleggen met collega's, wat we ook hebben gedaan.

U hebt gezegd dat ik sociaal begaan moet zijn. Dat ben ik uiteraard, altijd. U kent toch de truc om dat te doen? Blijkbaar kent u de truc niet. Weet u niet hoe computerprogramma's worden gemaakt? Als u een vakantie wilt boeken in de krokusvakantie, ga dan naar een Nederlandse of Franse website, zelfs van eenzelfde touroperator. Vergelijk de prijzen, zelfs voor eenzelfde reis, vaak zelfs met vertrek van dezelfde luchthaven. De truc is zeer simpel. Blijkbaar hebt u dat nog niet gedaan. Ik ben een heel handige sociaaldemocraat, mijnheer Wienen. Ik wil die kennis wel met u delen. (*Rumoer*)

Boek uw reis gewoon in een ander land, eventueel bij dezelfde touroperator. De prijs ligt 200 tot 300 euro lager. Het is gemakkelijk te omzeilen zonder grote veranderingen door te voeren, in het belang van de kinderen en de onderwijswereld.

De heer Wim Wienen: Ik heb nog nooit een socialist zo tegen de werkgelegenheid horen pleiten als Pascal Smet. (*Rumoer*)

Ik ben misschien ouderwets. Ik boek mijn reizen niet op internet. Ik ga naar een reisbureau. Ik zorg dat die mensen daar nog wat werk hebben. (*Rumoer*)

Minister, ik vind het een beetje eigenaardig hoe u dat formuleert. We moeten er op pedagogisch vlak iets uit leren. Uiteraard is dat pedagogisch belangrijk. Ik betwijfel echter of een wijziging van de vakantieperiode de pedagogische waarden kan aantasten. U kunt daar autonoom over beslissen.

Mijnheer Van Der Taelen, u zegt dat we dit al eens gedaan hebben. Weet u wel in welke periode dat was? Dat was lang voordat de gewesten en gemeenschappen waren wat ze nu zijn. Een dergelijke maatregel moet mogelijk zijn.

Ik denk dat het in het belang van het kind is dat de ouders wat centen kunnen uitsparen op hun vakantie. Ze kunnen die beter investeren in hun kinderen.

De heer Boudewijn Bouckaert: Voorzitter, ik heb geen argumenten gehoord om het idee zomaar, voorbarig, af te schieten. Ik kan me inbeelden dat de koning van België graag de regeling behoudt. De Belgische staat wordt langzaam uitgekled. We hebben nu de zesde staatsvorming, misschien komt er ook een zevende en wellicht een achtste, als we de heer Van Rompuy mogen geloven. In de toekomst zal België alleen nog maar een vakantie-unie zijn, 'une union de loisirs', 'ein Ferienverein'. Dan blijft er toch nog iets over van België.

Minister, natuurlijk ga ik ook surfen om de goedkoopste vakanties te vinden. Al onze buurlanden, Nederland, Frankrijk, Duitsland, voeren die gespreide vakanties in, en ze weten zeer goed waarom. Dat doet inderdaad de prijzen zakken en de infrastructuur kan langer worden gebruikt. Dat is een ijzersterk argument. U moet maar eens interviews lezen met die Nederlanders. Ik neem aan dat de N-VA daar belang aan hecht. Zij zeggen dat het zeer goed lukt, in samenspraak met de ouders en de leerkrachten. Uw pedagogisch argument heeft mij niet overtuigd.

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de discussie betreffende de verdeling van het aantal naar de gemeenschappen en gewesten te 'transfereren' federale ambtenaren

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Minister-president, maandag hebt u op een plechtig moment een hele bundel wetteksten gekregen die de bezegeling zijn van de zesde staats hervorming. U hebt dat een historisch scharniermoment genoemd. Ik neem aan dat u dat gezegd hebt namens de hele Vlaamse Regering en namens de drie coalitiepartijen, dus ook namens de N-VA. Dit even terzijde.

Er is blijkbaar een discussie ontstaan, zo lazen we maandag in *Le Soir*, over het aantal en het soort ambtenaren dat mee moet overkomen met de bevoegdheden. Als we *Le Soir* mogen geloven, zijn de deelstaten eerder ongerust en vinden ze het cijfer van 4366 voltijdse equivalenten (VTE) eigenlijk onvoldoende.

Aan federale kant antwoordt men dat die cijfers bekendgemaakt zijn in een soort interfederale werkgroep van de Inspectie van Financiën, waar ook alle vertegenwoordigers van de verschillende departementen Begroting, dus ook van de deelstaten, vertegenwoordigd waren.

Vindt u dat er een probleem is wat betreft het aantal ambtenaren, minister-president? Als het klopt wat men aan federale kant zegt, dat ook de Vlaamse administratie die cijfers gevalideerd heeft, hoe zit het dan eigenlijk?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Het is juist dat men deze week een wat officiële ceremonie heeft georganiseerd om de goedgekeurde en ondertekende documenten te overhandigen aan de ministers-presidenten. Ik heb die, als minister-president van Vlaanderen, in ontvangst genomen.

Naar aanleiding daarvan is er een belangrijke discussie gevoerd over het aantal ambtenaren dat gevat wordt door deze zesde staats hervorming. Op 7 februari 2013 heeft de federale ministerraad de opdracht gegeven aan de Inspectie van Financiën – op federaal niveau, voor alle duidelijkheid – om een aantal dingen te verzamelen en die te valideren. De Inspectie van Financiën heeft dat allemaal bekeken, en vervolgens is er op 29 november 2013 een tabel opgemaakt, waaruit kan worden afgeleid dat er 2248,5 voltijdse equivalenten worden overgedragen aan de Vlaamse overheid.

Ik geef u de concrete cijfers mee. Arbeidsmarkt: 451 voltijdse equivalenten. Gezinsbijslagen: 669. Gezondheidszorg: 105. Overige gemeenschapsbevoegdheden: 713. Overige gewestbevoegdheden: 308,7. Dat staat allemaal in die tabel.

Wat is nu de stand van zaken? Wij hebben aan onze Vlaamse administratie de opdracht gegeven om in eerste instantie te bekijken wat er allemaal in dat contingent van 2248 voltijdse equivalenten zit en hoe we dat gaan organiseren. Ik kan u verzekeren dat er een discussie aan de gang is, zeker over de verdeling en de verschillende bevoegdheden die overkomen, waar die ambtenaren moeten komen en hoeveel ambtenaren dat kunnen of moeten zijn.

Een nog belangrijker discussie betreft de kwalificaties van die ambtenaren. Ook daar moet nog heel wat werk verricht worden. Dat zal binnenkort gebeuren. Ik heb vanmorgen, in een gesprek met de administrateurs-generaal, vernomen dat op 15 januari de eerste vergadering zal plaatsgrijpen, ook in het kader van die voorhoede, om dat allemaal uit te klaren met de hoge federale ambtenaren en daar de nodige protocollen rond af te spreken.

Men heeft een tijdstabel van vergaderingen opgesteld, waarop de verschillende administraties dat verder zullen bespreken. Voor ons is de rol van het Departement Diensten voor het

Algemeen Regeringsbeleid (DAR) en van Martin Ruebens daar heel belangrijk in, om dat samen met de andere collega's allemaal in goede banen te leiden.

De heer Joris Van Hauthem: Minister-president, ik dank u voor uw antwoord, maar een en ander is mij toch nog niet duidelijk. Wanneer men bevoegdheden overhevelt, is het nogal logisch dat er dan ook ambtenaren mee overgeheveld worden. U wijst niet alleen op de cijfers, maar ook op de kwalificatie van de ambtenaren. Ik leid uit uw verhaal af dat men op dit ogenblik één cijfer heeft, dat bovendien betwist wordt, en dat over de kwalificatie van de ambtenaren het eerste woord nog gesproken moet worden.

Het lijkt me dan toch een staats hervorming die wat dat betreft – ook van u uit –, slecht voorbereid is.

Minister-president, u verwijst ook naar de zogenaamde 'voorhoede'. De voorhoede zijn diegenen die al moeten komen om de rest te laten volgen. Dat kunnen we toch begrijpen onder wat een voorhoede zou moeten zijn. Die voorhoede, waar zit die, minister-president?

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Voorzitter, ik ben op de duur natuurlijk een beetje minder verbaasd, maar toch nog altijd verbaasd dat de mensen van het Vlaams Belang altijd angstig omgaan met die toch wel zeer belangrijke overdracht en het verschuiven van het politiek zwaartepunt van de federale overheid naar de deelstaten. Bij elke mogelijkheid pompen ze angst in bij de Vlamingen en zeggen ze dat het faliekant zal aflopen voor de Vlaming. Ik denk dat we een gezond zelfvertrouwen moeten hebben – de staats hervorming komt er – om efficiënter om te gaan met overheidsmiddelen. Het is heel belangrijk om de discussie over aantallen en overdrachten van ambtenaren te relativiseren. Het is een oefening in efficiëntie: 'Wat we zelf doen, doen we beter'. Niet alleen de kwantiteit maar ook de kwaliteit van de ambtenaren die overkomen, is heel belangrijk.

De voorzitter: De heer De Meulemeester heeft het woord.

De heer Marnic De Meulemeester: Voorzitter, minister, collega's, de grote vraag die rijst wanneer die 2248 ambtenaren naar Vlaanderen zullen komen, is of ze een kwalitatieve dienstverlening aan de burger zullen kunnen verschaffen. Heeft de Vlaamse Regering de nodige maatregelen genomen om die overdracht organisatorisch zo goed mogelijk te realiseren?

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Voorzitter, ik dank de collega voor zijn vraag omdat hij nogmaals onderstreept hoe groot en omvangrijk de staats hervorming wel is op het gebied van bevoegdheden, op het gebied van middelen, maar ook op het gebied van mensen. Het spreekt voor zich dat die integratie vandaag zal starten, maar dat het nog heel wat voeten in de aarde zal hebben eer ze afgerond is. Mijnheer De Meulemeester, ik zou er toch echt niet van uitgaan dat er sowieso vragen te stellen zijn over het feit dat die mensen de dienstverlening die Vlaanderen in de toekomst zal gaan aanbieden, per definitie bijna niet zouden aankunnen. Ik pleit ervoor om dat te doen op basis van objectieve criteria en niet te vervallen in een koehandel. Het gaat hier over mensen, mensen over wie het grootste deel van het publiek ook vandaag al zijn tevredenheid toont.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Mijnheer Van Malderen, ik zou zeer voorzichtig zijn met de grootte van de staats hervorming af te meten aan het aantal ambtenaren. Het gaat over 4500 mensen op een totaal van 80.000. In die zin is dat toch maar relatief.

De heer Bart Van Malderen: Het gebeurt dus efficiënt.

De heer Matthias Diependaele: We zijn er allemaal van overtuigd dat de kwaliteit van een overheid voor een zeer groot deel afhangt van haar ambtenaren. Daarom is de discussie niet

helemaal zonder belang. Als ik de minister-president goed heb begrepen, ben ik wel in die zin gerustgesteld dat we hier niet voor een voldongen feit worden gesteld. Er wordt wel degelijk, zowel over de aantallen als over de kwalificaties, nog verder gepraat. De indruk was eerder gewekt dat het opnieuw iets was wat de deelstaten moesten slikken, maar ik begrijp dat er nog kan worden gesproken over de aantallen en de kwalificaties. In het verleden – en als ik me niet vergis was het collega Van Mechelen die het nog heeft aangekaart in het kader van het Belgisch Instituut voor de Verkeersveiligheid – was het wel het geval. Toen kwamen er 314 ambtenaren over die helemaal niet de juiste kwalificaties hadden om het werk verder te zetten en werden we pootje gelapt door de federale overheid. Als ik de minister-president goed heb begrepen, zou dat in dit geval worden vermeden,.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, het gaat hier over voltijdsequivalenten en niet over koppen. Als u spreekt over het aantal ambtenaren, dan moet u goed weten dat het gaat over 2248,5 voltijdsequivalenten, wat meer koppen kan betekenen. Ik wil voor alle duidelijkheid zeggen dat men met dit cijfer rekening heeft gehouden in de Bijzondere Financieringswet en dat de middelen daarvoor zijn bepaald. Dat is een niet onbelangrijk gegeven voor Vlaanderen.

Als ik zeg dat er nog discussie is over het aantal, dan gaat dat in eerste instantie over de aantallen die naar bepaalde diensten gaan. Er zijn voorstellen waarbij een bepaalde hoeveelheid mensen naar een bepaald domein gaat, terwijl vanuit andere domeinen dan mogelijkwijze wordt opgemerkt dat hun aantal voltijdsequivalenten niet volstaat, gezien de bevoegdheden die zij krijgen. Dat is dus de discussie die verder kan worden gevoerd.

Mijnheer Van Hauthem, u hebt de vraag naar de voorhoede gesteld. Dat was een vraag die wij hebben gesteld, namelijk minister Bourgeois, toen we naar de Waalse Regering zijn gegaan. De federale overheid heeft daar een tijdje over nagedacht, want dat is op 6 december 2013 goedgekeurd. Men is daar nu mee bezig. Op 15 januari zal dat effectief in werking treden. Voor alle duidelijkheid: ook wat die voorhoede betreft, kan er sprake zijn van verschillende mogelijkheden. Dat kan gaan over federale ambtenaren die al naar hier komen om een en ander te organiseren. Dat kunnen ook Vlaamse ambtenaren zijn die naar de federale overheid gaan om meer kennis van zaken te verwerven, om de zaken te bekijken en ze dan toe te passen op Vlaams niveau. Dat kan ook in de tijd anders worden aangepakt. Heel die voorhoede is nu dus operationeel, en zal de volgende weken en maanden ook concreet moeten worden gemaakt.

Ik kan begrijpen dat de oppositie zich afvraagt of er wel voldoende tijd is om dat nu allemaal te organiseren. Nogmaals, we hebben vanmorgen met de administrateurs-generaal gesproken. Vanuit Vlaanderen wordt dat zeer goed voorbereid, en ik wil de Vlaamse administratie een pluim geven. Men is zich daar zeer zorgvuldig aan het voorbereiden. Men heeft al heel wat werk verricht. Men is klaar om die discussies te voeren. Aangezien de bevoegdheden daadwerkelijk in het midden van dit jaar worden overgedragen, met dan ook effectieve gevolgen voor het beleid in de volgende legislatuur, heb ik toch de indruk dat, indien men nu voortwerkt en die tijdstabel volgt, men dat op een efficiënte manier zal kunnen organiseren. Dat was de vraag van een aantal andere leden.

Dit is dus een niet onbelangrijke operationele opdracht als gevolg van die zesde staatshervorming. Het gaat over een aanzienlijk aantal ambtenaren. Voor ons is niet het aantal ambtenaren belangrijk, maar is het wel belangrijk dat we op een goede, efficiënte manier deze bijkomende bevoegdheden kunnen organiseren met de ambtenaren die we nodig hebben. Er zullen zeker ook efficiëntiewinsten moeten worden geboekt, en die zullen ook worden geboekt. De kwalitatieve invulling van een en ander is voor mij doorslaggevend in heel die discussie over die ambtenaren. Mijnheer Van Hauthem, u hebt gelijk: men is nog niet zo ver gevorderd op dat vlak. Men zal daar nog hard aan moeten werken.

De heer Joris Van Hauthem: Minister-president, na uw uitleg heb ik toch wel de indruk dat men het voorbije jaar andersom heeft gewerkt. De voorhoede is er nog niet. Die komt er,

maar dat kan nu blijkbaar ook een achterhoede zijn. God ja, de karabiniers van Offenbach kwamen ook, maar ze waren te laat. Wat echter wel vaststaat, dat is uw budget. U verwijst er terecht naar. Mijnheer Diependaele, in de Financieringswet staat het budget ingeschreven dat overgaat om die ambtenaren te betalen, los van de voltijdsequivalenten, los van de kwalificatie van die ambtenaren. Wat de budgettaire overdracht voor die ambtenaren betreft, zijn we dus wel degelijk aan handen en voeten gebonden. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Johan Sauwens tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de mediaberichtgeving met betrekking tot gevallen van suïcide

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Voorzitter, minister, geachte leden, ik stel deze vraag met enige schroom. Het gaat immers over het heel tere maatschappelijke en menselijke probleem van de zelfdoding enerzijds, en over de persvrijheid anderzijds. Ik stel ze echter omdat ik de voorbije dagen toch nogal wat reacties heb gekregen naar aanleiding van een aantal familiedrama's, van zelfdodingen of pogingen daartoe die vrij uitvoerig de media hebben gehaald.

Wat het aantal zelfmoorden betreft, zit Vlaanderen in het koppeloton van Europa. Er zijn er een drietal per dag, en er is het tienvoudige daarvan aan zelfmoordpogingen: een dertigtal per dag. Het is dus een belangrijk maatschappelijk gegeven. Er is ook een rechtstreekse link, die in tal van studies wetenschappelijk bewezen is: onder meer de berichtgeving in de media kan tot kopieergedrag leiden bij andere mensen die zich in kwetsbare situaties bevinden. Minister, vandaar mijn bekommernis.

Minister Vandeurzen heeft een heel actieplan ontwikkeld. In maart 2013 werd het nog geactualiseerd met tal van elementen. Ik citeer een aantal elementen uit de mediarijclijnen, die met de Werkgroep Verder en met de journalisten van de sector werden ontwikkeld. "Zet het verhaal niet als eerste item, maar lager op de webpagina of in de krant. Als het verhaal op de frontpagina moet, dan bij voorkeur onderaan. Het kan immers kopieergedrag uitlokken. (...) Plaats geen foto's van de persoon die overleden is (...). Vermijd herhaling van het bericht. (...) Geef geen gedetailleerde info die de herkenbaarheid vergroot. Wees extra waakzaam bij een zelfdoding van een bekend persoon of bij een zelfdoding die plaatsvindt op een publieke plaats. (...) Vermijd dramatisering. (...) Wees extra voorzichtig met het berichten over de zelfdoding van een bekend iemand. Onzorgvuldige en sensationele berichtgeving over de zelfdoding van een bekend persoon heeft nu eenmaal een grotere impact dan wanneer het over een onbekend iemand gaat."

Ik heb hier enkele kranten meegebracht. (*De heer Johan Sauwens toont deze kranten*)

Het staat niet onderaan op de pagina, en ook niet, zoals in sommige andere kranten, op bladzijde 9. Het zijn vrij grote foto's, en de titels kunnen bijna niet groter zijn. Er is zeer weinig respect voor de privacy, zelfs niet in het geval van mensen die een poging overleefd hebben. Dat maakt het nog schrijnender.

Ik kaart dit aan uit bekommernis voor het kopieergedrag dat eruit voortvloeit, maar ook uit respect voor de betrokken persoon en de waardigheid van de betrokken persoon, en voor al diegenen die ermee te maken hebben. Het gaat niet alleen om de familie, er zijn ook rechtstreeks betrokkenen, vrienden, enzovoort. Iedereen weet hoe zwaar dit in zijn eigen omgeving kan wegen. Ik vraag een grotere voorzichtigheid in de benadering.

Minister, wie controleert die richtlijnen? Ik vraag geen zware sancties, maar op welke wijze zouden we dit fenomeen, dat toch een beetje dreigt te escaleren, kunnen terugdringen?

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Mijnheer Sauwens, ik deel uw bezorgdheid. U haalt terecht een aantal berichtgevingen aan waarbij ik mij ook de vraag stel of ze wel in overeenstemming zijn met die richtlijn. U hebt al het kader gegeven voor de mediarijchlijnen. Ze zijn opgemaakt in het kader van het Suicidepreventieplan, dat is opgestart door minister Jo Vandeurzen. Daarin heeft de Werkgroep Verder samen met de journalisten die richtlijnen uitgewerkt. Ze zijn sinds 2010 opgenomen in de deontologische code die door de Raad voor de Journalistiek wordt onderschreven. De Vlaamse overheid vraagt aan alle partners om die code als mediahuis mee te onderschrijven.

Als men vindt dat die richtlijn niet wordt nagevolgd, kan men klacht indienen bij de Raad voor de Journalistiek. Dat gebeurt ook wel. Ik heb weet van één voorbeeld, in 2010. Toen ging het specifiek ook over dit soort berichtgeving over dit thema. De Raad voor de Journalistiek spreekt zich dan uit en maakt zijn beslissing bekend, in eerste instantie op een website. Ik heb erop aangedrongen dat die beslissingen ook zouden worden bekendgemaakt in de media waar het bericht aanvankelijk stond. Dat heeft men nu ook afgesproken met de mediahuizen. Het gaat om allerlei overtredingen, maar ook hierover.

De Werkgroep Verder stimuleert journalisten ook positief en geeft positieve feedback wanneer hij vindt dat er positief mee is omgegaan. Hij geeft ook feedback aan journalisten wanneer hij vindt dat ze er niet correct mee zijn omgegaan. Dan is het natuurlijk aan de journalisten en de redacties om te weten hoe men er dan verder mee omgaat.

Ikzelf heb geïnvesteerd in het meer aandacht besteden aan opleidingen. Voor een journalist is het niet altijd gemakkelijk om in het dagelijkse leven afwegingen te maken. De journalist levert een stuk aan, het is dan vaak de hoofdredactie of de lay-out die bepaalt waar en hoe het staat. We hebben de deontologie en de opleiding daarover expliciet opgenomen in het programma van de Mediacademie, die de Vlaamse overheid mee financiert ten behoeve van de geschreven pers, zodat er meer mogelijkheden zijn voor opleidingen terwijl mensen aan het werk zijn. Zo kunnen ze die deontologische principes iedere keer opfrissen en ermee in concrete omstandigheden leren omgaan.

De Werkgroep Verder volgt dit verder op.

Ik ben het ermee eens dat we er nog niet in zijn geslaagd in alle berichtgeving dezelfde sereniteit aan de dag te laten leggen. Daar hebben we als samenleving nog werk aan. Ik wil echter ook benadrukken dat we de persvrijheid hoog in het vaandel dragen. Het is dan ook vooral aan de pers zelf om zich te reguleren. Daar staat de Raad voor de Journalistiek voor in.

De heer Johan Sauwens: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Volgens mij zijn al heel wat goede initiatieven genomen. Het resultaat is er echter niet naar. Dit moet een voortdurende bekommernis blijven. Dat is ook de reden waarom ik deze actuele vraag heb gesteld.

Een aantal kranten gaan hier zeer goed mee om. Er is een evaluatie geweest. De berichten zijn bijna per vierkante centimeter onderzocht. Er is berekend hoe groot de titels zijn. Er is een enorm verschil tussen de kranten. Ik vrees dat het ook breder dan de kranten zelf gaat. De cijfers vallen terug. In de strijd om de verkoop van exemplaren worden misschien grenzen verlegd. Dat zou absoluut niet mogen. De problematiek bestaat ook voor de nieuwe media, die nog sneller werken.

Ik pleit heel sterk voor het behoud van de privacy en de waardigheid van het individu. Zonder toestemming zouden dergelijke gegevens niet mogen worden gepubliceerd.

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Voorzitter, ik zou me met enige schroom bij deze terechte bekommernis willen aansluiten. We zijn hier in Vlaanderen helaas de trieste koploper met betrekking tot deze problematiek. Dit geldt voor de effectieve zelfdodingen en voor de pogingen. Het actieplan van minister Vandeurzen bevat richtlijnen voor journalisten.

Minister, ik begrijp uw antwoord niet volledig. Ik betwist niet dat al goede initiatieven zijn genomen. Volgens u moeten de deontologische principes echter elke keer opnieuw worden opgefrist. Dat zou eigenlijk de plicht van elke journalist moeten zijn. Dit zou parate kennis moeten zijn. De voorbeelden die de heer Sauwens heeft aangehaald, tonen echter aan dat de sensatie vaak meespeelt. De journalisten die met grote titels de eerste pagina van de kranten trachten te halen, kennen de principes. Ze zijn verstandig genoeg. Het zou voor die journalisten niet meer nodig mogen zijn de richtlijnen op te frissen.

U hebt ook vermeld dat mensen naar de Raad voor de Journalistiek kunnen stappen. Die beslissingen worden achteraf bekendgemaakt. Dat is absoluut laattijdig. Daar gaat te veel tijd overheen. Ik stel me trouwens de vraag hoe nuttig het is dat alles opnieuw bekend te maken en alles weer op te rakelen.

U zou de journalisten moeten oproepen iets meer plichtsbesef en beroepseer te hebben. Dan zou dit kunnen worden vermeden.

De voorzitter: De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts: Voorzitter, ik sluit me graag aan bij de actuele vraag van de heer Sauwens. De richtlijnen zijn duidelijk. De minister heeft ze voorgelezen. Het agentschap is duidelijk. De Werkgroep Verder is ook duidelijk.

Zoals hier al is gesteld, is de suïcidepreventie een moeilijke oefening. We hebben het hier al vaak over het actieplan gehad. Dat plan is ondertussen geëvalueerd en hernieuwd. Het blijft echter een moeilijke zaak. Wat het aantal zelfdodingen en zelfdodingspogingen betreft, bevinden we ons helaas nog steeds aan de top.

Minister, u hebt de zaak op een positieve wijze overlopen. U hebt herhaald wat er gebeurt en wat er bestaat. Het is echter duidelijk dat het in de praktijk niet werkt. Dit lijkt me net de bekommernis van de vorige sprekers.

Volgens mij moeten de richtlijnen nog eens concreet worden herhaald. Dit moet niet enkel tijdens de opleiding gebeuren. Het moet ook gebeuren in de praktijk, ten aanzien van de journalisten die nu de artikelen schrijven. Zult u op de huidige vorm van journalistiek reageren?

De voorzitter: De heer De Bruyn heeft het woord.

De heer Piet De Bruyn: Voorzitter, ik deel uiteraard de ergernis van de vorige sprekers over de bijzonder rauwe en ruwe vorm van berichtgeving over gezinsdrama's. Er is in dat verband terecht naar de mediarijntlijnen verwezen.

We stellen ook vast dat waar het – ik zeg het met schroom – de 'gewone' zelfdoding betreft, men de mediarijntlijnen beter volgt, zoals het vermelden van het nummer van de Zelfmoordlijn 1813 et cetera. Wanneer het gaat over excessieve drama's gooit men werkelijk alle schroom overboord. Ik denk dat we het debat in dat opzicht breder moeten voeren en dat we het meer moeten bekijken in de zin van waar de media naartoe willen en waar we als maatschappij met de media naartoe willen. We moeten het debat verbreden en niet laten stoppen bij berichtgeving over gezinsdrama's. Er kunnen andere voorbeelden worden gegeven. Het lijkt me bij uitstek een onderwerp dat we in de commissie Media verder kunnen bespreken.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Ik sluit me graag aan bij de terechte vraag van de heer Sauwens en de andere leden, en ook bij u, minister. Ik ben nog altijd voorstander van zelfregulering. Wat de

Raad voor de Journalistiek doet, is nuttig en wenselijk. Ik denk dat geen enkele regelgeving van ons dat zou verbeteren.

Waar we toch voor moeten pleiten bij de raad, is dat opnieuw – het is al aangehaald door collega's – de thematiek wat scherper onder de aandacht wordt gebracht. Ik bedoel niet alleen de thematiek als het over suïcide gaat en hoe je daarmee omgaat, maar ook de thematiek die daar aan de grondslag van ligt.

Dat zijn twee dimensies, minister. Enerzijds is dat een verharding van de samenleving. Of je dat nu wil of niet, de manier waarop over die dingen wordt bericht, is daar een uiting van. Een tweede punt is dat de commerciële drijfveren van sommige mediabedrijven echt over de grens gaan van wat wij respectvol omgaan met menselijke waarden noemen. Ik vind dat die sector zelf zich daarover zou mogen bezinnen. Een aanbeveling ter zake zou ik wel waarderen.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Voorzitter, minister, wat verwacht men, als je nog maar twee krantengroepen hebt met twee redacties die eigenlijk zowel alle kranten als alle boekjes bedienen? Dan krijg je een duale berichtgeving.

Is het vreemd? Ik denk dat je dit al langer zag aankomen, collega Sauwens. Heeft dit iets te maken met de sensatiedrang? Neen, dit heeft te maken met omzet, met cijfers, met marketing. Ik denk dat het nog erger zal worden. U, ik en wij zullen dit niet kunnen tegenhouden zonder regels die we nooit willen opleggen aan journalisten of aan de vrije media. Ik denk dat je dit debat inderdaad breder moet voeren. Als BV's of politici iets meemaken, dan komen ze natuurlijk groter op de pagina. Zo werkt dat nu eenmaal. In goede tijden en, sorry, in slechte tijden ook. Daar kan je niet omheen. Ofwel mijd je volledig de pers, ofwel aanvaard je voor een stuk dat je ook in slechte tijden wordt opgevoerd.

Het enige punt waar ik naar kijk, is het volgende. Er zijn inderdaad regels. Ik heb in de berichtgeving gezien dat ze her en der worden gerespecteerd. Dat hangt niet af van de groep maar van de journalisten in kwestie. Ik denk dat daar een taak is weggelegd voor de organisaties die we hebben, de Raad voor de Journalistiek, de journalistenbond en dies meer. Minister, hebt u in de richting van de journalistenbond, de mogelijkheid om hen wat meer te sensibiliseren?

Minister Ingrid Lieten: Collega's, het is heel belangrijk dat we in de samenleving telkens reageren wanneer we vinden dat er in bepaalde mate over de schreef wordt gegaan. In die zin is het heel belangrijk dat dit punt vandaag wordt gemaakt en dat de collega's daarop reageren, iedere keer vertrekkende vanuit het feit dat we ons strikt houden aan de persvrijheid en dat wij die persvrijheid niet gaan reguleren, maar dat de pers dat zelf moet doen. Dat geeft ons ook wel de kans om als getuigen vanuit de samenleving te zeggen wanneer we vinden dat er over de schreef wordt gegaan.

De pers heeft zich gereguleerd. Daarbij hebben we zelf achter de schermen onze rol gespeeld waar we dat konden, in het faciliteren en mogelijk maken dat een aantal mensen tijd hebben vrij genomen om die code voor journalistiek grondig uit te schrijven. Die is wat betreft het suïcideaspect volledig doorgepraat met de Werkgroep Verder, die in het kader van suïcidepreventie door mijn collega minister Vandeurzen is erkend als organisatie met terreinwerking, zoals men dat in het Preventiedecreet benoemt. Die regels zijn uitgebreid besproken en opgenomen in de code. Er is een sanctiemechanisme, namelijk gaan naar de Raad voor de Journalistiek. De enige zwaarwichtigheid van die sanctie is dat wanneer de raad zich uitsprekt, er ook een soort 'name and blame' aan wordt toegevoegd omdat anders niemand weet dat er een afkeuring is van de Raad voor de Journalistiek en men ook geen corrigerend effect zou hebben.

Daarom heb ik dat aangehaald, mevrouw Dillen. Uiteraard moet de raad elke keer zelf afwegen of hij het al dan niet belangrijk vindt om bepaalde beslissingen te publiceren.

Wat kunnen wij dan nog vanuit de overheid doen? Ik heb als randvoorwaarde voor elke subsidie die wij vanuit het mediabeleid toekennen, gevraagd dat men expliciet de code erkent en doet naleven, zodat alle mediahuizen daar nu in zitten.

Wij kunnen er verder enkel voor zorgen dat er permanent aandacht gaat naar de opleiding van de journalisten. Dan heb ik het niet over de basisopleiding, mijnheer Gysbrechts, die aan de hogescholen en universiteiten gebeurt. Wij hebben de Mediacademie opgericht specifiek om mensen die aan de slag zijn de kans te geven om zich in verschillende items bij te scholen. Samen met de Raad voor de Journalistiek hebben wij het onderwerp deontologie toegevoegd en in het programma opgenomen. Die cursussen worden aangeboden aan een zeer lage kostprijs aan mensen die als werknemer of freelancer in de media actief zijn.

Net voor die ethische zaken is het niet altijd zo gemakkelijk om in de code een recept te vinden waarbij je automatisch weet wat je moet doen. De journalist moet altijd een afweging maken tussen zijn verplichting om nieuws te brengen – wie heeft wat gedaan en waarom – en het respect voor de burgers en een aantal andere waarden die wij belangrijk vinden, zoals u terecht zegt. Daarom zijn die opleidingssessies zeer nuttig en nodig: om het belang van die deontologische principes verder naar voren te brengen en om journalisten de kans te geven op basis van concrete cases en door ervaringsuitwisseling te weten te komen hoe men daarmee omgaat. Dat financieren wij mee vanuit de Vlaamse overheid in onze nieuwe Mediacademie.

Ik ben ervan overtuigd dat de systemen die wij hebben ingesteld, en zeker en vast de systemen die de Raad voor de Journalistiek heeft ingesteld, nut hebben. Zijn ze sluitend en kunnen ze het gedrag van iedere journalist sturen? Dat is natuurlijk niet zo. We zullen een beroep moeten blijven doen op de individuele verantwoordelijkheid en de beroepsernst van elke journalist, maar ook van elke persoon van de hoofdredactie, van iedereen die een beslissing neemt over de lay-out, over de keuze van de foto's en van de titelgrootte. Verschillende mensen zijn erbij betrokken. Ik wil u ervoor bedanken dat u er aandacht aan besteedt, ik doe dat ook.

Tot slot, minister Vandeurzen en ik hebben in verband met slachtofferpreventie het initiatief genomen om samen met verschillende organisaties en groeperingen een aantal aanbevelingen op te stellen. Die zijn overgemaakt aan de verschillende redacties, met de uitnodiging om ze te bekijken, mee te nemen en eventueel, als ze erachter staan, te implementeren in hun eigen organisatie. Wij houden het thema wel levend, als ik dat zo mag zeggen.

De heer Johan Sauwens: Ik dank iedereen voor de opmerkingen. Het is goed dat we een krachtig signaal geven, niet te vrijblijvend, want anders wordt het enkel erger. Ik ben bereid om daarover verder mee te discussiëren in de commissie, want het vraagt een heel brede, bijna filosofische discussie. Ik denk dat we die moeten voeren, omdat de ontwikkelingen in de media vandaag dermate snel gaan. De strijd voor de lezers, luisteraars en kijkers wordt massaal gevoerd, en men ziet een rechtstreekse link tussen de kranten met de grootste oplage en juist dit soort berichtgeving.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de verankering van de Vlaamse audiovisuele creatieve sector, naar aanleiding van de mogelijke overname van het productiehuis Eyeworks

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Minister, het Amerikaanse Warner Bros neemt naar alle waarschijnlijkheid het Nederlandse productiehuis Eyeworks van Joop van den Ende over.

Eyeworks heeft ook een sterke Vlaamse poot, na de overname destijds van De Televisiefabriek van Jambers. Naar aanleiding van de overnameplannen zien we dat heel wat Vlaamse productiehuisen zich bezorgd tonen. We lezen in de pers dat de heer Hauben van De Chinezen zegt dat het aantal productiehuisen in elk geval moet verkleinen. De heer Hamelink van Caviar zegt dat de huidige versnippering niet leefbaar blijft. De heer Bourlon van Studio 100 stelt – een beetje vreemd, maar goed – dat er te veel dure fictie op de Vlaamse zenders zit.

De Vlaamse Regering en het Vlaams Parlement spannen zich in om onze Vlaamse creatieve industrie te ondersteunen en het aanbod van kwaliteitsvolle eigen producties te behouden. Nog voor het zomerreces keurden wij het Signaalintegriteitsdecreet goed, en dat ligt in die lijn. Daarmee bezorgen wij extra middelen voor diegenen die Vlaamse producties maken. De stimuleringsregeling waarover wij het straks nog hebben, doet dat eigenlijk ook.

Een samengaan van onze Vlaamse productiehuisen of een buitenlandse overname kan tot een vershraling van het aanbod leiden en de tewerkstelling bedreigen. Ik wil u daarover een vraag voorleggen. Overweegt u extra maatregelen die dit parlement en deze regering kunnen nemen om onze Vlaamse audiovisuele creatieve sector te verankeren, in het belang van het behoud van de werkgelegenheid en het aanbod van eigen Vlaamse kwalitatieve producties?

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Voorzitter, collega's, uw vraag bevat veel aspecten. De doelstelling is het behoud van de werkgelegenheid en van het aanbod van Vlaamse producties. Zij brengen onze identiteit tot uitdrukking en worden door de kijker ook erg gewaardeerd. De Vlaamse productiehuisen zijn daartoe een instrument.

Voorts is het zo dat wij in een context van een markteconomie werken. Bedrijven hebben de vrijheid om hun strategie te bepalen. Ik denk niet dat wij met stelligheid mogen beweren dat er een tendens is dat de sector in handen komt van grote internationale groepen. Op dat vlak moeten wij voorzichtigheid aan de dag leggen. Bovendien is het niet per se zo dat het opgaan in een grotere groep negatief is. Dat kan er immers ook voor zorgen dat de activiteiten worden versterkt en dat het distributieplatform verbreedt, zodat de verspreiding naar andere markten wordt aangeboord en het economische draagvlak voor nieuwe producties groeit.

Wat kunnen wij ondernemen? Wij kunnen ervoor zorgen dat in een marktomgeving voldoende steun wordt gegenereerd voor Vlaamse producties. Op dat vlak hebben wij heel wat maatregelen genomen. U noemde er enkele. De stimuleringsregeling is er eentje. Ik herinner ook aan de oprichting van het Mediafonds, waarvoor wij elk jaar 4 miljoen euro vrijmaken ten behoeve van Vlaamse producties van fictie, animatie en documentaires. Ik herinner ook aan de oprichting van het Media Innovatie Centrum MIX, via hetwelk middelen worden vrijgemaakt voor onze mediabedrijven. Met dat geld wordt onderzocht welke innovaties hen sterker zou kunnen maken.

Wij hebben ook initiatieven genomen inzake talentmanagement. Met de verschillende Vlaamse mediabedrijven werken wij aan opleiding en vorming van talent, zodat zij elkaar versterken en niet op negatieve wijze beconcurreren. Op dat vlak is een code met de sector afgesproken. Er zijn ook middelen vrijgemaakt voor opleidingen aan de Mediacademie. Dat alles moet het mogelijk maken om Vlaamse producties te stimuleren.

Ten slotte wil ik benadrukken dat wij de VRT hebben opgedragen om te investeren in Vlaamse fictie. Het aandeel van coproducties bedraagt minimum 65 procent van de totale output, en ook dat is een norm die de sector ten goede komt. Met inbreng van het Vlaams Parlement is overigens ook afgesproken dat er met diverse productiehuisen wordt samengewerkt, en dat men dus niet met een exclusiviteitscontract werkt. Wij creëren dus de voorwaarden om een gezonde sector te helpen om in een marktcontext het aanbod van Vlaamse producties op peil te houden.

De heer Wilfried Vandaele: Voorzitter, minister, collega's, de ondersteuning van de audiovisuele creatieve industrie in Vlaanderen is belangrijk. U hebt gelijk dat er op dat vlak in Vlaanderen al een en ander is gebeurd. Deze week riepen regisseurs, scenaristen en productiehuisen de Federale Regering op om de tax shelter te hervormen. In de kranten kon men lezen dat daar wel een en ander mis mee is. Er zijn ontsporingen. Er is wat gesjoemel. Wegens die ontsporingen vindt de sector onvoldoende middelen om die films nog gefinancierd te krijgen. Ik zei het al: het is geen Vlaamse materie. Maar cultuur en media zijn wel Vlaamse bevoegdheden.

In het licht daarvan vraag ik me af of het niet nuttig is om samen met minister Schauvliege en federaal minister Geens rond de tafel te zitten met de sector om na te gaan hoe die tax shelter op een goede manier kan worden hervormd.

De voorzitter: De heer van Rouveroij heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroij: Mijnheer Vandaele, Open Vld gelooft heel sterk in het vrij ondernemerschap. Als dat succesvol is, kan men niet vermijden dat de betrokken onderneming in de vitrine komt te staan en dat er dan ook kopers zijn. Maar we beseffen ook heel goed dat Vlaanderen er alle belang bij heeft te beschikken over een sterke creatieve audiovisuele sector.

U hebt het over verankeren. Een anker hangt aan een ketting. Door middel van een ketting een bedrijf hechten aan een land of aan een deelstaat is niet gezond. Dan denkt men al snel aan regels. Wanneer men bedrijven in deze audiovisuele sector loyaal wil laten zijn aan Vlaanderen, dan moet men ze gewoon warm onthalen en steunen en stimuleren waar mogelijk. U verwijst dan uiteraard naar het Stimuleringsdecreet dat zo dadelijk ter stemming voorligt. U weet dat we daar een verschillende mening over hebben, niet over de doelstelling op zich maar wel over de weg daar naartoe. De heer De Ro zal ons daar straks over onderhouden.

Minister, ik blijf wel bij de vaststelling die ik al eerder heb gemaakt in de commissie, met name dat een middel om die gehechtheid aan Vlaanderen te verhogen is om bedrijven bij te staan bij de export en bij het internationaal commercialiseren van hun producten. En dan heb ik het niet alleen over de filmsector, maar ook over de gamingsector. Ik denk dat u daar veel meer kunt doen dan vandaag het geval is.

De voorzitter: De heer De Coene heeft het woord.

De heer Philippe De Coene: De vraag is eigenlijk waar we naartoe willen. Het is bijzonder moeilijk te vermijden dat bedrijven opgaan in bijvoorbeeld een Amerikaanse groep. De Belgische tak van het genoemde bedrijf maakte al jaar en dag deel uit van een grotere internationaal-Europese groep. De Vlaamse autonomie daarvan was dan ook beperkt

Ik sluit me aan bij diegenen die zeggen dat we de volgende jaren vooral moeten investeren in de productie en in die sector. Ik wil alle collega's in het halfroond uitnodigen om straks de stimuleringsregeling te ondersteunen. Die laat toe om bijvoorbeeld Vlaamse producties te laten steunen door een dochteronderneming van Liberty Global.

De voorzitter: De heer Yüksel heeft het woord.

De heer Veli Yüksel: Ik begrijp de noodkreet van de productiehuisen. Er is veel versnippering. Dat mag echter geen probleem zijn. We moeten streven naar leefbare bedrijven die heel creatieve dingen kunnen maken. Straks ligt, toevallig of niet, dat ontwerp van decreet ter stemming voor. Gisteren is het in de commissie goedgekeurd. Dat ontwerp van decreet betekent een belangrijke stap. In de beleidsbrief Media staan heel wat zaken die al zijn gerealiseerd of die de volgende maanden nog zullen worden uitgevoerd.

Minister, de actoren in dat domein, met name de productiehuisen, de mediabedrijven en de adverteerders, hebben elkaar nodig. Wat kunt u doen om een betere verstandhouding te bewerkstelligen tussen al die partijen om ervoor te zorgen dat er meer producties mogelijk zijn, vooral dan wat cultuur en sport betreft?

De voorzitter: De heer Wiene heeft het woord.

De heer Wim Wiene: We moeten ons hoeden om in overdrive te gaan. De heer Vandaele heeft deze vraag gesteld vanuit een zeer protectionistisch inzicht. Het is geen taak van de Vlaamse overheid om bedrijven te gaan beschermen tegen overnames, ook al komen die eventueel uit het buitenland. De ingeving moet zijn – en die wordt voorlopig heel correct toegepast – dat we gaan voor het ondersteunen van kwalitatieve, Nederlandstalige, Vlaamse producties.

Ik denk dat dat essentieel is, want daar ligt inderdaad het verschil tussen de markt, zoals de heer van Rouveroy zegt, en het beschermen van onze culturele identiteit en de heel creatieve producten die we afleveren. Daar moet het zwaartepunt liggen. We moeten op die weg verder gaan en we mogen dit niet enkel vanuit bedrijfstechnisch oogpunt of vanuit een bedrijfsoogpunt bekijken.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik vind dit een beetje een vreemde vraag, want Eyeworks Endemol had al lang buitenlandse participaties en catalogi met heel wat internationale formats. Net daardoor kunnen ze ook de lokale formats brengen, ze hebben meer marges. De overnames of buitenlandse participaties veranderen weinig of niets.

Ik vind de vraag dus een beetje vreemd. De redding van De Televisiefabriek was nu net de buitenlandse participatie. Zonder het buitenlandse Sanoma had Woestijnvis ook in de problemen gezeten. De productiehuisen die in het verleden 100 procent Vlaams waren en bleven zoals Media Lounge, D&D, Capiou Projects, IDTV, vonden geen uitweg naar het buitenland en de meeste hebben de boeken neergelegd omdat de markt te klein was. Het grootste cadeau voor Vlaamse tv-makers met de nodige creativiteit, is nu net dat ze een poort krijgen naar het buitenland, naar de internationale markten door privé-initiatieven en buitenlandse overnames.

Dat wil niet zeggen dat de eigenheid verdwijnt in Vlaanderen, integendeel, u moet daar geen angst voor hebben. Dat komt allemaal goed. Het is zo goed bezig dat de buitenlanders kijken naar Vlaanderen. Ze zeggen: “hier zit heel veel creativiteit, laten we participeren”. En dat is een heel goede zaak.

We hebben een stimuleringsbeleid nodig met buitenlandse focus – maar zo dadelijk meer daarover – niet alleen in productie. Ik roep op tot meer Vlaamse marketing en Vlaamse promotie van de creativiteit die we hebben.

Minister Ingrid Lieten: Dames en heren, ik kan me terugvinden in het meeste van wat u zegt, in de meeste aandachtspunten. Het is een marktwerking. Ik ben het eens met degenen die zeggen dat we als Vlaanderen niet moeten interfereren. Het is ook niet altijd negatief, het is positief dat onze mensen de kans krijgen om internationaal te werken en om in die omgeving creativiteit en ervaring op te doen. Dat onze producties en onze productiehuisen hun markten kunnen verbreden, is ook positief. Het zou negatief zijn indien het ertoe zou leiden dat er geen Vlaamse producties meer worden gemaakt, en dat proberen we nu juist te vermijden door alle ingrepen die we doen en om ervoor te zorgen dat er vanuit de Vlaamse overheid een serieuze stimulans is om Vlaamse producties te maken, onder meer via het Mediafonds en hopelijk straks ook via de stimuleringsregeling die ook weer middelen vrijmaakt bij de distributeurs om net in Vlaamse producties te investeren.

Daarnaast proberen we als overheid het voorwaardenscheppende beleid te voeren. We hebben initiatieven genomen, ze werden al opgesomd. Ik wil enkele ervan nog verduidelijken.

Mijnheer Yüksel, u vraagt wat we hebben gedaan om de samenwerking te verbeteren. We hebben dat zeker en vast gedaan in de beheersovereenkomst van de VRT, want daarin hebben we aan de VRT uitdrukkelijk de opdracht gegeven om op alle fronten die samenwerking te zoeken. We hebben die benoemd, becijferd en we hebben er een creatieve doelstelling in geformuleerd.

We hebben ook het initiatief genomen om de voorbije jaren heel wat rondetafels te organiseren met de verschillende partners in de sector over hoe we talenten in Vlaanderen

kunnen stimuleren. Twee maanden geleden hebben we met alle partners in de audiovisuele sector, productiebedrijven, regisseurs, acteurs en scriptschrijvers samen een code afgesproken. Ze hebben er lang aan gewerkt, onder elkaar. Het talentmanagement, de zorg voor talent, de creatie, de nazorg en de opleidingen werden uitgebreid besproken en nu zijn ze samen aan het werk om de aanbevelingen in alle bedrijven te kunnen implementeren. Het is de eerste keer dat dit gelukt is in een sector die heel creatief is, die snel verandert, waarin de partners snel veranderen. Het enige dat ik heb geprobeerd, is om hen rond de tafel te brengen en te stimuleren, maar ze zijn zelf tot de code gekomen waar ze allemaal achter staan.

Het tweede initiatief dat we hebben genomen, maar waar u misschien nog niets van hebt gehoord, is nagaan hoe we ervoor kunnen zorgen dat alle partners in Vlaanderen, misschien samen, hun producten en rechtenvertegenwoordiging in het buitenland beter kunnen organiseren door de krachten te bundelen. Ook daar zijn er gesprekken lopend. Het is voor een productiehuis niet altijd mogelijk om die kosten voor zichzelf te maken. De krachtenbundeling kan zeker heel wat voordelen met zich meebrengen. De gesprekken lopen. Ik hoop dat we daarover de volgende weken positief nieuws kunnen krijgen. Ik wil echter niet vooruitlopen. Ik neem initiatieven en breng de mensen samen, maar ze moeten natuurlijk ook zelf tot een vorm van samenwerking komen waar ze achter staan.

Mijnheer Vandaele, u maakte een suggestie over de tax shelter. Ik wil u eraan herinneren dat u die vraag aan minister-president Peeters moet stellen. Hij heeft de mogelijkheden die vanuit het federale niveau werden gecreëerd om iets te doen met tax shelters in de mediasector vertaald in Screen Flanders. Ik heb in de media gevolgd dat er terechte bekommernissen zijn om ervoor te zorgen dat die fiscale maatregelen ten goede zouden komen van nieuwe producties die hier worden gemaakt en onze eigen talenten, zodat het niet alleen buitenlandse bedrijven zijn die hier opnames komen maken en met die fiscale gunstmaatregelen terug naar het land van herkomst trekken. Het is de bedoeling dat ons eigen talent daarvan kan profiteren. Ik heb begrepen dat federaal minister van Financiën Geens daarover gesprekken heeft gevoerd met de sector en dat er het nodige gevolg aan zal worden gegeven. De details kunt u het best aan minister-president Peeters vragen, die binnen zijn economisch beleid het initiatief heeft genomen om dat te vertalen naar Vlaanderen.

De heer Wilfried Vandaele: Mijnheer Wienen, mijnheer Verstrepen, ik heb zeker geen protectionisme voor ogen, maar wel voorzichtigheid en aanmoediging. Minister, ik denk dat het precies dat is wat dit Vlaams Parlement en deze Vlaamse Regering doen. De formulering van het decreet Signaalintegriteit en het Stimuleringsdecreet dat we straks stemmen, is ook voldoende sluitend om ervoor te zorgen dat in elk geval die middelen behouden blijven voor eigen Vlaamse producties, los van wie die productiehuizen bezit.

Mijnheer van Rouveroy, u hebt het blijkbaar niet zo voor kettingen en ankers. Daar kan ik inkomen. Alleen weet u ook dat een anker af en toe kan beletten dat een schip op woelige zee tegen de klippen kwakt. In die zin kan het dus nuttig zijn.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering.

Voor wie nog niet in het Koffiehuis is geweest: naar jaarlijkse traditie trakteren we graag op Limburgse vlaai van de beste bakker tussen Tongeren en Maastricht, gelegen in Vroenhoven. Ik heb de jeugdige leeftijd bereikt van 63 jaar. *(Applaus)*

– *De vergadering wordt geschorst om 17.16 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 17.27 uur.*

■

ONTWERP VAN DECREET tot opheffing van artikel 158 van de Nieuwe Gemeentewet – 2205 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2**Algemene bespreking**

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet tot opheffing van artikel 158 van de Nieuwe Gemeentewet.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Meremans, verslaggever, heeft het woord.

Maar de heer Meremans is er niet. U kunt het verslag lezen natuurlijk.

De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Voorzitter, het verslag is zeer punctueel opgesteld.

Collega's, we zijn er ons de laatste jaren steeds meer van bewust geworden dat we met ons allen langer aan de slag moeten blijven. Er werden reeds initiatieven genomen om het mogelijk te maken om na de pensioengerechtigde leeftijd van 65 jaar te blijven werken. Voorzitter, u kunt nog enkele jaren blijven werken. Dat geldt ook voor de ambtenaren van de Vlaamse administratie.

De voorbije jaren waren er ook lokale besturen waar men na zijn 65e kon blijven werken. U voerde een soort gedoogbeleid. Met dit ontwerp van decreet wordt de mogelijkheid om langer dan zijn 65e te werken uitgebreid naar de personeelsleden van de lokale besturen. Daarmee wordt een logisch vervolg gebreed aan de mogelijkheden dienaangaande voor de Vlaamse ambtenaren. Belangrijk in deze wijziging is dat er – volop de autonomie van de lokale besturen respecterend – geen enkele verplichting wordt opgelegd. Het hangt volledig van het gemeentebestuur en het betrokken personeelslid af, of er al dan niet verder wordt gewerkt na de leeftijd van 65 jaar.

CD&V kan zich helemaal terugvinden in deze regeling die de obstakels wegneemt voor mensen die echt langer dan hun 65e willen blijven werken. Deze maatregel maakt het mogelijk dat langer gebruik kan worden gemaakt van de expertise die sommigen gedurende vele jaren hebben opgebouwd, zowel de organisatie als de jongere personeelsleden kunnen daarvan profiteren.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Ik dank alle leden die meegewerkt hebben aan de goedkeuring van het ontwerp van decreet. We kunnen het goedkeuren dankzij voortschrijdend inzicht. Heel lang werd aangenomen dat de pensioenregeling voor lokale ambtenaren een uitsluitend federale bevoegdheid was, wat voortvloeyde uit de wet van 1933 omtrent de oppensioenstelling van het gemeentepersoneel.

De Raad van State heeft in zijn advies gezegd dat die wet van 1933 impliciet maar zeker gewijzigd is door de programmawet van 1961 waardoor het huidige artikel 158 van de Gemeentewet alleen nog betrekking heeft op de inruststelling en niet meer op de pensioenleeftijd, zodat wij bevoegd zijn om de Gemeentewet te wijzigen via een ontwerp van decreet. De regeling respecteert de gemeentelijke autonomie volledig en is gebaseerd op wederzijds akkoord. We kunnen dat hier vandaag goedkeuren.

Zoals de heer Verfaillie zegt, heb ik al van vorig jaar een gedoogbeleid gevoerd. Er waren enkele gemeenten die vooruitliepen op deze wettelijke regeling.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie Parl.St. VI.Parl. 2013-14, nr. 2205/1)

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van het KLIP-decreet van 14 maart 2008, wat betreft de wijze van het afhandelen van een planaanvraag – 2286 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende wijziging van het KLIP-decreet (Kabel en Leiding Informatie Portaal) van 14 maart 2008, wat betreft de wijze van het afhandelen van een planaanvraag.

De algemene bespreking is geopend.

De heer de Kort heeft het woord.

De heer Dirk de Kort: Om schade aan de 500.000 kilometer kabels en leidingen in de Vlaamse ondergrond door bouw- of graafwerken, zoals bijvoorbeeld in Gellingen, te voorkomen, beheert het Agentschap voor Geografische Informatie Vlaanderen (AGIV) de internettoepassing KLIP, die de doorstroming tussen planaanvragers, nutsbedrijven en beheerders van het openbaar domein verbetert.

Momenteel maakt KLIP het voor de planaanvrager mogelijk om via één elektronische aanvraag de plannen op te vragen bij alle beheerders die op de plaats van de werken kabels en leidingen hebben liggen. Als resultaat ontvangt de planaanvrager vandaag echter nog steeds de afzonderlijke plannen van de verschillende kabel- en leidingbeheerders.

De tweede fase van het KLIP, zijnde KLIP Digitale Fase, behelst in een volgende stap het centraal uitwisselen via het KLIP van digitale informatie over kabels en leidingen volgens een afgesproken uitwisselingsformaat en met het Grootchalig Referentiebestand (GRB) als topografische referentiekaart.

In de geplande tweede fase van het KLIP zal dus niet alleen de planaanvraag, maar ook de uitwisseling van digitale kabel- en leidinginformatie centraal via het KLIP verlopen. De kabel- en leidingbeheerders blijven hun eigen kabel- en leidinginformatie beheren, maar zowel de planaanvragen als de planafhandeling zullen via het KLIP verlopen.

Wat de financiering betreft, neemt de Vlaamse overheid de ontwikkelingskosten van het nieuwe KLIP-platform op zich. De kosten voor de operationele dienstverlening, het onderhoud en de evolutie van het platform worden gefinancierd door de invoering van een betaling per planaanvraag, bij de start vastgesteld op 10 euro per planaanvraag.

Het KLIP-decreet wordt nu dus gewijzigd door de invoering van het KLIP Digitale Fase, de door de planaanvrager verschuldigde retributie, de inkorting van de wettelijke termijn voor planafhandeling en met een aantal andere, soms louter vormelijke, aanpassingen.

Het ontwerp van wijzigingsdecreet werd positief geadviseerd door de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) en de Raad van State en werd unaniem aangenomen in de commissie op 12 december 2013.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2013-14, nr. 2286/1)

– *De artikelen 1 tot en met 13 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie – 2293 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie.

De algemene bespreking is geopend.

Als er geen schriftelijk verslag is, collega's, zegt het reglement dat er een mondeling verslag moet worden gebracht.

De heer Vandaele, verslaggever, heeft het woord voor een mondeling verslag.

De heer Wilfried Vandaele: Collega's, minister Lieten lichtte op 10 december het ontwerp van decreet toe in de commissie Media. Het ontwerp wijzigt het Mediadecreet op drie punten. Ten eerste zou artikel 2 van de Europese richtlijn Audiovisuele Mediadiensten worden geïmplementeerd in de Vlaamse mediaregelgeving. Daarmee wordt vastgelegd welke televisieomroeporganisaties onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap vallen.

Ten tweede wijzigt dit ontwerp van decreet artikel 153 van het Mediadecreet, zodat de evenementenregeling op een meer samenhangende wijze wordt geregeld.

Ten slotte wordt artikel 184 van het Mediadecreet gewijzigd. Daardoor wordt een aanbieder van een etheromroepnetwerk, die de uitzendingen van de radio-omroeporganisatie technisch verzorgt door middel van digitale frequenties, waardoor hij dienstverdelers wordt, niet beperkt in zijn capaciteit om radio-omroepprogramma's gratis te verdelen.

Gisteren, op 7 januari, werd dit veeleer technische ontwerp van decreet besproken in de commissie Media. De bespreking was kort, alle partijen gaven aan dit ontwerp van decreet te kunnen ondersteunen. Aangezien het ontwerp van decreet voor een deel de uitvoering is van een Europese richtlijn, gaven enkele leden een beschouwing over de impact van Europa op onze regelgeving. De discussie ging onder meer over de veeleer economische visie van Europa op de mediasector, in tegenstelling tot de culturele visie. Toch, zo werd gesteld, biedt de cultuurparagraaf daar ook enige vorm van bescherming.

Uiteindelijk werd het ontwerp van decreet unaniem aangenomen door de commissie Media. (*Applaus*)

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2013-14, nr. 2293/1)

– *De artikelen 1 tot en met 7 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, houdende invoering van een stimuleringsregeling voor de audiovisuele sector

– 2294 (2013-2014) – Nrs. 1 tot en met 4

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, houdende invoering van een stimuleringsregeling voor de audiovisuele sector.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Yüksel, verslaggever, heeft het woord voor een mondeling verslag.

De heer Veli Yüksel: Voorzitter, minister, collega's, dit ontwerp van decreet wil een stimuleringsregeling invoeren voor de audiovisuele sector. Distributeurs worden verplicht om een deel van hun inkomsten door te storten aan de audiovisuele sector. Dit principe werd opgenomen in het regeerakkoord en vertaald in de beleidsnota Media 2009-2014 en de opeenvolgende beleidsbrieven. Dat er nood is aan bijkomende steun voor de sector waar productiebudgetten onder druk staan en investeringen in lokale producties dreigen af te nemen, is duidelijk en blijkt vandaag nogmaals uit een artikel in De Tijd die een rondvraag deed bij de onafhankelijke productiehuisen.

De doelstellingen van dit ontwerp van decreet bestaan erin de dienstverleners te doen bijdragen aan de productie van audiovisuele werken om de sector te versterken, de leefbaarheid van het omroepbestel te stimuleren, de kwaliteit en diversiteit van programma's te stimuleren, een flankerend en faciliterend beleid te voeren en te vermijden dat de Vlaamse Regering ad hoc steun moet verlenen.

De dienstenverdelers kunnen op twee manieren bijdragen tot de stimulering van de Vlaamse audiovisuele sector, ofwel door het meerealiseren van Vlaamse kwalitatieve, onafhankelijke producties in reeksvorm, in coproductie met de openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap of met de in Vlaanderen erkende of aangemelde televisieomroeporganisaties, of via een financiële bijdrage aan het Vlaams Audiovisueel Fonds (VAF), hetzij een forfaitair bedrag van 3 miljoen euro per jaar, hetzij een bijdrage per abonnee.

Dit ontwerp van decreet werd gisteren besproken in de commissie Media. Ik geef kort weer wat de fracties daarover hebben gezegd.

Open Vld en LDD gaven aan geen voorstander te zijn van de stimuleringsplicht omdat deze de werking van de vrije markt in de mediasector zou verstoren. Ook vroegen ze zich af of de voorliggende regeling wel een verbetering inhoudt ten opzichte van eerdere initiatieven die werden genomen door de private spelers zelf. De heren van Rouveroj, De Ro en Verstrepen diende twee amendementen in.

Het Vlaams Belang staat wel achter het ontwerp van decreet. Collega Wienen benadrukte dat grote bedrijven een verantwoordelijkheid hebben tegenover de samenleving waarin ze opereren. In casu dienen ze bij te dragen aan onze culturele diversiteit en ons cultureel patrimonium. Collega Wienen diende daarom twee amendementen in met als bedoeling in het decreet in te schrijven dat het moet gaan om Nederlandstalige producties.

De meerderheidspartijen beklemtoonden dat de stimuleringsregeling een belangrijk instrument is om de audiovisuele sector te ondersteunen. Collega Vandaele van N-VA sprak zijn bezorgdheid uit over het Nederlandstalig aanbod en over de culturele verankering van de producties in Vlaanderen. Hij stelde ook dat zijn fractie ervan uitgaat dat het uitvoeringsbeleid voor voldoende garanties zal zorgen.

Collega De Coene van sp.a noemde de stimuleringsregeling een lucide instrument om zuurstof te geven aan audiovisuele producties. Ook de distributiesector heeft daar volgens hem alle belang bij. Hij wees ook op het stimulerende karakter van de concurrentie die in de sector bestaat.

Namens mijn fractie haalde ik aan dat de stimuleringsregeling niet kan worden bestempeld als een belasting, maar een noodzakelijk instrument is om te garanderen dat ook in de toekomst voldoende output wordt gegeneerd. De keuze tussen een coproductie of een bijdrage aan het Mediafonds mag voor mijn fractie in de uitvoeringsbesluiten zeker niet worden uitgehold.

Alle ingediende amendementen werden bij de artikelsgewijze bespreking verworpen. Het ontwerp van decreet werd aangenomen met acht stemmen voor en drie stemmen tegen.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Voorzitter, minister, ik zal nog eens benadrukken wat ik gisteren in de commissie heb gezegd over dit ontwerp. Hoe minder overheidsregels in een economisch gevoelige sector zoals de mediasector, hoe beter. De essentie van dit ontwerp van decreet blijft me nog steeds ontgaan, behalve dat het Mediafonds moet worden gespijsd met extra privégeld. Mensen met een stout karakter – en ik omschrijf mezelf niet zo – omschrijven dit als een extra belasting voor de distributeurs, aangezien er geen enkele garantie is dat de coproductiemogelijkheden zullen worden onderschreven. Daar knelt nu net het schoentje, niet alleen qua feiten, maar ook qua perceptie.

Minister, het spijt me voor u, maar de indruk dat dit een bedenkelijk ontwerp van decreet is, werd gisteren in de commissie nogmaals bevestigd. Uw commissievoorzitter en partijgenoot verdedigde zeer stellig de stelling dat een bedrijf als Telenet sowieso genoeg geld heeft en dit dan maar zonder retour moet afgeven, bijvoorbeeld aan een Mediafonds, en dat vanuit een maatschappelijke plicht. U begrijpt natuurlijk dat ik het daar vanuit mijn positie niet mee eens ben. Privébedrijven dwingen te investeren zonder dat ze voordelen hebben, zoals auteursrechten en merchandisingrechten, botst met mijn overtuiging dat privébedrijven volgens de vrije markt moeten kunnen werken.

Een enquête door een krant, dat zijn vandaag de dag geen feitelijkheden meer. We hebben daarnet nog een debat gevoerd over wat er in de kranten staat. Daar zal ik dus zelfs niet op ingaan. Dit ontwerp van decreet wordt echter nog verdachter als men bedenkt dat Vlaamse Onafhankelijke Televisie Producenten vzw (VOTP) zelf zegt dat de vooraankoop over het hoofd wordt gezien, terwijl dit ontwerp voor hen bedoeld is. Laat duidelijk zijn dat we niet tegen stimuleren zijn, maar zelfs zij vragen waarom vooraankoop en coproductie niet werden opgenomen. Ik heb daar nog geen antwoord op gekregen, ook gisteren niet. Op dat ogenblik hijs ik de rode vlag.

Ik weet dat is gezegd dat daarin wel zou worden voorzien in de uitvoeringsbesluiten, maar ik vind dat onvoldoende en onbetrouwbaar. U kunt niet verwachten, zeker van de oppositie, dat we zomaar een blanco cheque tekenen. Wie weet wat er nog in die uitvoeringsbesluiten zal staan. Dat weten we niet. Ik vind toch wel dat dit parlement, dat de commissie dat mag weten. Minister, ik geef u de laatste kans: bezorg ons de finale tekst van die uitvoeringsbesluiten. Dan kunnen we zien of die duidelijk zijn, of dat erin staat. Ik zit echter te lang in de politiek om iemand op zijn woord te geloven.

Open Vld en LDD hebben dan ook gezamenlijk amendementen ingediend. We hebben zelfs op een bepaald moment een kleine knieval gedaan, in de sfeer van Kerstmis en Nieuwjaar. We wensen iedereen een goede gezondheid en we wensen u ook een goed decreet. We zouden niet graag hebben dat u een decreet publiceert dat niet goed is, dat rommelwerk is, waar iemand juridisch kritiek op kan geven. Vanuit die goede overtuiging wilden we u helpen. We hebben u de hand gereikt. We wilden drie vierde van onze amendementen laten vallen, maar één zinnetje hadden we er graag in gehad, dat enigszins garandeert dat de dienstverleners die investeren, daadwerkelijk aanspraak kunnen maken op vooraankoop, coproductierechten en dies meer. Dat was één klein zinnetje. Dat dachten dat dit een makkie zou worden, dat de meerderheid dat wel zou slikken, maar neen, uw commissievoorzitter en partijgenoot vond dit onmogelijk. Dan krijg je natuurlijk absoluut het gevoel van wantrouwen. Waarom kan dit niet? Wat scheelt er in dit verhaal? Dat kwatongen dan verhalen beginnen te verzinnen op Facebook of beginnen te twitteren, daar kan ik niets aan doen. Dat zijn de mensen met een slecht karakter. U weet dat ik de jongste tijd niet echt zo actief ben op Facebook en Twitter.

Net zoals kranten dat doen, heb ik ook even mijn oor te luisteren gelegd: als dit decreet erdoor komt, dan vrees ik dat er een juridische strijd zal worden gevoerd, en dat u dan de zwartepiet toegespeeld zult krijgen. Dat is niet goed voor de verkiezingen, dus nogmaals, constructief, met de geldende amendementen willen we dit ontwerp van decreet voor u verbeteren. Ik geef u en de meerderheid de laatste kans om die goed te keuren, of om nog netjes een nieuw amendement te schrijven. Daartoe zijn wij nu zelfs bereid, om datzelfde zinnetje nogmaals op tafel te leggen en u te vragen om de credits daarvoor te nemen, want het is úw ontwerp van decreet.

Zoals het nu ter stemming ligt, collega's, is het onvolledig, deels contraproductief, en zal het misschien dode letter blijven. Een ontwerp van decreet met een carte blanche om een mediafonds te spijzen, met een wrang gevoel van extra belastingen voor de distributeurs – dat zijn die kwade tongen –, zonder garantie dat de televisieproducentensector zich zal en kan verbeteren, kan niet op onze goedkeuring rekenen.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Collega's, voorzitter, minister, mijn verontschuldigen dat ik gisteren niet aanwezig kon zijn op de commissievergadering zelf. Maar ik wil toch kort een principieel standpunt over dit ontwerp van decreet naar voren brengen om ons stemgedrag te verantwoorden.

Ik heb mij goed voorbereid, ondanks het feit dat ik niet aanwezig was bij de bespreking van het ontwerp van decreet. Het is een belangrijke stap in de evolutie van het mediabeleid.

Collega's, we hebben deze namiddag, naar aanleiding van de vraag over Eyeworks, al gepraat over het stimuleringsbeleid. Ik heb het een jaar geleden als eens gezegd in de commissie: ik hou ervan dat er in het medialand zoveel mogelijk duidelijke rollen en opdrachten zijn voor de verschillende actoren in dat brede mediaveld. Ik denk aan de producenten, de omroepen, de distributeurs in het bijzonder. Vandaag worden deze rollen steeds onduidelijker. Dat hebben we in de commissie al vaak besproken. Je kunt dat betreuren of niet. Je kunt het fijn vinden dat Stieve door de Vlaamse Media Maatschappij (VMMa) wordt uitgebaat. Of dat Telenet en Belgacom steeds meer 'content' produceren. Misschien betreurt u dat. Misschien is dat een goede evolutie. Wie ben ik om het te zeggen?

Hoe dan ook denk ik dat wij met onze regelgeving die rollen duidelijk moeten onderscheiden. De kracht en de macht van de actoren in het mediaveld zijn niet gelijk. Ik heb niets tegen Telenet, laat dat duidelijk zijn. Maar gaan wij Telenet een soort van extra hefboom aanreiken om haar macht in het medialandschap te vergroten, om het aanbod van content, want daar gaat het over, te verruimen, door middel van vooraankoop misschien, of via rechten op coproducties? Gaan we die positie versterken? En dat misschien ten nadele van onze eigen

Vlaamse commerciële zenders en ook openbare zenders? Moeten wij dat beogen, of net niet? Dat is een zeer fundamentele vraag in dit debat.

Dit ontwerp van decreet draagt ertoe bij dat we die rollen wat beter kunnen definiëren. We zijn nog ver van huis, en misschien moeten we dat niet absoluut doen. Het landschap verandert ook zo snel. Maar vandaag hebben we er alle belang bij dat onze Vlaamse televisieomroepen minstens dezelfde kwaliteit kunnen aanhouden. Overleven klinkt hier te negatief. Dus is een stimuleringsbeleid voor hun productiewerk buitengewoon interessant. Alle andere rechtenkwesties die in deze discussie de ronde doen, komen meestal niet ten goede aan de televisieomroepen. Laten we dat eens duidelijk aan elkaar zeggen. Dat daarnaast wie dan ook in dit land, Telenet, Belgacom of voor mijn part bpost, geld wil investeren in televisieproducties buiten het decreet om: het is een vrije markt en een vrije wereld. Dan doet iedereen maar, en dan onderhandelen zij maar onder elkaar over rechten.

Wij vinden, en velen met mij, dat het investeren in Vlaamse producties belangrijk is, en des te meer dat die Vlaamse producties in een open net voor iedereen toegankelijk zijn. Alle andere rechtendiscussies zullen eerder leiden tot het ontvreemden van de basisrechten van de Vlaamse televisiekijker. Of ten minste tot het toekennen van voordelen of prerogatieven aan een aantal producenten. Mij gaat het dus om dat principiële duidelijk stellen van die rollen.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer Caron, ik laat u graag uitspreken want ik luister graag. Maar er is iets onduidelijk in uw betoog. Die rechtendiscussie tussen de distributeurs en de productiehuisen is één kwestie. Maar u weet toch ook dat de productiehuisen dikwijls discussiëren, ook met de openbare omroep, over de rechten die zij niet krijgen. Zij moeten alle rechten aan de zenders afgeven. Zoals het ontwerp van decreet nu ter tafel ligt, denk ik niet dat je die rechtendiscussie mag opentrekken naar het hele verhaal. Worden de zenders daar beter van of de productiehuisen? Ik dacht nog steeds begrepen te hebben dat deze kwestie in se moest gaan naar de producenten en de productiehuisen. De zenders zijn vandaag de tussenstap tussen de distributeur en de productie. Wie moet aanspraak kunnen maken op stimuli en al de rechten? De productiehuisen en de onafhankelijke producenten, toch niet de tv-zenders!

De heer Bart Caron: Mijnheer Verstrepen, u weet even goed dat het natuurlijk gaat om de vraag wie een productie bestelt. Van is de productie en van wie zijn de ideeën? Die ideeën omvatten veel verschillende aspecten, zoals inhoud, vormgeving en muziek.

Ik ben het met u eens dat de openbare omroep op dat vlak momenteel niet echt heilig is. De neiging bestaat de rechten helemaal voor zichzelf te claimen en een aantal effectieve auteurs van creatief werk hiervoor niet behoorlijk te vergoeden. Ik ben het daarmee eens.

Het punt van de VOTP, de belangenbehartiger van de productiemaatschappijen, is natuurlijk dat met Telenet een mooie deal was afgesloten. Telenet zou via de productiehuisen 7,5 miljoen euro in deze sector investeren. Dit zou buiten de overheid om gebeuren. Dat is op zich geen probleem. Ik vind het een mooie overeenkomst. Ik hoop dat dit ontwerp van decreet er niet toe leidt dat Telenet de overeenkomst overboord zou gooien. Als Telenet dat zou doen, zouden we misschien zijn ware gelaat te zien krijgen. Ik druk het even hard uit.

De VOTP heeft een minderheidsstandpunt aan het advies van de media-afdeling van de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media (SARC) toegevoegd. Ik begrijp dat de VOTP liever de rechten heeft en dit met de distributeurs verdedigt. Ik verdedig hier in eerste instantie echter de belangen van de Vlaamse kijker. De Vlaamse kijker heeft recht op hoogkwalitatieve fictie en documentaires die bij voorkeur in open net en niet tegen meerkosten worden uitgezonden. Daar ga ik voor.

Het Mediafonds heeft zijn deugdelijkheid de afgelopen twee jaar bewezen. Daar moeten we eerlijk over zijn. De producenten in Vlaanderen hebben hier belang bij. Dit stelt hun in staat fantastische series te maken.

Ik ben het ermee eens dat de discussie over de rechten met de openbare omroep moet worden uitgeklaard. Dit staat echter niet in dit ontwerp van decreet. Dit maakt hier geen onderdeel van uit. Ik heb begrip voor het minderheidsstandpunt van de VOTP. Die organisatie verdedigt de commerciële belangen van de producenten. Als we de rollen duidelijk kunnen definiëren, kunnen we in Vlaanderen dezelfde doelstellingen bereiken.

De producenten hebben omroepen nodig om als coproductent mee samen te werken en om het product bij de Vlaamse kijker te brengen. Daar bevindt zich de kern van de uitdaging waarvoor we staan. Ons standpunt is dan ook dat de stimuleringsverplichting een goede zaak is.

Als daarbuiten discussies over de rechten worden gevoerd, is dat niet bij wet verboden. Dat kan perfect. Ze mogen die discussies voeren. Ik wil Telenet of de producenten niet ontmoedigen. Ik wil een sterk basisaanbod dat mede door de distributeurs wordt gefinancierd.

Ik vind die financiering ideologisch correct. De distributeurs verdienen immers centen, wat toegelaten is, op basis van een content van hoge kwaliteit die door anderen wordt betaald. Het is maar normaal dat ze ook een deeltje van de kostprijs van die content betalen.

Op dit punt wil ik wat matige kritiek uiten. Ik ben voorstander van het model met het Mediafonds. Op die manier is tussen de vraag om cofinanciering van een productie en de beslissing over die cofinanciering een belangrijke kwaliteitstoets ingevoerd. De kwaliteit wordt beoordeeld. Die beoordeling kan subjectief zijn, maar wordt momenteel niet echt omstreden.

Het is dan ook jammer voor dit stimuleringsfonds dat een omweg langs de Vlaamse Regulator voor de Media (VRM) wordt gemaakt. Ik heb anderhalf jaar geleden ook al voor een ander model gepleit. Het Mediafonds van het Vlaams Audiovisueel Fonds (VAF) zou de aanvragen moeten ontvangen, de kwaliteit moeten beoordelen en de beslissingen moeten nemen. Dit alles is gebaseerd op een juridisch element en op een advies van de Raad van State. Niettemin betreur ik de omweg die nu moet worden gemaakt.

Minister, er is al een paar keer over het uitvoeringsbesluit gesproken. Dergelijke teksten worden gelekt. U weet dat ook. Wij worden ook door de distributeurs benaderd. Zij bezorgen ons die teksten. Laat ons eerlijk zijn. Ik zal hier niet dieper op ingaan.

Ik onderschrijf het pleidooi van de SARC om het geld dat in het Mediafonds terechtkomt in te zetten voor rechtenvrije coproducties. Er worden dan geen rechten in hoofde van de dienstverlener toegewezen. Dat is niet de rol van het Mediafonds.

De zaken zouden zelfs omgekeerd moeten zijn. In het andere geval vraag ik me af waarom we een decreet hebben goedgekeurd dat de distributeurs verplicht de zenders een eerlijke vergoeding voor de uitzending van hun content te betalen. Dit is een zeer principiële opmerking.

Ik wil niet op de techniciteit van het uitvoeringsbesluit ingaan. Wat mij betreft, is het rechtlijnig. We zullen in de toekomst waakzaam moeten zijn voor een versluiering van de rollen van de verschillende spelers in het medialandschap.

Collega Verstrepen, u had het net over de concentratie in de gedrukte media. Willen we niet dezelfde richting opgaan met andere sectoren, zoals televisie, dan moeten we over die rolverdeling waakzaam zijn. Dus gaan we het ontwerp van decreet goedkeuren. (*Applaus bij Groen*)

De voorzitter: De heer De Ro heeft het woord.

De heer Jo De Ro: Voorzitter, collega's, het was gisteren een boeiend debat in de commissie. Over het ontwerp van decreet dat zonet is gepasseerd, hebben we welgeteld drie minuten gesproken. Over het vervolg hebben we toch wat langer gedaan. Er was absoluut geen gevoel van een 'fin de règne', een einde van een legislatuur. Het was bijwijlen een debat dat

ideologisch getint was. Mijnheer Caron, het was spijtig dat u er niet was, want het had zeker de discussie extra gekruid. Maar ik weet dat dat om zeer goede redenen was.

Gisteren hebben we in de commissie het ontwerp van decreet houdende invoering van een stimuleringsbeleid besproken. Dit ontwerpdecreet vloeit voort uit het regeerakkoord waar een investeringsplicht voor distributeurs wordt vermeld. Mijn fractie en mijn fractieleider in die periode, heeft zich nooit een grote voorstander getoond van meer en nieuwe regels. Ook de dienstenverdelers in Vlaanderen hebben er belang bij dat de hele Vlaamse audiovisuele sector in een gezonde toestand verkeert. Daarom hebben we in het verleden van de kant van de distributeurs vrijwillige initiatieven gezien die voor investeringen in de productiesector zorgden. Er werd in de discussie een aantal keren nogal schamper gedaan vanuit de meerderheid over die vrijwillige initiatieven, maar ik vind, samen met mijn collega-indieners van amendementen, dat niet iets om schamper over te doen. Kijken we maar naar het STAP-project van Telenet, waarbij, gespreid over vier jaar, ongeveer 30 miljoen euro in de sector werd geïnvesteerd. Dat is nog maar het bekendste en het grootste voorbeeld, ook anderen hebben bijvoorbeeld via coproducties een bijdrage geleverd.

Ik heb het namens de indieners van de amendementen gisteren nog aangehaald. Voor enkele jaren stonden we niet alleen met de visie dat de basis van dit ontwerp van decreet eigenlijk een nieuwe invoering van belasting is. De heer Yüksel heeft daarstraks in het verslag zichzelf kunnen citeren, namelijk dat hij dat niet vindt, maar een van de toenmalige fractiegenoten van de heer Yüksel, de huidige gouverneur van West-Vlaanderen, Carl Decaluwé, toonde zich in de commissie Media zeer kritisch over wat hij toen “een nieuwe belasting of een nieuwe soort overheidshoeffing” noemde. Ik heb niet de pretentie om te beweren dat ik er toen bij was, maar de Handelingen zijn wat ze zijn, en het geheugen van mijn fractieleider is nog net iets scherper en actiever – misschien ook zijn karakter wat slechter – als het over media gaat dan over andere thema's. Wij moesten dus onszelf niet citeren, wij hebben woorden van mensen uit uw eigen fractie geciteerd, mijnheer Yüksel. Ik wil nog wel eens onderstrepen dat wij dat destijds onderschreven en dat nu nog altijd doen.

De voorzitter: De heer De Coene heeft het woord.

De heer Philippe De Coene: Voorzitter, ik heb niet de bedoeling de spreker te onderbreken maar ik wil toch wel een belangrijke nuance aanbrenge. Het is inderdaad zo dat bij het begin van de legislatuur het onderdeel Media van het regeerakkoord in onze commissie in extenso is behandeld. Ik herinner me inderdaad een interventie van onze ex-collega, huidig gouverneur van West-Vlaanderen, die absoluut niet warm liep voor een investeringsplicht en een stimuleringsplicht. Hij gaf daarmee te kennen dat hij zich eigenlijk anders situeerde dan wat overeengekomen was in het regeerakkoord en dat hij wat dat betreft er een dissidente houding op na hield. Het is niet aan mij om te zeggen wat de houding is van CD&V, maar je kunt objectief zien in het regeerakkoord wat er stond. En je kunt even objectief zien dat wat er vandaag wordt behandeld, eigenlijk een logisch uitvloeisel is van wat destijds door de regering was afgesproken.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Ik stel vast dat de geest van Carl Decaluwé hier blijft rondwaren. Dat zegt veel over de kunde en de kennis van de man. Ik ga het niet over de goede ex-collega Decaluwé hebben. Ik heb wel een vraag aan collega De Ro. U zegt: dit is een verkapte belasting. Ik ben het daar niet mee eens.

De heer Jo De Ro: Ik citeer wat een collega uit de huidige meerderheid gezegd heeft.

De heer Wim Wienen: U zegt: eigenlijk zou dit vrij moeten gebeuren. Het zou het vrij ondernemerschap moeten zijn dat producties gaat ondersteunen en dergelijke meer. U refereert onder meer aan wat Telenet heeft gedaan voor de audiovisuele sector en voor de productiehuisen.

Hoe kunt u garanderen dat dergelijke projecten in de toekomst blijven bestaan en dat er continuïteit voor is? Met dit ontwerp van decreet zorgen we ervoor dat, onafhankelijk van wie CEO is van de ene of de andere distributeur, we garanderen dat de Vlaamse audiovisuele sector en de productiehuisen kwalitatieve Vlaamse en Nederlandstalige producties zullen blijven produceren. Kunt u dat, met het vrije ondernemerschap, garanderen op lange termijn?

De heer Veli Yüksel: Mijnheer de Ro, u hebt gisteren inderdaad ook mijn goede ex-collega Carl Decaluwé geciteerd. Ik heb gisteren ook gezegd dat dit ontwerp van decreet een uitvoering is van het regeerakkoord, opgemaakt bij het begin van de legislatuur. Ik neem aan dat mijn collega er toen als mediawoordvoerder ook bij betrokken was. Wij voeren nu uit wat er toen is beslist. Zijn persoonlijke appreciatie laat ik voor hem, uiteraard.

Ik heb ook een vraag voor u. We hebben daarnet een debat gehad over de versnippering en over hoe moeilijk het is voor productiehuisen. Zij zeggen dat er drie partijen zijn, de omroepen, de distributeurs en de adverteerders. Gisteren hebben we het er ook over gehad dat de distributeurs in het verleden en vandaag al een bijdrage leveren. Dit ontwerp van decreet heeft de bedoeling om dat kader duidelijk te creëren. Voorheen deden ze dat, nu wordt het in een kader gegoten en dat is dan volgens u een belasting. Dat moet u mij eens uitleggen.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik voel me geroepen om te reageren, als mede-indiener van de amendementen. Er stond iets in het regeerakkoord, maar de uitvoering is zo slordig, collega's, laten we eerlijk zijn, dat het een richting uitgaat die voorbijgaat aan wat initieel werd bedoeld.

Ik vind het verder nogal vreemd dat men hier garanties wil vragen. Dan kaats ik de bal terug naar de medeverdediger die alleen Vlaamse cultuur wil op televisie en daardoor dat fonds graag ziet groeien. Hij vraagt welke garantie we hebben dat de vrije markt het kan geven. Wel, ik draai het om: welke garantie hebt u dat de distributeur winst zal blijven maken als beursgenoteerd bedrijf zodat zij nog gelden kunnen storten? Ik geef het u op een briefje. Ik wil uw mening eens horen op het ogenblik dat Telenet zijn vrijwillige investeringen terugtrekt en zich houdt aan wat wordt opgelegd. Dat zal pas een boeiende discussie worden.

De heer Jo De Ro: Veel opmerkingen hadden kunnen worden vermeden als ik had gevraagd om niet onderbroken te worden, want de antwoorden zitten voor een stuk vervat in de tekst, maar ik ga er toch op in. Inderdaad, collega's, u wijst er terecht op dat het een uitvoering is van het regeerakkoord. Dat heb ik in mijn inleiding gisteren en vandaag ook gezegd. Maar het is des te opmerkelijker. Wij vinden het goed, als er dissidente stemmen zijn in de meerderheid, zeker als die mensen over een thema zeer veel weten en hun stem nog jarenlang meegaat als ze zelf verdwenen zijn, dat die opmerkingen nog eens worden opgerakeld. Dat doen we niet om te zeggen dat het niet in het regeerakkoord staat, wel omdat mensen bedenkingen hebben bij die passage in het regeerakkoord. Die bedenkingen kunnen nuttig zijn om nog eens aan bod te komen in een debat.

Over garanties zal ik het zo meteen nog hebben. Ik stel vast dat het Vlaams Belang zich aansluit bij de meerderheid. Zij leggen hun hoop op garanties voor de toekomst bij de uitvoering van dit ontwerp van decreet en bij de Vlaamse Regering, waarvan ze zeker weten dat ze er nooit in zullen zitten. De indieners van dit amendement hebben daar meer vragen bij. Wij verwerpen niet het hele ontwerp van decreet, we hebben het zelfs geamendeerd. Ik heb gisteren gezegd: als u de amendementen aanvaardt, die volgens ons terecht zijn en het ontwerp van decreet fundamenteel versterken, zijn wij bereid om onze initiële bezwaren, die ik in mijn inleiding heb genoemd, te laten varen en om constructief mee te stemmen.

De heer Decaluwé stelde zeer duidelijk dat deze maatregel in feite nutteloos is als ze zou leiden tot een afname van de vrijwillige steun. Dat is de vraag voor de toekomst. Niemand kan de toekomst voorspellen, de toekomst zal dit moeten uitwijzen. Maar het is een feit dat de Vlaamse Onafhankelijke Televisie Producenten (VOTP) – vreemd dat de heer Caron zei dat die deals hebben afgesloten met iedereen, ook met het grootkapitaal –, die toch de begunstigen van dit initiatief zouden moeten zijn, het zelf hebben over 'een stap achteruit'.

Wij hebben altijd de mond vol over ‘het veld’ en ‘de sectoren’. Als het over de zachte sector gaat, wordt dat gebeiteld in arduin, maar als het over de commerciële sector gaat, dan huivert men. Dan is de eerste vraag welke deal men heeft afgesloten. In elk geval stel ik vast dat de sector het zelf heeft over een stap achteruit, en daarover een minderheidsstandpunt heeft toegevoegd aan het advies.

In dat geval is het de taak van de oppositie om dat verder te onderzoeken. Eventuele mankementen – en die zijn er – willen wij via amendementen wegwerken. Dat is misschien onze taak niet, maar het is het begin van het jaar. De heer Verstrepen had het over de kerstsfeer. Ik spreek liever over de goede voornemens bij de aanvang van het nieuwe jaar. Open Vld zou Open Vld niet zijn mocht de partij enkel kritiek hebben. Wij willen steeds constructieve oppositie voeren, en daarom hebben wij amendementen ingediend. Zoals de heer Verstrepen het al zei: wij willen vermijden dat de tekst ervoor zorgt dat het Vlaams Parlement een blanco cheque tekent die deze of volgende minister met plezier zal invullen.

De minister stelt voor om de distributeurs de keuze te laten tussen investeren via coproducties en bijdrage leveren aan het Mediafonds. Na de discussie van gisteren is volgens ons die keuze een valse. Ons amendement strekt er dan ook toe ervoor te zorgen dat de keuze van de distributeurs neutraal uitvalt. Dat betekent dat wanneer zij willen investeren in de Vlaamse audiovisuele productiesector via coproducties, zij dat kunnen met alle marktconforme rechten die aan een normale coproductie zijn verbonden. Wij zien niet in waarom dat niet zou kunnen.

Dat ook de dienstenverleners inkomsten genereren, lijkt op zich geen probleem. Wie investeert, wil een return on investment. Dat komt natuurlijk niet enkel de investeerder zelf ten goede, maar ook voor de sector zelf is dat een welgekomen financiering. Om die zekerheid te garanderen, vroegen wij via ons amendement om in het decreet zeer duidelijk vast te leggen dat de modaliteiten voor coproductie, die in het uitvoeringsbesluit zullen worden vastgelegd, de marktconforme rechten niet kunnen inperken. Het kan immers niet dat men in het uitvoeringsbesluit de term ‘coproductie’ volledig van zijn normale betekenis zal ontdoen en alle implicaties zal wegnemen. Het uitvoeringsbesluit mag coproductie niet bewust herleiden tot iets wat minder aantrekkelijk is dan een storting in het Mediafonds. Als dat toch de bedoeling is: wees dan duidelijk en herschrijf de teksten. Kies dan uitsluitend voor het Mediafonds.

Ons amendement wou trouwens ook de keuze verruimen. De onafhankelijke producenten zijn zelf vragende partij om het principe van vooraankoop ook toe te voegen aan de mogelijke opties. Eerst was niet volledig duidelijk waarom deze keuze niet was opgenomen in het ontwerp van decreet, en dat in tegenstelling met de aanpak van de Franse Gemeenschap. De discussie van gisteren bracht misschien niet volledige duidelijkheid, maar toonde toch aan dat het niet kan. Onze vrees dat de minister via het uitvoeringsbesluit de modaliteiten voor coproducties te streng zou maken, werd gedeeld door de collega’s van CD&V en de N-VA. Zij riepen de minister op om niet zo ver te gaan. Dat was het goede aan het debat.

Maar de ideologisch getinte tussenkomst van de commissievoorzitter, de heer De Coene, maakt meteen duidelijk waar het op stond. De logica is dan ook heel simpel. De dienstenverdelers verdienen te veel – hij zei dat letterlijk –, hun omzet is te groot en ze boeken te hoge winsten. Dus zullen ze betalen. Geen return on investment, enkel een mooie cadeaucheque. Bloeiende bedrijven extra belasten, niets meer, niets minder.

Het is trouwens niet de eerste keer dat we zoiets horen. Dat op die manier doelbewust elke distributeur zijn verplichte bijdrage zal willen leveren via het Mediafonds van minister Lieten, is uiteraard zeer mooi meegenomen voor dat Mediafonds.

Gisteren hebben we niet alleen onze twee amendementen verdedigd – de heer Verstrepen heeft het daarnaast ook gezegd – we hebben in een soort überconstructieve oppositie zelfs een poging gedaan om zoals met de signaalintegriteit en het Kunstendecreet, een nieuw en

matiger amendement voor te leggen om zo tot een kamerbrede meerderheid te komen. Even leek het erop dat die aanpak kon overtuigen, maar de drang om vooral het Mediafonds van meer inkomsten te voorzien – dat is onze indruk – haalde het alsnog van het belang van een kamerbrede meerderheid voor dit ontwerp van decreet.

Open Vld zal het ontwerp van decreet zoals dat nu voorligt en waarbij onze amendementen zijn weggelaten, niet goedkeuren. Als het aan ons ligt, zal het in deze vorm niet worden uitgevoerd tijdens de volgende legislatuur. Wij kijken vol verwachting uit of CD&V en de N-VA tijdens de rest van deze legislatuur of tijdens de volgende legislatuur deze volgens ons cruciale fout mee zullen helpen rechtzetten.

De heer Wim Wienen: Mijnheer De Ro, ik heb een aantal bedenkingen bij uw uiteenzetting. U hebt een aantal keren het woord ideologisch in de mond genomen. Zo had u het over het ideologisch discours van de commissievoorzitter. Mag dat dan niet meer in de politiek? Ik denk dat dit net is wat de politiek de jongste jaren mist, ideologische debatten en debatten over zaken die verder gaan dan de details die we hier soms al te vaak bespreken.

U zegt dat het Vlaams Belang de minister het vertrouwen en een blanco cheque geeft. U verwijst daarbij naar de uitvoeringsbesluiten. Ik zit hier nog maar vijf jaar, ik ben dan ook geen parlementslid met een lange staat van dienst, maar ik heb het nog niet vaak meegemaakt dat een minister bij de bespreking van een decreet sommige stukken van de voorbereide uitvoeringsbesluiten letterlijk of bijna letterlijk komt mededelen aan de commissie. Zo geheim zijn die besluiten dus niet. We weten wat daarin zal staan. Voor sommige passages weten we zelfs al letterlijk wat er volgende vrijdag aan de Vlaamse Regering zal worden voorgelegd. Als ik me kan vinden in wat er in die uitvoeringsbesluiten staat, vanuit mijn ideologisch standpunt, dan geef ik geen blanco cheque aan de minister en dan geef ik niet zomaar gratis mijn vertrouwen aan de minister. Ik weet dan dat wat er op ons afkomt, gedegen werk is in het belang van de Vlaamse en Nederlandstalige producties op onze televisie.

De heer Philippe De Coene: Ik heb de eer in dit debat tweemaal te worden geciteerd. Ik merk echter op dat het een twijfelachtige eer is, want ik ben de hele tijd niet correct geciteerd. Mijnheer De Ro, ik daag u uit om de woorden die u me in de mond legt, terug te vinden in de notulen van die vergadering. Ik heb dat niet op die manier gezegd.

Wat ik doe, en u kunt dat dan ideologisch noemen, is een vaststelling maken. Sommigen hebben gezegd dat dit wel een belasting lijkt, maar dat is het nu net niet. Om te weten dat dit niet zo is, moet men kijken naar een arrest van de Raad van State van 2002 of 2003, in een gelijkaardig geval in de Franse Gemeenschap. Daar wordt precies gezegd dat men de keuzevrijheid moet hebben omdat dit anders een belasting is ten laste van distributeurs of anderen die daardoor worden getroffen. Als ik zie wat de hoogte van de bijdrage is, dan blijkt dat er recurrent per jaar een volume kan worden gecreëerd voor de sector ten bedrage van ongeveer 4 miljoen euro. Als ik dat afzet ten opzichte van de omzetten die worden geboekt en die trouwens ook worden aangegeven in rapporten – we hebben een weerslag van die rapporten via de Vlaamse Regulator voor de Media (VRM) – dan zijn dat voor die sector substantieel veel middelen die bijzonder welkom zijn. Maar in het licht van de distributieactiviteiten van de bij de VRM aangemelde organisaties is dit eigenlijk verre van substantieel. Dat is wat ik heb gezegd.

Ik heb toch nog de vrijheid om vast te stellen dat er in dit medialandschap in Vlaanderen een onevenwicht bestaat tussen wie content maakt en wie content verdeelt? Ik blijf dat zeggen op basis van objectieve cijfers. Al de rest die mij in de mond wordt gelegd – en ik heb gezien dat ook de heer Verstrepen zich bij de mooie traditie aansluit – is onjuist, maar de vaststelling klopt wel. Ik weet dat we ooit een debat hebben gevoerd, uw fractieleider was daar toen een beetje boos om omdat ik dezelfde stelling had ingenomen. Men heeft geprobeerd om dat allemaal te weerleggen, maar tot op heden heb ik geen enkele cijfermatige weerlegging gekregen. Weet u, in Vlaanderen betalen de gezinnen meer om televisie te ontvangen dan dat er besteed wordt om televisie te maken. Dat is toch een vreemde verhouding, vindt u dat zelf niet?

De heer Jurgen Verstrepen: Onze commissievoorzitter verenigt dit natuurlijk tot het ontwerp van decreet tot wijziging waarover we nu praten. En inderdaad, het was geen puur ideologische discussie deze keer, maar het is eigenlijk de volharding en afronding van de kruistocht die u al bijna vijf jaar voert tegen Telenet. Ik zie het genoeg in de discussies die worden gevoerd: telkens weer wordt herhaald dat Telenet te veel winsten heeft, te veel verdient en dat geld maar moet afgeven aan degenen die het nodig hebben. In eerste instantie was het de VRT, dat is niet gelukt. Nu is het Telenet. Belgacom heb ik u nog nooit horen vernoemen, andere distributeurs ook niet. Omdat u altijd hetzelfde verhaal brengt, krijgen we in de commissie toch de indruk dat het een ideologische kruistocht is tegen een bedrijf dat winst maakt. Ik zou graag hebben dat u die voert tegen alle bedrijven in dit land, dan zou het nog eerlijk zijn.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Een kruistocht zou ik nooit, maar dan ook nooit in verband brengen met de heer De Coene.

Mijnheer De Ro, we hebben inderdaad de amendementen van de Open Vld bekeken en afgewogen in de commissie. De voorzitter heeft daar ook even voor geschorst, omdat we het, net zoals bij het decreet Signaalintegriteit het geval was, belangrijk vinden om dat soort beslissingen te kunnen nemen over de tussenschotten van meerderheid en oppositie heen. Uiteindelijk hebben we er inderdaad voor gekozen om geen tijd meer te verliezen, dat hebben we u ook gezegd, door te vermijden dat er nieuwe procedures moesten komen, want dat was mogelijk doordat uw amendementen redelijk grondig ingrepen op de oorspronkelijke tekst. Daarom hebben we beslist om toch door te gaan met de oorspronkelijke versie.

Wat de heer Wienen zei, is natuurlijk ook belangrijk. De minister heeft op een bepaald moment, door te citeren uit de uitvoeringsbesluiten, de bezorgdheid, als die er al was, weggenomen. Ook voor ons was dat een belangrijk signaal om te beslissen om hiermee door te gaan, en dat hebben we dan ook gedaan.

De heer Jo De Ro: Eerst iets over het verkeerd citeren. Dat kan goed zijn, commissievoorzitter, en als ik daar te ver in ga, mag u dat voor mijn rekening laten. Ik heb gisteren geprobeerd om na uw betoog, want het ging toen over onze amendementen, op te merken dat u er heel veel dingen bij sleurt. U had het er inderdaad over welk stuk van de keten veel winst maakt. Net zoals daarnet, stelde u ook de vraag of het dan niet billijk is dat er een stukje van komt. Ik stel alleen vast dat het om een sector zonder overheidsbijdrage gaat die dit al verschillende keren heeft gedaan.

Gisteren heb ik geprobeerd om dit te doen landen. Het moest niet meer gaan over de basisdiscussie, waarover wij al hadden gezegd, in de geest van de constructieve bui waar we in zaten, dat die beslissing genomen was en dat we voelden dat de meerderheid die toch zou goedkeuren. We wilden het hebben over een aantal punten en bezorgdheden, die we straks voor de definitieve stemming nog altijd zullen hebben. We wilden de meerderheid proberen te overtuigen van onze amendementen zodat dit ontwerp van decreet beter zou worden of een aantal garanties zou bieden dat er geen wielen afvliegen.

En dan is het toch wel straf dat de minister in verband met een aantal van die bezorgdheden, door voor te lezen uit de uitvoeringsbesluiten, onze angst probeert te doen zakken en ingaat op een aantal vragen. Ik ben van nature niet de meest wantrouwige mens – bij onze indieners zijn er misschien mensen met meer wantrouwen. Maar dan vind ik het raar: als al die bezorgdheden in dat uitvoeringsbesluit zullen zitten, wat weerhoudt ons er dan van om die amendementen op die terreinen toch in te dienen? We waren ertoe bereid om de dingen die er voor de meerderheid niet toe deden, uit te halen. U moet mij eens vertellen: als onze bezorgdheden de juiste zijn en we de middelen proberen in te zetten via amendementen die op sommige terreinen bijna woordelijk overeenkwamen met wat de minister nadien toelichtte, dan is de stap toch slechts een millimeter groot om te zeggen: “Laat ons dit erin schrijven”?

Het Vlaams Belang had al gezegd dat ze dit zouden steunen en wij ook, indien onze amendementen zouden worden goedgekeurd. U kon van de oppositie dus verwachten dat wij niet naar procedures zouden grijpen om dit onderuit te halen. Anders hadden we het gewoon gezegd, zouden we het hebben gerekend en zouden we andere manieren hebben gehanteerd. We waren al zover om te zeggen: “Wij willen dit steunen als deze twee amendementen erdoor komen”. Zelfs dan zijn we nog zover gegaan om te zeggen: “Laten we het alleen over de rechten hebben”. Dat is het toevoegen van één zinnetje. Zelfs dat ging echter te ver.

Dan blijf ik als oppositielid op mijn honger zitten. Dat is ook mijn antwoord aan de heer Wienen. Dan wordt de bij mij genetisch weinige aanwezigheid van wantrouwen wakker. Voorzitter, wij zullen dit de komende weken en maanden in het oog houden. (*Applaus bij Open Vld*)

De heer Philippe De Coene: Voorzitter, ik ga nog een betoog houden. Ik zie af van mijn ander betoog, want ik heb dan eigenlijk het belangrijkste gezegd.

Mijnheer De Ro, er is een andere reden waarom we het amendement niet hebben goedgekeurd. Dat is duidelijk een inhoudelijke reden, want met uw amendement – je kunt daar voor of tegen zijn – werd het ontwerp van decreet uitgehold. U koppelt de hele tijd – en ik begrijp dat, hoor, het is een benadering als een andere, maar het is niet de benadering van de meerderheid – de stimuleringsbijdrage aan rechten. In de mate dat u dat doet, zorgt u er eigenlijk voor dat, in de plaats van dat een dienstenverdelers een soort ondersteuning, stimulering doet, er een ander effect is. De dienstenverdelers creëert voor zich bijkomende rechten die hij nadien verdisconteert. Is dat een bateloze stimulering? Ik denk het niet. Ik bedoel: in eerste instantie bateloos? Ik denk het niet.

Er is een tweede reden. De collega's van de meerderheid zullen die beamen. We hebben in eer en geweten, om zeker te zijn, ook nog even de toets gedaan bij de in de commissie aanwezige administratie. Het was dus niet eens de minister. De administratie heeft ons in alle objectiviteit gezegd dat, als we dit goedkeuren, artikel 4 van het voorliggend ontwerp van decreet kaduuk is ten opzichte van het uitgangspunt en de algemene toelichting van uw ontwerp van decreet. Die zijn dus gewoon tegensprekelijk. Dat wil dus zeggen dat je zelfs op basis daarvan niet kunt werken met de uitvoeringsbesluiten die werden geciteerd door de minister, omdat je in een totaal andere juridische context zit.

De Raad van State heeft er in 2002-2003 bij de autoriteiten op aangedrongen om de keuze wel toe te laten omdat het anders wordt beschouwd. De heer Caron heeft bijvoorbeeld de suggestie gedaan of we niet beter enkel de weg van het Mediafonds zouden bewandelen en dus gewoon een bijdrage zouden vragen voor het Mediafonds. Op zich is dat eerbaar, maar het nadeel ervan is dat het op Europees niveau kan worden geïnterpreteerd als een belasting. Dat wil zeggen dat je daar in de dubbele belasting vervalt en op de ‘non bis in idem’-regeling. Dat is dus niet te doen. Wij zijn oprecht de mening toegedaan dat dit de beste manier is om het wel te doen.

Collega's, wat de uitvoeringsbesluiten betreft: de regels die het Mediafonds en het Vlaams Audiovisueel Fonds vandaag hanteren, zijn net dezelfde als de regels die de minister ons gisteren heeft overgemaakt. Het zijn net dezelfde. Ze zijn niet ingeschreven in het decreet. Dat hoeft ook niet, maar via een uitvoeringsbesluit heb je eigenlijk dezelfde benaderingswijze. Het loopt eigenlijk compleet parallel met de regels die vandaag via het Mediafonds worden gehanteerd en die – en dat is belangrijk – geaccepteerd worden door Europa en dus geen schending zijn van mededingingsrecht. Dat is toch niet onbelangrijk in dit debat.

De heer Veli Yüksel: Mijnheer De Ro, we hebben gisteren gezegd dat we dezelfde bezorgdheid hebben wat de keuzevrijheid betreft tussen coproductie en een bijdrage aan het Mediafonds. We hebben gisteren ook gezegd dat de voorwaarden voor de coproductie marktconform moeten zijn. Ook dat is vanuit het Europese niveau opgelegd en vastgelegd.

De reden waarom we niet zijn ingegaan op de amendementen, was dat we de zaken niet wilden uitstellen. Dat zou een vertraging betekend hebben.

Een uitvoeringsbesluit kan en mag niet strijdig zijn met de doelstellingen van het decreet. Daar gaan we toch allemaal van uit. Ik ga er ook van uit dat de Raad van State de uitvoeringsbesluiten tegen het licht zal houden.

Het is tenslotte dit parlement dat zal moeten toezien op een concrete en juiste toepassing van het ontwerp van decreet. Met andere woorden, u vertrouwt uw eigen controlebevoegdheid in dit parlement niet.

De heer Jo De Ro: Ik vertrouw dat wel, hé. U wilt een kamerbrede goedkeuring van het ontwerp van decreet. Wij doen daarop een voorstel om iets meer in een decreet te stoppen om een aantal bezorgdheden die bij ons leven, niet zomaar aan de regering over te laten. Het is eerbaar dat leden van de meerderheid onze bezorgdheden delen. Maar dan schenkt de meerderheid alsnog de minister het vertrouwen om de uitvoeringsbesluiten op te stellen in de geest van wat er allemaal besproken is in de IKW's en op het meerderheidsoverleg. U moet ons dan niet vragen om de basis van het ontwerp, waarover we toch nog altijd discussie willen voeren, te volgen zonder dat er enige stap voorwaarts is gezet.

Ik ga de discussie niet eindeloos rekken, maar iets is toch wel belangrijk in wat collega De Coene gezegd heeft. Inderdaad, mijnheer Wienen, de heer De Coene mag dat zeggen, hij moet dat zeggen: ideologie is nodig in het parlement. We verschillen echter op één punt zeer duidelijk. U zult tevreden zijn, u zult op het groene knopje drukken voor dit ontwerp van decreet. Aan de sector wordt gevraagd en opgelegd om bij te dragen, maar ze krijgen geen bijkomende rechten en dus geen bijkomende winst. Wij vinden dat geen vies principe, omdat het geld opnieuw in die keten wordt geïnvesteerd. (*Applaus bij Open Vld*)

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Voorzitter, ik dank u dat u wat meer publiek naar binnen hebt geroepen. Ik spreek graag voor een iets groter publiek. (*Rumoer*)

Of misschien jaag ik juist mensen naar buiten.

Ik heb hier verschillende keren het woord 'ideologisch' horen vallen. Het lijkt wel alsof een ideologisch debat in de politiek iets vies zou zijn. Ik ben het daar niet mee eens. De politiek blijft te lang en te vaak verstoken van ideologische debatten.

Laat het nu zo zijn dat de laatste ontwerpen van decreet van minister Lieten over ideologische zaken gingen. Nu gaat het over principiële beslissingen, over onze visie op de samenleving.

De tegenstanders van dit ontwerp van decreet vinden dat er zo weinig mogelijk regels moeten zijn. Ze willen een nachtwakerstaat. Hoe minder regels, hoe beter. Ze willen de vrije markt volledig laten spelen. Dat is een samenleving van 'survival of the fittest'. Dat ligt me niet als nationalist. Ik probeer mijn standpunt altijd te bepalen vanuit mijn nationalistische ideologie. Ik kan daar als nationalist niet achter staan. Een nationalist is altijd sociaal. Eigenlijk zou elke sociale mens ook nationalist moeten zijn, maar dat is een andere discussie.

Ik ben er geen voorstander van om onze televisie over te laten aan programmamakers voor wie het belangrijkste aspect de winst is die ze kunnen uitkeren aan hun aandeelhouders en hoe goedkoop ze hun programma's kunnen maken. We weten allemaal dat dit ontwerp van decreet gaat over de bescherming van Vlaamse, Nederlandstalige televisieproducties.

Iedereen, en zeker de leden van de commissie Media, die al meermaals een bedrijfsbezoek hebben gebracht aan de omroepen, weet dat de kostenfactor voor eigen producties tien keer groter is dan het aankopen van programma's in het buitenland.

Wat willen we nu voor televisiekijkend Vlaanderen? De melting pot die we al over de hele wereld krijgen, waar de series worden vertoond die het goedkoopst te verkrijgen zijn vanwege een enorme schaalvergroting? Enkel nog Engelstalige programma's op onze televisie? Ik pas daarvoor, collega's. Ik pas daar ook voor omdat de Vlaamse kijker dat niet wil. De kijkcijfers bewijzen dat de Vlaamse fictie, Vlaamse programma's, Vlaamse

documentaires gesmaakt worden door de kijker. Herinner u VIJFtv en VT4, voor dat VIER en VIJF werd. De kijkcijfers van die omroepen zijn omhoog geschoten op het moment dat ze met eigen programma's zijn gekomen, Vlaamse programma's, Vlaamse inhoud, Nederlandstalige inhoud.

Voor de leden van de liberale oppositie komt het misschien een beetje eigenaardig over dat ik voor dit ontwerp van decreet aan de kant van de minister sta. Maar vreemd mag dat niet zijn. Ik sta gewoon aan de kant waar ik altijd heb gestaan, namelijk aan de kant van de gewone man en vrouw in de straat, die dat soort programma's graag zien.

Het is dus met enthousiasme dat ik dit ontwerp van decreet zal goedkeuren. Ik heb gezegd wat onze beweegredenen zijn als nationalisten. Wij willen Vlaamse programma's, Nederlandstalige programma's op de televisie in Vlaanderen, en dit is een instrument dat dat mogelijk maakt. Dit is een instrument dat onze culturele identiteit beschermt. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De heer Jurgen Verstrepen: Collega Wienen, nu is het mij eindelijk duidelijk geworden waarom u dit ontwerp van decreet de hele tijd hebt gesteund. Ik vind dat u nog lang gewacht hebt, maar u wachtte op een groot publiek om die boodschap te brengen. Zo zit u in elkaar.

Ik noteer dat de heer Wienen en zijn fractie nu duidelijk hebben gesteld: wij zijn tegen privézendens, en wij zijn voor staatszenders, die enkel Vlaamse content uitzenden. U staat daarachter. Maar kijk dan eens goed naar uw betogen van de afgelopen legislatuur in de commissie Media. Die maken u volledig ongeloofwaardig. Dit wil zeggen dat u één nationalistische staatszender wilt in Vlaanderen, met enkel Vlaamse inhoud. (*Opmerkingen*)

De heer Wim Wienen: Collega Verstrepen, er is een verschil tussen horen en luisteren. U hebt mij waarschijnlijk gehoord, maar hebt niet geluisterd. Ik daag u uit om in de Handelingen te vinden dat ik zou gezegd hebben dat ik enkel nog Vlaamse en Nederlandstalige programma's op de televisie wil en dat privéspelers en -omroepen niet meer welkom zijn. Ik denk dat er bij de privéomroepen en bij de mensen die mij daar kennen, hoongelach zou weerklinken als ze uw betoog zouden horen. Ik ben immers vriend van alle omroepen, evenzeer van de VRT.

Voor collega Van Rompuy is dat altijd moeilijk. Als je kritisch bent voor de openbare omroep, kun je volgens hem blijkbaar nooit pro een sterke openbare omroep zijn. Ooit zal ik u toch eens bewijzen dat dat zo is, mijnheer Van Rompuy.

Het gaat er voor een groot stuk over of wij nog Vlaamse, kwalitatief hoogstaande programma's op onze televisie willen. Of gaan wij voor de goedkope programma's, die wij in het buitenland aankopen? Daar zitten ook wel goede programma's tussen, hoor. Ik zeg niet dat het allemaal kommer en kwel is wat andere landen produceren en wat de Angelsaksische wereld produceert. Het zou een beetje aanmatigend zijn om zoiets te zeggen.

We zijn een kleine markt, laat ons eerlijk zijn, we zijn met ongeveer 20 miljoen Nederlandssprekenden in de hele wereld. Dat is inderdaad geen immens grote schaal. Maar laat ons er alstublieft voor zorgen dat die 20 miljoen Nederlandssprekenden toch ook op hun televisie kunnen genieten van Nederlandstalige, kwalitatief hoogstaande programma's. Dat is waar het voor mij over gaat. Ik ken u lang genoeg om te weten dat het bij u inderdaad altijd maar over centen gaat en over eurotekens in uw ogen. Het verleden heeft dat al meermaals bewezen. Dat is natuurlijk het verschil tussen u en mij. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De heer Jurgen Verstrepen: Voorzitter, het siert hem dat hij altijd zijn broek laat zakken wat betreft het niveau van de politiek. Ik vind dat spijtig, ik betreur dat. Ik heb me gehouden aan de inhoud. De notulen zullen het sowieso bewijzen. Ik vind het een droevige zaak. Als dit de nieuwe stijl is van de politiek, dan wens ik hem daar veel succes mee.

De heer Jo De Ro: Ik zal de vraag iets minder polemisch stellen. Ik heb begrepen van collega Wienen dat hij voor Vlaamse producties en Vlaamse producenten is. Dat is een eerbaar doel, daar kun je achter staan, maar dan bent u toch wel zeer wantrouwig ten opzichte van die

sector zelf die heel duidelijk een aantal vragen heeft gesteld waar wij met een stuk van dat amendement wilden op ingaan. Daar bent u ook niet op ingegaan. Doe dus niet alsof u de grote vriend bent van de Vlaamse productiesector.

De heer Wim Wienen: Dat klopt, maar het verschil zit daar niet, natuurlijk. Men heeft zich laten leiden onder meer in het minderheidsstandpunt van de Vlaamse Onafhankelijke Televisie Producenten met de bedragen die reeds bekend waren van wat er geïnvesteerd werd onder meer door distributeurs in programma's die door Vlaamse productiehuisen werden gemaakt. Dat is heel verleidelijk, want dat zijn bedragen op korte termijn. Maar we mogen niet vergeten hoe het gekomen is dat die bedragen daar zijn uitgedeeld door die bepaalde distributeurs. Dat is allemaal gekomen toen men hier een investeringsplicht heeft ingeschreven. Toen sprak men over een investeringsplicht, we spreken nu over stimulering. Toen zijn er bij een bepaald aantal mensen wat rode lampen gaan branden en heeft er zich wat paniek meester gemaakt van sommige bedrijfsleiders. Die hebben dan een schot voor de boeg gegeven. Zoals ik bij uw uiteenzetting heb gezegd: welke garantie hebben we dat die Vlaamse inhoud en Vlaamse programma's ondersteund zullen blijven? Die hebben we niet. Dan lijkt het me nuttig, in het belang van Vlaamse programma's en in het belang van Nederlandstalige programma's op de televisie, dat dat in een decreet wordt ingeschreven.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Collega's, dat er een stimuleringsregeling moest komen, dat staat inderdaad in het regeerakkoord, minister. De drie meerderheidspartijen staan daar vandaag nog onverkort achter.

Enkele collega's hadden het erover dat Carl Decaluwé destijds een dissidente stem liet horen. Collega's, ongewoon was dat niet bij Carl Decaluwé, meer zelfs, het was veeleer de regel dan de uitzondering. En zie wat er van hem is geworden, collega's: gouverneur van West-Vlaanderen. Kan een mens zwaarder gestraft worden dan door hem gouverneur van West-Vlaanderen te maken? Ik denk het niet. Of misschien wel: gouverneur van Limburg. (*Gelach*)

Het regeerakkoord dus. Toen gebruikten we nog de minder geschikte term 'investeringsplicht'. Die is nu weg. Ik denk dat de nieuwe term, stimuleren, beter is dan mensen verplichten. De distributeurs doen vandaag al heel wat voor de ondersteuning van de creatieve sector in Vlaanderen. Ze doen dat uit eigen beweging. STAP van Telenet is al genoemd. Ze doen dat ook omdat ze vanuit dit parlement gestimuleerd worden, onder andere via het decreet Signaalintegriteit dat we voor de zomer hebben goedgekeurd.

Het ontwerp van decreet met betrekking tot de stimuleringsregeling, dat hier vandaag voorligt, is een extra stap ter ondersteuning van die kwaliteitsvolle eigen Vlaamse producties die ook wij zo belangrijk vinden. Wel is het voor ons belangrijk dat de distributeurs kunnen kiezen voor een bijdrage aan het Mediafonds of voor een rechtstreekse financiële bijdrage aan een audiovisuele coproductie. Het blijft ook uitermate belangrijk dat die extra middelen worden besteed aan eigen Vlaamse producties.

De minister heeft ons inderdaad verzekerd dat die belangrijke elementen, die al in het ontwerp van decreet zitten, nog eens uitdrukkelijk scherp worden gesteld in de uitvoeringsbesluiten. Voor de N-VA is het belangrijk dat er ook in de toekomst voldoende middelen zijn opdat onze creatieve audiovisuele sector kwaliteitsvolle eigen Vlaamse producties kan blijven maken. Wij ondersteunen dit ontwerp dan ook van harte. (*Applaus bij de N-VA en sp.a*)

De voorzitter: De heer Yüksel heeft het woord.

De heer Veli Yüksel: Voorzitter, minister, geachte leden, dit ontwerp van decreet is een belangrijk instrument om een zeer gevoelige en kleine sector, de sector van de Vlaamse audiovisuele producenten, te ondersteunen. Het klopt dat de distributeurs vandaag al heel veel doen. De bedoeling van dit ontwerp is om dit in een duidelijk kader te gieten, en ook om die

ondersteuning in de toekomst structureel en duurzaam te maken. Minister, we blijven echter herhalen dat de vrijheid om te kiezen tussen een coproductie of een bijdrage aan het Mediafonds absoluut moet worden gerespecteerd.

Ik heb nog een heel kleine vraag voor de collega's van de oppositie, van Open Vld en LDD. Een gelijkaardig ontwerp van decreet is in de maak voor de regionale omroepen. Minister, ook wat dat betreft, dragen de distributeurs vandaag vrijwillig bij. Het is onze bedoeling om dat ook in een kader te gieten. Wel, ik ben benieuwd naar de houding van onze collega's in dat dossier.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Geachte leden, ik wou kort nog een paar dingen verduidelijken. Dit ontwerp is een stimuleringsregeling. Het neemt op generlei wijze de vorm van een belasting aan. Dat ziet u aan de manier waarop we dit hebben voorbereid. Dit ontwerp komt er op het einde van de legislatuur. Daar is een goede reden voor: we hebben heel veel tijd en energie besteed aan besprekingen daarover met de diverse partners van de sector, de distributeurs inbegrepen, om een zo groot mogelijk draagvlak te bereiken.

In al zijn vormen is het ook een bescheiden ontwerp van decreet. Als we de ambitie zouden hebben om naar een belasting te gaan, wat niet zo is, dan zouden we veel eenzijdiger dingen opleggen, wat we hier niet doen.

We hebben ook heel uitdrukkelijk gezegd dat het de bedoeling is om meer middelen vrij te maken om te investeren in Vlaamse producties. Ik verwijs naar het debat dat we hebben gehad bij de actuele vraag. De distributeurs zijn op hun beurt zelf winnaars ter zake, want dan kunnen zij ook die productie aanbieden aan de kijkers, die dat sterk waarderen en ook graag bereid zijn om te betalen om die te kunnen zien op alle mogelijke platformen. Dit is dus een win-winsituatie voor iedereen.

Ik heb er uitdrukkelijk voor gekozen – en dat is ook toegelicht – om maximaal gebruik te maken van de bestaande structuren, en niet nieuwe regeltjes uit te vinden. Net daarom hebben we ervoor gekozen om het Mediafonds als één mogelijkheid naar voren te schuiven. Het Mediafonds is op dit moment een bekend werkingsinstrument. Alle partners in de sector – de distributeurs, de zenders, de productiehuisen – weten welke rol men speelt en hoe de rechten onderling worden verdeeld. We hebben ervoor gekozen om bestaande wegen te bewandelen en geen nieuwe instrumenten te ontwikkelen.

We laten ook de keuzevrijheid, de vrijheid om ook te kiezen voor eigen investeringen in coproducties. We geven de distributeurs dus ook heel duidelijk de kans om dat te beslissen.

Met dit ontwerp hebben we op geen enkele manier de ambitie om de machtspositie en de verhoudingen tussen de diverse partners onderling te veranderen. We willen met het ontwerp niet de positie van de distributeurs versterken of verzwakken, of de posities van de zenders verbeteren of verzwakken, noch willen we de positie van de productiehuisen verbeteren of verzwakken. We willen eigenlijk op geen enkele manier ingrijpen in de bestaande machtsposities en de bestaande marktwerking.

Ten derde, we willen met dit ontwerp van decreet ook niet ingrijpen in de contractuele vrijheden die bestaan tussen de distributeurs en de producenten om afspraken over welke rechten ze met elkaar uitwisselen en tegen welke vergoedingen ze dat doen. De amendementen verbazen mij dan toch een beetje.

Collega's, ik ben heel blij met de steun die ik krijg vanuit verschillende hoeken. Dit is een belangrijke bijdrage om onze Vlaamse identiteit en onze door Vlaamse kijkers gewaardeerde Vlaamse producties op eender welk platform te stimuleren en tot stand te kunnen brengen.

Mijn uitgangspunten waren: geen bijkomende regelgeving, niet interfereren in de marktpositie en de marktwerking, niet interfereren in de contractuele relaties. Ik begrijp dan

ook niet waarom Open Vld hier tegen is. Ik ben in deze het ideologische spoor van Open Vld een beetje bijster. Maar ik zal erover nadenken om te bekijken wat daar nu juist achter zit! (*Applaus bij sp.a*)

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2013-14, nr. 2294/1)

– *De artikelen 1 tot en met 6 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Marius Meremans, Jan Verfaillie, Kurt De Loor, Bart Caron en Willy Segers en de dames Karin Brouwers en Els Robeyns houdende wijziging van het decreet van 15 juli 2011 houdende vaststelling van de algemene regels waaronder in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest periodieke plan- en rapporteringsverplichtingen aan lokale besturen kunnen worden opgelegd

– 2341 (2013-2014) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, vanmiddag heeft de heer Matthias Diependaele bij motie van orde een voorstel tot spoedbehandeling gedaan van het voorstel van decreet van de heren Marius Meremans, Jan Verfaillie, Kurt De Loor, Bart Caron en Willy Segers en de dames Karin Brouwers en Els Robeyns houdende wijziging van het decreet van 15 juli 2011 houdende vaststelling van de algemene regels waaronder in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest periodieke plan- en rapporteringsverplichtingen aan lokale besturen kunnen worden opgelegd.

De heer Meremans heeft het woord.

De heer Marius Meremans: Voorzitter, wij hebben de spoedbehandeling gevraagd omdat het gaat om het indienen van de meerjarenbeleidsplannen door gemeenten, met als deadline 15 januari. De meerderheid van de gemeenten, ongeveer 90 procent, zal daarin slagen. Maar een aantal gemeenten zal de voorziene datum niet halen, met het risico van het verlies van subsidies. Daarom stellen wij voor om de datum van 15 januari te wijzigen naar 28 februari 2014.

De gemeenten werken nu met een nieuwe beleids- en beheerscyclus (BBC). Dat is voor veel gemeenten een hele aanpassing op het vlak van budgettering en planning. Zoals gezegd: deze uitzondering is wel degelijk eenmalig. Op deze manier vermijden we dat elke gemeente apart om uitstel zou moeten vragen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

Dan stemmen wij bij zitten en opstaan over het voorstel tot spoedbehandeling.

De volksvertegenwoordigers die het voorstel wensen aan te nemen, wordt verzocht op te staan.

De tegenproef.

Het voorstel tot spoedbehandeling is aangenomen. Dan stel ik voor dat het voorstel van decreet van de heren Marius Meremans, Jan Verfaillie, Kurt De Loor, Bart Caron en Willy Segers en de dames Karin Brouwers en Els Robeyns houdende wijziging van het decreet van 15 juli 2011 houdende vaststelling van de algemene regels waaronder in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest periodieke plan- en rapporteringsverplichtingen aan lokale besturen kunnen worden opgelegd onmiddellijk wordt behandeld.

Is het parlement het daarmee eens? (*Instemming*)

Het incident is gesloten.

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van de heren Marius Meremans, Jan Verfaillie, Kurt De Loor, Bart Caron en Willy Segers en de dames Karin Brouwers en Els Robeyns houdende wijziging van het decreet van 15 juli 2011 houdende vaststelling van de algemene regels waaronder in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest periodieke plan- en rapporteringsverplichtingen aan lokale besturen kunnen worden opgelegd.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Meremans heeft het woord.

De heer Marius Meremans: Wij vragen de spoedbehandeling omdat het gaat om het indienen van de meerjarenbeleidsplannen door de gemeenten. De deadline is vastgesteld op 15 januari. De meerderheid van de gemeenten, ongeveer 90 procent, zal daarin slagen. Maar een aantal gemeenten zal de voorziene datum niet halen, met het risico dat zij daardoor een aantal subsidies kunnen verliezen. Daarom stellen wij voor om de datum van 15 januari te wijzigen naar 28 februari 2014.

Zoals al gezegd: deze uitzondering is eenmalig. Op deze manier vermijden we dat elke gemeente apart om uitstel zou moeten vragen.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, we weten dat het de bedoeling was van de meerderheid om dit voorstel van decreet, waarvan nu de spoedbehandeling wordt gevraagd, per amendement in te dienen eind vorig jaar bij het programmadecreet. Dat was eigenlijk de bedoeling.

De gemeenten weten dat ze op 15 januari 2014 het een en het ander in verband met de subsidies aan de Vlaamse overheid moeten overmaken. De Vlaamse overheid weet dit ook. De lokale besturen weten dat ze in principe op 1 januari 2014 over een door de gemeenteraad goedgekeurde meerjarenplanning moeten beschikken. Dat weten de lokale besturen en de Vlaamse overheid.

Nu is het de bedoeling opnieuw een uitzondering te maken. Dat is niet de eerste keer. Volgens de heer Meremans is 90 procent van de gemeenten in orde. Dat is mogelijk. Ik heb de toelichting echter gelezen.

Ik heb trouwens de indruk dat de indieners de toelichting aan het moment van de indiening zijn vergeten aan te passen. Volgens mij is dit de toelichting bij het amendement op het programmadecreet dat de indieners in december 2013 wilden indienen. Op dat vlak mag wat nauwkeuriger worden gewerkt.

In de toelichting staat het volgende: “De grote meerderheid van de gemeenten zal voor 31 december 2013 een door de raad goedgekeurde meerjarenplanning hebben”. Is dat zo? Volgens de heer Meremans geldt dit voor 90 procent.

De toelichting gaat verder: “en zal die onmiddellijk na de goedkeuring op een digitale manier bezorgen aan de Vlaamse overheid. Dit is overigens noodzakelijk om per 1 januari 2013 een

uitvoerbaar budget te hebben. Het is evenwel niet onmogelijk dat enkele besturen niet tijdig een door de raad goedgekeurd budget en meerjarenplan digitaal aan de Vlaamse overheid kunnen bezorgen en dit om meerdere redenen.” Welke die redenen zijn, weten we niet. *(Opmerkingen)*

We weten dat niet.

Volgens de heer Meremans is 90 procent in orde met de meerjarenplanning. Die gemeenten zullen bijgevolg van de in de sectorale plannen voorziene subsidies kunnen genieten. Ik zou de indieners dan ook willen vragen welke gemeenten niet in orde zijn. Mogen we dat eventueel weten?

Ik wil nog een bijkomende bedenking maken. De heer Meremans denkt misschien dat hij god is. Volgens hem is dit eenmalig. De decreetgever werkt nooit eenmalig. Ik beweer niet dat hij het van plan is, maar het is best mogelijk dat hier binnen twee maanden weer een voorstel van decreet met weer een uitzondering ligt. Hij zal niet beslissen of een maatregel of een decreet al dan niet tot in de eeuwigheid blijft gelden.

Ik zou willen weten waarom de indieners zo laat zijn met dit voorstel van decreet. De situatie was gekend. De lokale besturen wisten het. De Vlaamse overheid wist het. Om niet meer langs de Raad van State te moeten passeren, wordt met een voorstel van decreet gewerkt.

Over welke gemeenten gaat het concreet? Er is hier al eerder om de spoedbehandeling van voorstellen van decreet gevraagd. Soms hebben we achteraf vastgesteld dat vier of vijf gemeenten in gebreke bleven. Ik houd niet van decreten à la tête du client. Ik vraag dus om welke gemeenten het gaat. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Voorzitter, ik heb, in alle eerlijkheid, begrip voor de opmerkingen van de heer Van Hauthem. De regelgeving is al langer gekend. De gemeenten wisten dat ze voor 15 januari 2014 tot indiening moeten overgaan.

We hebben er geen zicht op om welke gemeenten het gaat. De datum is immers nog niet verstreken. We hebben uit verschillende gemeenten signalen ontvangen dat er problemen zijn. Aangezien de gemeenten tot 15 januari 2014 hebben en die datum nog niet is verstreken, weten we nog niet precies om hoeveel gemeenten het zou gaan. Een regeling à la tête du client is praktisch dan ook niet mogelijk. Aangezien er nog tijd is, kunnen we het nog niet weten.

Hoewel de datum gekend was, een punt waarop de heer Van Hauthem gelijk heeft, zijn er twee redenen waarom we toch met een uitstel akkoord kunnen gaan. Ten eerste is het de eerste keer. De Beleids- en Beheerscyclus (BBC) is een nieuw systeem. We willen er rekening mee houden dat niet alle gemeenten en dan zeker niet de gemeenten met een niet al te grote bestuurskracht, het even gemakkelijk hebben gehad om dit systeem in werking te laten treden. Aangezien het de eerste keer is, willen we hier rekening mee houden. Ten tweede zijn de gevolgen behoorlijk zwaar. Dat is ook terecht. Ik wil de in het decreet opgenomen sanctie niet onderuithalen. Aangezien het de eerste keer is en de gevolgen zeer zwaar zijn, willen de ondertekende partijen, die niet allemaal tot de meerderheid behoren, hier rekening mee houden. We willen de gemeenten de kans geven hier toch aan te beantwoorden.

Ik zie trouwens niet in wat de goedkeuring van dit voorstel van decreet aan de kracht van het decreet zou afdoen. Het decreet blijft even goed overeind.

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Het voorstel is weloverwogen.

Wij hebben er nog geen goed zicht op over welke gemeenten het gaat. Als een aantal gemeenten op die datum niet in orde zouden zijn, dan zullen bepaalde fracties stellen dat de

wetgever een te strakke timing heeft opgelegd. Om dat te voorkomen, heeft de meerderheid beslist om die datum één maand op te schuiven.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Groen steunt dit voorstel van decreet. Ik wil toch even beklemtonen dat het systeem van de BBC na het eerste jaar van inwerkingtreding best eens grondig wordt geëvalueerd. Wij steunen dit decreet ook omdat de materie zodanig complex is dat niet iedereen in de lokale besturen de bestuurscapaciteit heeft om alles tijdig in te dienen. Wij moeten dus ook durven na te denken over het instrument zelf.

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Voorzitter, collega's, ik heb al eens opmerkingen gemaakt over het feit dat men met spoedprocedures werkt voor kampvuren wanneer de kampen al bezig zijn en dergelijke. Er is evenwel iets wat ik niet begrijp. Bijna 90 procent van de volksvertegenwoordigers heeft een gemeentelijk mandaat. Men wist dat de BBC eraan kwam. Men weet wanneer alles moet zijn ingediend. Als wij dit bric-à-bracdecreet goedkeuren, dan geven wij eigenlijk toe dat wij niet in staat zijn om de lokale besturen duidelijk te maken hoe zij een nieuwe begroting moeten indienen. De BBC is in dit huis gemaakt. De datum is in de commissie Binnenlands Bestuur afgesproken. Daarin zitten bijna uitsluitend burgemeesters en schepenen. Die weten hoe het allemaal werkt. Maar wat nu voorligt, komt er eigenlijk op neer dat u uw eigen falen toegeeft. Uit schaamte zou ik dat ontwerp van decreet intrekken en aan uw schepenen en burgemeesters opleggen dat zij alles tegen 15 januari moeten indienen. Dat zou eerlijker zijn. Ik werk in een kleine gemeente, maar sinds 30 december zijn wij klaar. Ik heb één financiële ambtenaar die dat voor mekaar heeft gebracht. Het gaat hier over de steden, en niet over de gemeenten. Al die steden beschikken over een grote financiële administratie, maar nu vragen zij om uitstel. Dat is een schande, want blijkbaar kunnen de volksvertegenwoordigers die hier zetelen er nog niet eens op toezien dat de wetgeving die hier wordt goedgekeurd in hun stad of gemeente wordt toegepast. (*Applaus bij LLD en het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer De Loor heeft het woord.

De heer Kurt De Loor: Voorzitter, collega's, de interruptie van de heer Reekmans doet veel afbreuk aan de inspanningen die de afgelopen jaren zijn geleverd om de BBC in te voeren. Het agentschap heeft grote inspanningen geleverd. De meerderheid, aangevuld met Groen, wil voor de lokale besturen zekerheid en duidelijkheid creëren. Want de sancties zouden wel eens zwaar kunnen uitvallen. Ik krijg de indruk dat hier veel spijkers op laag water worden gezocht.

De heer Marius Meremans: Ik heb begrip voor de bedenkingen. Maar ik heb het afgelopen jaar veel mensen horen zeggen hoe zwaar het wel allemaal is voor de gemeenten. Daarom vragen wij vandaag enige clementie. Let op: de inzet zijn veel subsidies, en wie de gemeenten die subsidies wil onthouden, treft ook de burgers. Ik vraag dus enige clementie. Ooit heb ik als leraar mijn leerlingen met clementie bejegend, ik vraag dat hier nu ook.

De heer Peter Reekmans: Clementie: het is bijna hilarisch. Mijnheer Meremans, u weet toch dat er een pilootproject voor de BBC was? Toen heeft men toch alles kunnen uitproberen? U had clementie kunnen inroepen als er geen pilootproject was geweest.

U mag van mij clementie inroepen als u het niet weet. Sommige mensen doen dat toch, en zeggen dat ze het niet geweten hebben. Maar als het wordt getest met pilootgemeenten, kunt u niet achteraf komen zeggen dat u het niet wist. Ofwel kunt u dan niet testen, ofwel hebt u slecht getest. Laat ons duidelijk zijn. Uw clementie vind ik hilarisch.

Mijnheer De Loor, ik breek het decreet niet af, u gooit het nu allemaal op een hoopje. Ik klaag aan dat u nu hier een datum moet corrigeren, omdat men blijkbaar niet in staat is om de nodige subsidies binnen te rijven en op tijd het dossier in te dienen. Daar gaat het over: u wilt

een datum aanpassen omdat het niet op tijd lukt, hoewel men al lang wist dat men op tijd klaar moest zijn. Ik ben in grote mate voor het decreet.

Degenen die niet op tijd klaar zijn, zitten allemaal hier. Dat vind ik een grote schande. Als er geen lokale bestuurders in het parlement zaten, zouden we kunnen zeggen dat er geen contact is. Maar, collega's, alstublieft, pas eens lokaal toe wat u hier stemt. U wist wat kwam. Zorg eens dat het dossier in orde is. Ik vind dit bric-à-bracwetgeving. Ik vind het een nog straffer voorbeeld dan de kampvuuraanpassing.

De heer Joris Van Hauthem: Collega's, het gaat erom dat de lokale besturen er niet in slagen om hun verplichtingen na te komen in verband met het verkrijgen van subsidies. In dit parlement zitten heel wat lokale bestuurders, gemeenteraadsleden, schepenen en burgemeesters. Zij hebben een decreet goedgekeurd en hebben gewacht tot december om dan te zien dat het niet lukt.

De voorbije jaren is de minister van Binnenlands Bestuur meermaals ondervraagd en geïnterpelleerd over de implementatie van BBC. Minister Bourgeois heeft altijd gezegd dat het decreet duidelijk is en dat de lokale besturen maar moeten zien dat ze hun verplichtingen nakomen, want ze hebben tijd genoeg. Nu, in december, naar aanleiding van de begroting ziet men dat men niet klaarkomt, en dan willen al die lokale mandatarissen het decreet op een diefje aanpassen. Dat is toen niet gelukt, omdat wij anders een tweede lezing gingen vragen, dat weet u ook. Nu komt men hier een fundamenteel decreet wijzigen via een spoedbehandeling. Qua werkwijze is dat niet meer ernstig. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Voorzitter, wij kunnen ons net als de heer Reekmans ook wel vinden in de inhoud van het decreet. Hij zegt ook dat hij er niet tegen is. maar het is geen voorbeeld van behoorlijk bestuur. Dit ontwerp is een reparatiedecreet. Het is uitstel voor een aantal gemeenten die niet klaar geraken. Wij zullen ons niet verzetten tegen goedkeuring, we zullen ons onthouden.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet. (*Zie Parl.St. VI.Parl. 2013-14, nr. 2341/1*)

– *De artikelen 1 tot en met 3 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET tot opheffing van artikel 158 van de Nieuwe Gemeentewet – 2205 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

101 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

101 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van het KLIP-decreet van 14 maart 2008, wat betreft de wijze van het afhandelen van een planaanvraag – 2286 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 2

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

105 leden hebben ja geantwoord.

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

101 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

101 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie – 2293 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 3

Zie hier het resultaat:

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

105 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, houdende invoering van een stimuleringsregeling voor de audiovisuele sector – 2294 (2013-2014) – Nrs. 1 tot en met 4

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
84 leden hebben ja geantwoord;
19 leden hebben neen geantwoord;
2 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Ik heb een stemafpraak met mevrouw Hostekint.

De voorzitter: De heer van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken: Ik heb een stemafpraak met de heer D'Hulster.

■

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Marius Meremans, Jan Verfaillie, Kurt De Loor, Bart Caron en Willy Segers en de dames Karin Brouwers en Els Robeyns houdende wijziging van het decreet van 15 juli 2011 houdende vaststelling van de algemene regels waaronder in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest periodieke plan- en rapporteringsverplichtingen aan lokale besturen kunnen worden opgelegd

– 2341 (2013-2014) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet.

Stemming nr. 5

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
70 leden hebben ja geantwoord;
15 leden hebben neen geantwoord;
21 leden hebben zich onthouden.

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
67 leden hebben ja geantwoord;
15 leden hebben neen geantwoord;
20 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, ik wens u allemaal een mooi 2014, een goede gezondheid en veel politieke moed.

Hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 15 januari 2014 om 14 uur.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 19.10 uur.*

■

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Erik Arckens, Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Karlos Callens, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, Steve D'Hulster, Piet De Bruyn, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Paul Delva, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Patricia De Waele, Bart De Wever, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Egbert Lachaert, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Joke Quintens, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Björn Rzoska, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borcht, Marleen Vanderpoorten, Luckas Van Der Taelen, Marc Van de Vijver, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Jurgen Vanlerberghe, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Sas van Rouveroi, Mercedes Van Volcem, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel, Khadija Zamouri.

Afwezig met kennisgeving

Veerle Heeren, Johan Verstreken: ambtsverplichtingen;

Ann Brusseel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Mia De Vits, Linda Vissers: gezondheidsredenen.

Afwezig zonder kennisgeving

Gerda Van Steenberge

■

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr.1:

JA-stemmen:

Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Karlos Callens, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Patricia De Waele, Bart De Wever, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Pieter Huybrechts, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Egbert Lachaert, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Joke Quintens, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Björn Rzoska,

Hermes Sanctorum, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Sas van Rouveroj, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel

■

Stemming nr.2:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Karlos Callens, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Patricia De Waele, Bart De Wever, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Paul Delva, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Egbert Lachaert, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Joke Quintens, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Sas van Rouveroj, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel, Khadija Zamouri

■

Stemming nr.3:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Karlos Callens, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Patricia De Waele, Bart De Wever, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Paul Delva, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Egbert Lachaert, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Joke Quintens, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum, Johan Sauwens,

Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Sas van Rouveroi, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel, Khadija Zamouri

■

Stemming nr.4:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Paul Delva, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Joke Quintens, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Mieke Vogels, Wim Wienen, Veli Yüksel

NEEN-stemmen:

Karlos Callens, Patricia Ceyskens, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Egbert Lachaert, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Peter Reekmans, Bart Tommelein, Vera Van der Borght, Sas van Rouveroi, Mercedes Van Volcem, Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Khadija Zamouri

ONTHOUDINGEN:

Christian Van Eyken, Ulla Werbrouck

■

Stemming nr.5:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, Piet De Bruyn, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Paul Delva, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Joke Quintens, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum,

Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Peter Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Mieke Vogels, Veli Yüksel

NEEN-stemmen:

Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Christian Verougstraete, Wim Wienen

ONTHOUDINGEN:

Karlos Callens, Patricia Ceysens, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Jo De Ro, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Egbert Lachaert, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Peter Reekmans, Bart Tommelein, Vera Van der Borgh, Christian Van Eyken, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Ulla Werbrouck, Khadija Zamouri

■